

மகாபாரதவிலாசம்.

சூதுதுதி, யுரிதம்.

கருமபகவாநாநாநா, ௨. ௧௨௨௩

உ. வே. சாமிநாதன், இல், தீயகர்
தலைவாநாநாநாநா 20.

இஃது

சரவணபுரம்.

சண்முகமுதலியாரவாகவால்
பார்வையிடப்பட்டது

—*—

புரசபாக்கம்.

எழுமலைப்பிள்ளையாநாநாநா

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்தில்

1889

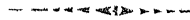
1889.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஸ்ரீ மகாபாரதவில்லாசம்,

குது-துகிலூரிசல்.

வெண்பா-இ-ம சங்கராபரணம்.

ஓதமகாபாரதத்தி லுள்ளபடி கரடகராச ச
குதுதுகிலூரியுஞ்சொல்லவே ஆதரவாயத
தஞ்சமெணறிககுமெங்கள் காமகேழ ஊழகனா
கஞ்சு அஞ்சுஞ செஞ்சரணவகாபடி.

முருகா-தேவதீரம்.

விருத்தம்-இராகம்-தேவரவி.

சரணபவனேபோற்றி சங்கராசமகனேபோற்றி
அரிதிருமருகாபோற்றி ஆதாமாழானேபோற்றி
திருகளாககுனேபோற்றி செங்கைமேலவ கீனப்பாற்றி
கரிமுதகனையவெங்கள் கரணேபோற்றிப்பாற்றி

சிவபிரான்தேவதீரம்.

விருத்தம்-இ-ம்-ஆரம்-பைரவி

திங்கள்செஞ்சடையாயபோற்றி கிர்புரமேரி கார்போற்றி
மக்கைபோபாகாபோற்றி மாக மழுகரிசகாயபோற்றி
துகவெண்விடையாயபோற்றி துலககுழக்கனாபப்பாற்றி
எங்கள்வகனேபோற்றி செங்கைமேலவ கீனப்பாற்றி.

மகாவிஷ்ணுதீரத்தீரம்.

விருத்தம்-இராகம்-பைரவி

ஆரணப்பொருளேபோற்றி ஆகிலசாயகீனேபோற்றி
பாணகவனேபோற்றி பாண்டவர் குடாபோற்றி
வாரணமழக்கையேது கரணகாரணேபோற்றி
காரணவஸ்தவன கணணுதீரத்தீரப்பாற்றி.

உமையகனார்-இல-சுமிக்கும் சரஸ்வதிக்குத் தேத்திரம்

விருத்தம்-இ-ம் கரம்போதி,

திருவளருலகம்போறநுஞ் சிலகாமித்தரப்போற்றி

மருடலர்க்கம்பலமேவு மாதூலட்சுமியப்போற்றி

மருவளர்க்கலைகளசெலவி மகத்தானமதரவாக்கு

தருஞ்சரஸ்வதியேயுநதன் றுளினைக்கமலம்போற்றி

விசையகாதேத்திரம்-தரு-இ-ம்-பைரவி.

நீதரசரணம் விநோதசரணம்

ஆகாரமகணநதசரணம்

திதேததமில்லாமலிந்தத்தமிழுக்குத்

திருவருளசெய்து தினககக்கவேணுஞ்

சுவசையரி யுலகுகளையுதவுநதன்யுதவுதருள்

(நீதா)

சுப்பிரமணியர்-நீதரத்திரம்,

தயயரசரணமென்-னையரசரணம்

மெயயாவேவமுருகைய சரணம்

ஓய்ய ரமாமலி-லேறிவகதேதயேழ

உரைசருகமமிழுக்குதவிசெய்யவேணும்

ஒருபுககனிபதுகொண்டிடஉலகத்தனைவலம்வந்திடும்

(நீதா)

பாமசிவன்-நீதரத்திரம்.

புகாசரணம்-விவேகசரணம்

வாகனநீதரவகையார பாகாசரணம்

பாகாநவந்தத்-கமிழுக்குதவிசெய்து

பலககவேணுககிப்பைபாலிககவேணும்

பலவிபுநதம் மதியுபுண-லருகுத்தனைசடைதவகிய

(ஏகா)

உமையவளதேத்திரம்,

மாலிசரணம்கபாவிசரணஞ்

விபிவிசாலதநிரிசுவிசரணம்

நமலிலத்தனிவித்தகாடகமேபாடவென்

ஞுவிலிருத்தநீநன்மைதரவேணும்

மகண்டமு-மதிருமபடி-கடவம்புரி-பதவங்கய

(மாவி 1)

விஷ்ணுதோத்திரம்

நந்தசாரணமுத்திச்சாரணயதே

விந்தாசாரணாவிந்தாசாரணம்

எந்தாயிதறசொருவிககிளமுமில்லாம

விண்ணருள் தந்து நீ முன்னிறக்கவேணும்

புடமங்கையருடஇவகிதமுடன் மகுகள மடர்கிளிற் -ம் (கந்த')

சரஸ்வதிதோத்திரம்,

வாணிசாரணஞ்சொல்-வேணிசாரணமிகதி

ராணிசேர்புத்தகபாணிசாரணம்

வாணுதலாலேசமஸ்வதிதேயயிந்த

மண்டமிழ்சொல்லல்லவாகுத்தரவேணும்

லர்தங்கியபிரமன்றிரு வுளமுக்காத-முடனே கிழ (வர)

மகுகளம்.

தரு-இ-ம்-ஆசாயேசிதிரிபுடைகளம்.

பல்லவி.

மங்களம்-ஜெப மங்களம்-சுப-மங்களம்-மங்களம்.

ஆறுபல்லவி.

தங்களிளம்பிறையுத்

தனகுஞ்சடைமுடியுத்

தேசல்வநாகர

பரணமுநகொன்றையும

வாசமேவமயஞ்ஞ

ஒ னாநிபனென்றம்

சித்தர்களுதவ

முத்தர்கள் ததவை

ரித்தர்கள்புரி

சுத்தர்கள்பரவிய

திருநடனவில ச

மெப்போர்க்கும்

மலைகளெனுமா

துமைபார்க்கும் (மங்க)

சரணங்கள்.

செகமேல்வருமாயை

நனைத்துந்

தவறாமல்வகைஞ்ஞன

மளிக்கும்

வருதேசிகனாக

விருக்கும்

குருந தன்செல்லென்

முக்கர்க்குஞ்

சிறுபிறைவிதல்குற

மகவளளிக்குஞ்

சுராபதிநிரிமகள்

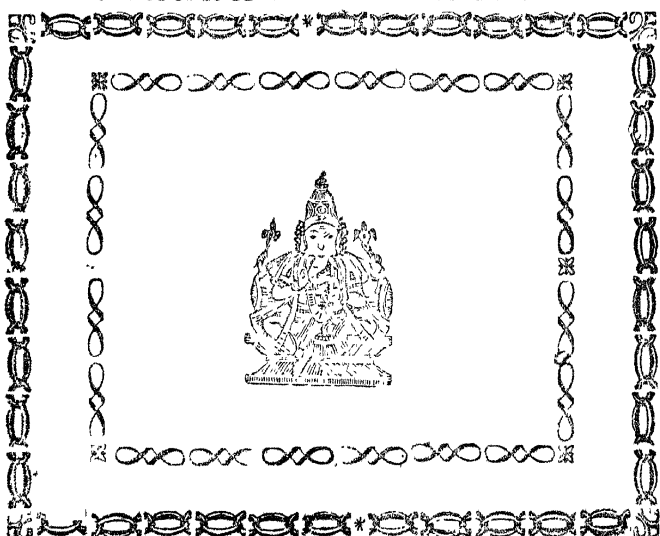
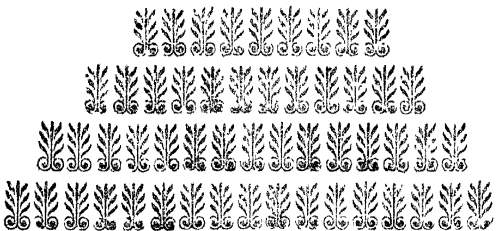
தெய்வ நைககுஞ்

சூ த- தி தி லு ரி த ல்

கிராமகணக்குவ்	கலைமகளுக்கும்
கிராமகளுக்கும்	முயலைவண்ணனுக்கும்
சீருவாவுருகாடல்	தகிலுரிதலைப்
பேரிலாவுகள்	ஊடகமுறைசெய்த
செகதமிழக்கவிராமச்	சாதிரிம்தனக்குஞ்
சந்தாமாடப்பாட	மனச்சொண்டவாக்குஞ்ஜெயம

விவகர்வரும்-பொதுவிருத்தம்-இ-ரீதாடி.

ஆதமும்தியாகியருமறைபொருளுமாகி
 விருதுவராதமாகிபெயர்ப்பொருடானேயாகும்
 இதைவணியளித்தவிதையொருமுதல்வருன
 ககதமாமலாததள்ளிவியகரைபய்வருகின்றோர்,

விநாயகர்வருகிறதரு-இ-ம்-பூரிகல்பாணி-ஆதிதளம்,
 பல்லவி:

தர்மவிநாயகர்சாமிதேவந்தர்அருள்புரிந்திட,
 தர்மவிநாயகர்சாமிதேவந்தர்.

அதுபல்லவி,

நன்மையிசர்சென்னைபுனைபாக்கத்தில்

வேதவிரையாடர்வீதிரில்வந்துகுடிக்கொண்ட

உல்லபைப்பெண்மணவாளர்-கல்ல

கல்விதரும்கிர்பை யாளர் ஏழில்

வளகத்தினில்-மேவுமுக்கிய-தேவருக்குமே-யாலருக்குகல்

வளமிகும்பல கலைபயின்றிட

வளமிதக்கின-னருளசுரகூடேதே

(தர்ம)

சரணங்கள்.

*மங்கையுள் மயருளங்குசு

பாசர்-கருணாவீணை

மல்லன்மருகுமம்

உல்லமம்பிரவேணைசர்

தங்கும்பலகலைதற்கருளும்

நேசர்-கொடி குரியப்பிரகாசர்

கஞ்சமென்றே ரிடெஞ்சுத்தலில்வாசர்

பொங்குஜமுக்கூரனை

வாட்டிய

ஸ்ரீரண்வெற்றினில்பாசுதர்

திட்டிய

ஐங்கரணைல்லமுடிசெய்

தூட்டிய

ஒளவைக்கிணையத்தக

காட்டிய

ஆகமெய்ச்சுதர்வேதமொய்பொரு

ளாயிருப்பவா துளசிறப்பவர்

அங்குமிருப்பவெருக்குமிருப்பவ

ராணைமுத்தவாமேயுவிசுத்தவர்

(தர்ம)

கட்டியக்காரன்வருகிறபொதுவீருத்தம

இராகம்-சங்கராபரணம்

மட்டில்லக்கீர்த்திபெற்றமதிசுலக்கொழுந்தோனித்த

அட்டிக்கெல்லங்காக்குமடல்பெருமார்சர்கோமான்

துட்டரையடக்கும் விமன் துரியமாராசன்வாசம்

கூட்டியக்காரன்வந்துகளரியிறறேன்றினுனை.

சுடீயுயர்க்காரன் கருகிற-தரு-இ ம-சக-ராடரணம்

மீசுரகரளம்.

பல்லவி.

காசந்ரட்டமயக்காரவிவகதான்
 ராசன திரியோதனராஜா ஜகெப்பிர

மக

அதுடல்வளி.

தலையிற்பன் னுருமலை
 சமுதாபுபாபனென
 வலபகளிருதளிவ
 வஸ்திரவல்லவாட்டி

துலங்கையிற்
 நிலங்கவகு
 தரிததுகரிசக
 னிரிதது

சரணங்கள்.

வலுவாய்ச்சல்லநத்தட்டி-வரிசையாய்க்சசைகட்டி

வலதகையிலீச
 மறுமன்னர்பயப்பட

முதுக்கியங்க
 வநுகிட

மருமண்டலகிபதிகளவகெகி
 மதிசுலாதனில்லருதாரந்தர
 சமயமிதுவெகுசமயமிதுவென

ரடிடணிகி விறகுமிருகது
 தரிபணம்றிதிமநிழ்பனவகதி
 சனையிலைவருமபுகழிபுள

கட்டியங்காரன்

சனம் அகேதெப்படி வெள்ளால் யேகசக்கிராதி பதியான
 சந்தரவய்ச உதாராகுறான ருசபயங்காராச கெப்பிர ரசமாரகதர
 ண்ட ராசபரமீமஸ்வர ராசாதி ரசன் திரியோதன யகார

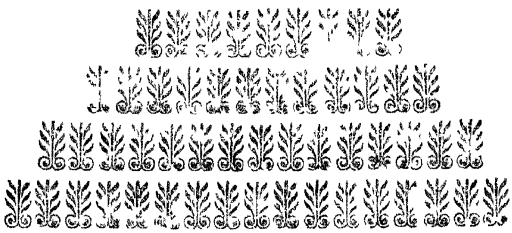

கோலுவஞ்சுவுருகிநூர் பட்டவர்த்தனர் மருடவர்த்தனர் சகலராசாக்களின்
 ஸ்லோருமெச்சரிக்கை ஆரடாடொலுவாசைகாரரே சீக்கிரமாய்க்கொலுவை
 அலங்காரம்பண் ணும்பிள்ளாய்.

பொது-விருத்தம்.

ஒலிகட ல்ஞமுமிந் தவுலவெலாமெருகிடைக்கீழ்
 இலகவேயாளவல்லராசாதிராசனா
 வலுமையில்கிசு விரமமாதிரிகோணன் தன்
 குலவியவழி க்கிசு மிககெடு வுவுசமுபருகிசு ளுனே.

(வ-ம்) அகோதெப்படியென்றால் டாண்ட வாரகெடுய்த் தூராசகயா
 கத்தக்கு துரியோதனமேலேபாபயிருக்கபடியில் உலர்கலிடத்தி
 லேலடத்திசிறப்புள்ளனவையுத்திரியோதனமே ராசபடார்த்துடொழு
 மையிலே மனசொளவது அளகிடுபுரமவா கெடுக்கது எவயிகத்திலே
 யுமபாண்டவரீனமோசஞ்சயது அவாசஞ்சகூடெகித்த தூராசகியத
 தையும செல்வதம்படிப்பறிக்கவேறுபட மொழியை. சன் டெய்யுமபடி
 யாய் துரியோதனமாராசம். கொலுவஞ்சுவுருகிநூர் வாரகெடு.

துரியோனுகிள்வருகிற-தரு-தூரகம்-தேரடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராஜா திராஜன்மகா ராஜன்

தரியோதன

ராஜமார்த்தாண்டன்வந்தான்

கொலுவிருக்க

அநுபல்லவி

சேசுமீனிஷ்டமவ்விதரன்சுருனிகர்னன்-துற்சாதனன்

மாசிலாத் துரோணன் கிர்பன் அஸ்வத்தாமன் மெய்ப்பாய்வா

(ரா)

சரணங்கள்

ஏகப்பூச்சக்கரக்குடை

சவ்விய

எதிரெதிர்த்மன்னர்காள்

சூலிக்க

வாகையறவக்கங்காடி

பிடிக்க

வையிரிவெற்றிகளைப்

படிக்க

தோகையர்வெண்சாமரம்

விச

சொற்கடிவையா துதிகளைப்

பேச

யோனமாதரால

மேந்த

மெய்சூழல்காளாஞ்சி

யேத்த

போகதேபேர்திர

னென்ன

போகராஜேர்திர

னென்ன

பூரிகைபேரிகை-காக-சுராதிகள்

நீடியவர்கடல்-போலொளிமீறவே

அந்தாரிவ்மெதிர்கந்தா

மென்றிட

முதியிதியிதந்தாயி

மென்றிட

பம்பையதிர்கதிடசங்கு

முழுகிட

இலங்கிர்தமுடனவெகுமன்-ளகர்முடன்

(இர11ஜாதி)

கட்டியக்காரன் எச்சரிக்கை.

ஆசிரிய-விருத்தம்.

மணிமகுடமன்னவர்க ளிருபுரநெருங்கவே

மருமலர்வணங்கிவரவே

வயிரியர்கள் விருதுகள் படிக்கவேவில்லமாதர்

வரிசைநடனம்புரியவே

அணிகொண்டகுதிரைப்பெரும்படைநெருங்கவே

ஆனையின்றுள்ளுமுழவே

அமச்சர்களிறங்கவேபிரதானிசேரூபதிக

ளங்கங்குதங்குலரவே

பணிலிடைக்காரருத்திருவழிவணக்கவே
 பார்த்தீபர்வணக்கிவரவே
 பாவையர்கள்வெண்சாமரங்கள்தமைமனிசவே
 பம்பைதூத்தமிருமுறவே
 துணிகொண்டநவரத்தினசீர்தமர்சனக்கொல்லுவிச்
 சீருடனேயரகசெய்ய
 பீரன் துரியோதனமகாராசன்வருகிறார்
 செனக்களேஎச்சரிக்கை,
 துரியோதனன்-கி வலோத்துதிக்கும்-விருத்தம்.

தங்கேவாரண்டரண் சாசகரமெவையுத்தத்து
 விக்வேயளித்ததுக்கருதிமன்மைமுத்தொழில்சுடாத்திய
 பக்குவமுண்டாயுனபாதக்கைப்பெறறோக்கெல்லாம்
 கைச்சனிபோல்விளங்குங்கடவுள்செஞ்சாரணம்பேற்றி.
 துரியோதனன்செல்லிசுத்தம்.

பஞ்சபாண்டவர்களுக்குப் பாதிநாடளித்ததாலே
 பிஞ்சினூர்கெவக்கொண்டார்வீரமுன் லமுன்பெற்றார்
 எஞ்சலில்லாதாசுயாகமுஞ்சேயகரின்னம்
 கொஞ்சநாட்சென்றலிந்தகுவலயமுமுதுங்கொண்டார்

வ-ம், கேட்டீர்களே இராஜஇராஜாக்களேபாண்டவர்களுக்குநான்
 பாதிநாடுகொடுத்தபடியினாலே கொவத்தினலும் வீரக்கீனலும் செல்
 வத்தினலுமிஞ்சிப்போனார்கள் ஒருவராலுள்செய்யப்படுபாகா இராசசு
 யாகமும் செய்தார்களின் னும் கொஞ்சநாட்சேயகரினாலும் இரகவுலகமெல்லா
 ம் தவர்களேகைக்கொள்வார்களினிஎன்னசெய்யப்படுகிறென் இராசாக்க
 ளே.

* கர்னன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்லிசுத்தம்.

மன்னவன்சுருமராசமகாராசன்சுயயாகம்
 இசுரிலக்களிற்செய்யாதபோலெவச்செய்துகீ.த்திபெற்றார்
 இன்னுமக்கவர்க்கொப்பாகவொருவருமுலசிலில்லை
 துய்யினுயிவ்வுலகைகொல்லாத்தஜங்கிட்டியுயேயளவார்.

வ-ம், துரியோதனமகாராசனே தருமராசன்செய்கராசசுயாகத்தை
 ப்போல்ஆர்காள்செய்யப்பபாடுகளாயுவர்களுக்குச்சமனமாதயாரை
 ச்சொல்லலாமதுன்னொசிலகனைக்குஉலகமெல்லாசவர்களேயாளவர்கள்
 போலத்தேதாறுது உங்கள்ரிவாகயிப்படியிருந்தலென்னைசெய்லாந்து
 னியோதனமகாராசனே.

சகுனி துரியோ தன னுக்குச் சொல்-விருத்தம்

எருமுமவளினே தகாலெருதுச்மசினங்கொண்டாரும்
பாரித்தேன்கொட்டாவிட்டால்பகர்பிள்ளைபுச்சிபாரும்
கூரியசிக்கஞ்சும்மாசுகைக்குள்ளேயொடுக்கக்கண்டால்
வீரியஞ்செலுத்தியானேமேலவிழந்தடிக்கிடாதோ.

(வ-ம்-)சேரும்என்றொசைமரு உணு துரியோ தனமகாரசனே ஈருமு
கிறவன் இளப்பமாலைஎருது உச்சினங்கொண்டாடா தாலுநிங்கியிருந்தால்
பாண்டவர்கள் அடித்தது ஆட்டந்தான் பிடித்ததுபெண்டி தான் துரியோ த
னமகாரசனே.

தூர்சாதனன் - துரியோ தன னுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

செழிப்புடனேவாபெற்றமசெல்வமுற்புகழுங்கண்டு
பழிப்புடனீடுநுக்குமபருவமுமெண்ணிப்பார்த்தால்
வழிப்படுக்ககிரேண்டமுன்னே வன்பகல்மழுகிறும்பே ல்
இழிப்படுஞ்சந்திரன்போலிருக்குதுன் செங்கலண்ணே

(வ-ம்-)கேளு உண்ணாவிவதருமபுத்திரர்கள் பெற்றிருக்கிற செல்வத்
தையுமகீர்த்தியையுமுட்போயுர் பார்ச்சலாபகற்காலக்கிலேசூரியன் முன்
னேமழுக்கிப்போனசந்திரனபோலிருக்கின்ற து உண்ணுடையசெக்கோல்
அண்ணா இசற்கென்னசெய்யல ம்,

துரியோ தனன் - தூர்சாதன னுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

ஆமிதவெய்காங்கம்பியடக்கினுமிருந்தோமா ளும்
பூமியையுமுட்போயுர் சந்திரனேயாகசெய்வான்
சாமிஷ்ஞ்செய்வாற்பின்புசாதிக்கக்கூடாதந்த
வேமமாயைவரவசல்வமகீர்த்தேவாருபாயஞ்சொல்வீர்.

(வ-ம்.) ஆமாதூர்ச்சாதன இனிநாமகம்மாயடக்கிநுந்தால் பூமியெ
ல்லாம்பஞ்சபாண்டவர்களேயாள்வார்சா இனிநாமகம்மாயிருக்கலாகா து
தர்மபுத்திரர்களே எந்தவிடத்திலையும் வெல்லும்படிக்குறூருபாயத்தை
தரிதடிச்சொல்லுங்கள்பாண்டவோமசடையோர்களே.

தூர்சாதனன் - துரியோ தன னுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

குஞ்சரக்குதிரைதேராத்கொல்வதற்குபாயமுண்டு
நஞ்சினே பூட்டிக்கொல்லமெக்குள்ளேசமர்த்தமுண்டு
சஞ்சனேபாலெகொல்லமுமனஞ்சகுனியுண்டு
பஞ்சபாண்டவரைகொல்லபாரமே சொல்வ யண்ணே

(வ-ம்.)கேளுந் துண்ணு வேறுவேறியின்பேரிலும் குணியிங் பேரிலும்
 சத்தின்பேரிலும் நெய்க்கொல்லுகிறதற்கு அனாதமடபாயமுண்டி விஷ
 ம்களையுட்கொல்லுகிறதற்கு வெகுநேரமுள்ளே சாமர்த்தியமுண்டுவஞ்
 சனை துரோகஞ்செய்து கொல்லுகிறதற்கு சகுனிமாமனுண்டு பாண்டவாக
 ளை வெகுநேரமுள்ளே வகுபெரிதாய்ச்சொல்லவேண்டாம அண்ணை

காவலுதற்சாதனைகளுக்குச் சொல் விருத்தம்.

ஒருகளை பாலைபந்தையர் தபஞ்சுபாண்டவர்களைக்
 கருவருத்திடசமர்த்தன்கானானுலிருக்குமபோது
 மருவென்னமாமனைன்னவஞ்சனைவிஷமகொள்ள
 பருவமில்லாதவர்க்குநபாரதரிபன்முனைவெச்சொன்றாய்

(வ-ம்.)கேளுந் துறச்சாதனைமகாராசனே ஒருசுருகணையில் பாண்டவர்
 களைக்கருவருகதுப்போடசமர்த்தன்கானானிவீகயிருக்கவஞ்சனைபா
 லுமவிஷததினாலும் உபாயசர்ப்பனையினாலும் கொல்லலாமென்றுசாரி
 ல்லாதவர்க்குநதையே இத்தராசனைபயிலேபேசலாமோ துறச்சாதனைமக
 ராசனே.

சகுனி-கர்னனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

மைக்கண் துரோகதைக்காயன்றுவளைத்தவில்லடிபட்டங்கே
 மிக்கதொர்சலிததும்பாரில்நீழாததமறகிட்டாயே
 அக்கணம்விசயன்செய்தஆன்மையைப்பார்த்திருந்து
 வெட்கமில்லாமற்குநுவின்பேச்சுநேசலாமோ

(வ-ம்.)கேளுவகர்னமகாராசனே ஒருதுரோகதைக்கவிலில்லையெக்க
 ப்போம்போதுயத்தவிவலினாலையடிபட்டங்கேநீழாதுஉதைத்துக்கொ
 ண்டதமறத்துவிட்டைய அக்கட்சணத்திலே அச்சுனராசனகண
 டையதுரோகணியைச்செலுத்தினதைப்பார்த்திருத்தும்வின்பேச்சுநேச
 லாமோகாமகாராசனே.

சகுனி-துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

தப்புறிபாண்டவர்களைச்சண்டையாலகாமால்
 இழிந்திலுமாகாதவெழுந்தபிலுமாகாது
 ஒப்புறுகபடவஞ்சகுநினைவெல்லலாகும்
 ஒப்புறவிதுவல்லாம்பெவான்றாலும்வெல்லமாட்டோம்

(வ-ம்.)கேளுவளன்னுசமருமகளுனதுரியேதனமகாராசனே அக்கப்
 பாண்டவர்களைச்சண்டைசெய்துவெல்லம்மாலேஇப்பிறப்பிலுமாகாது
 இவனம்பபடியேழுமிறப்பிறந்தாலுமெல்லக்கூடவஞ்சனை

சகுனியூரியோ தனனுக்குச்சொல்விருத்தம்.
 மண்டபமொன்றுண்டாக்கிப்பாண்டவானை
 வாவழைத்துக்காண்பித்துமகிழ்பேசு
 உண்டுமுதலானபின்புபெருதுபோக
 வெருகாஞ்சுகாநிலமென்றுரைத்தோமானால்
 தண்டுவருமதருமனுமபின்வானகமாட்டான்
 சபைதனிதருதாடுதறஞ்ச்சமமதிப்பான்
 வண்முனைநீரடியேபாயெனசமாததால்
 தாழ்வாய்க்கல்லாமமாதோர்க்கவகைசெயவேணை.

(வ-ம்)சேனா என்னுரைசமருமகளுனாதிரியோதனமாகாராசனே நான்
 கொன்னபடி ஒருசபாமண்டபமுண்டாக்கினியேயானால் அதுனைக்கண்ணும்
 படியாய்ப்பாண்டவானை வழபித்தபோசளுக்கள் செய்தபிசுபுபொழு
 துபோகவேணாமென்று ஒரு ஆட்டமசொககட்டானுடகேவன்கி மெனமு
 மதருமராசனும் சம்மதிப்பான் அப்போதுபகையமவைத்தபிசுசால் தி
 லேலி அவர்கள்நாடுகாரமஆனைசேனைபண்டிபண்டாரம்ரொக்கரோனை இ
 தமுதலாகியதெல்லாமுனக்கேவரும்படியாய்கெலித்தது தருகிறேன் பொ
 ருப என்சமாததைபாரும் திரியோதனமாகாரானே.

துரியோதனன்-விதூரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

மிகுநீறல்சிறியதநகைவிதூரனே வின்முள்ளபேருறி
 சகுனியென்றாமல்கொள்வாகுகடாவுபாலகதாவே
 கமபுகவழுவாநடுகாரமுநாயேயுள்ள
 தருககருமிதவுமருசசமமதித்தானேசொல்விர்

(உ-ம்)சாரணமசாரணமவிதூரமாகாராசனேஎன்மாமனுரைசகுனியொன்
 னவுபாயததினிலேபாண்டவா சேனாடையசெலவத்தைநானேயனுபவிக்க
 கபோகிறதுபோலத்தானுது அதுஉனக்குச்சம்மதித்தானே தெரியசொ
 ல்லுமையா.

விதூரன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்விருத்தம்.

பாதினாடளித்தவேபுபறிதுடனிலித்துகஞ்ச
 சூதினல்வெலவேமெறுசொல்லுவதுதருமந்தானு
 நீதியே, நிறையேயுயோநீசொல்லுகொடியவார்த்தை
 காதினுவகேட்கலாமோகனவினுகினைக்கலாமோ,

உ-ம்)சேனாமப்பாதுரியோதனபாண்டவர்களுக்குப்பாதிநாடுகொடுக்
 தோமே இப்போதவர்களை இக்கேயழைப்பதுகபமாரக்கமாய்ச்செக்
 கட்டானுடச்செய்துமறுபடியும் அவர்களுக்கு கொடுத்தவிட்டவாட்டை

அபகரித்துக்கொள்ளுகிறதருமமா இதுநீதியா ஹரிஹரி இத்தவார்த்தை
யைகாதிவந்தேக்கப்போகாதகநவிவம்வினைக்கப்போகாத துரியோதன

துரியோதனன் விதரணுக்குச்சொல்விருத்தம்.

தீதாக்கிவனதுவாழ்வையுஞ்சிறப்பையுட்கொடுத்துத்தாக்கள்
மீதாக்கினைக்குத்தவ்வுடவிசேர திக்குக்கொடுத்தகாட்டை
வாதாடிபறித்துக்கொள்ளமணுநீதியிருக்குமேலுஞ்
சூதாடிபறித்துக்கொண்டால்தேவமுன் றுரைக்கலாமே.

வ-ம். ஆக ஆகாரணராய்ச்சொன்னீரிசுழந்துப்போகட்டுமென்றுபா
திக்காட்டைக்கொடுத்தால் அனைவைத்துக்கொண்டி அடக்கமாயிராமல்லு
ருவராலுஞ்செய்யப்போகாத இராசசயாகமும் செய்யலாமா ஒருபெண்
ணுப்பிறந்தவன் விரலத்தனைசிறிக்கு அந்ததுளபதைஎன்னைப்பார்த்
துகைக்கலாமா அப்படிப்பட்டதுவாருக்குக்கொடுத்தகாட்டை அடித்து
ப்பறித்துக்கொள்ளவேண்டும் அப்படிச்செய்யாமல் செக்கட்டாளுடிப்
பறித்துக்கொண்டால் இது அநாமமாபளாபளா நன்றாய்ச்சுது.

விதரண-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கரவானசூதுவேண்டாம்கருநிலைக்கொடுத்தகாட்டை
தரவேணுமெனக்கென் றுக்கன் தசப்பன்கையோலைப்போனால்
பரிவாககாட்டை விடுபாண்டவர் வனாகவேபுகாரகள்
வரவாருவுலகுநீயேயொருமிக்கயாள்வாய்ப்பா

(வ-ம்.) கேளுமப்பா துரியோதனசொக்கட்டானாடி உபாடமாய்காட்டை
ப்பறித்துக்கொள்ளவேணுமென்று தேவையில்லை மக்கொடுத்தகாட்டை
மறுபடியுக்கொடுக்கதுவாட்ச்சொல்லி உன்தகப்பன்கையோலைபோனால்
நதோஷமாகத்தானே காட்டுகரத்தையுக்கொடுத்து விட்டுபாண்டவர்கள்
காட்டுக்குப்போய்சிவிடுவார்கள் அப்பால்நீயே இத்தவலககைதயாளலாம
நதபடி சூதாடிபறித்துக்கொள்ளுகிறதருமமா இவ்வேதுரியோதன.

துரியோதனன் விதரணுக்குச்சொல்விருத்தம்

வாசலில்மரத்தைவைத்து வளர்த்திடமரம்வளர்ந்து
பேசவுந்தெருவிற்போறபேர்க்கதுரிமுல்தத்தாப்போல்
சரசமும்வாழ்வுமன்னவஸ்திரமில்லாமிக்கே
ஆசையுமன்புமக்கே யாசில்பதுவேசொல்வாய்

வ-க்கேளும்சிறம்ப்பாவாசலிலேரிழவிருக்கவேண்டிமென்றுமாத்நதை வைத்துதண்ணீர்வார்த்தைவளர்த்தால் மரமுழுதும்வளர்ந்து உலோகத்தெருவீர்ப்போகிறபோக்கு சிழல்சொடுத்தாற்போலிருக்கிறது உன்னுடைய உத்ததை அடுத்தபடியே க்ருஸ் உனக்கு அன்னமும் உஸ்திரமும் க்கே ஆசையும் அன்புமக்கே பாண்டவாள்பேரிலே அப்படியானால் இதுமத்திரமா சொல்லுவாய் இன்னமும் அனேகஞ்சொல்லுவாய்

விதரைய துரியோ தனனுக்குச்சொல்லிருக்கம்.

உற்றதுஞ்சொன்னே நீக்கொருவருக்கொருவர்களுக்கில் பற்றியேயகையைக்கொண்டால்பாரில்மன் வளர்நகைப்பார் மற்றுமும்மெழிகரித்துவஞ்சனை சொன்னேனென்று குற்றமுமென்றே சொன்னாற்கு துரதினிலேயுண்டே

(வ-ம்.) கேளு வப்பா துரியோ சனாபாண்டவர்களும் ஒருவருக்கொருவ ர்சண்டைச்சாவுபட்டால்மற்றாசாக்கொல்லாம உழிப்பார்களடக்கிற காரியத்தைச்சொன்னால் சொன்ன சொல்லுக்கேளாமல் வஞ்சனையா சொ ன்னேனென்று சொன்னால் இடரிநான் வேறென்ன சொல்லப்போகிறேன் துரியோத்தன.

விதரன்-துரியோ தனனுக்குச்சொல்லிருக்கம்.

துன்னியகபடுஞ்சுதன் துறபு கந்திரமொல்லாம் என்னிடத்தினிலேதானே இருக்குதுமெய்காண்டெய்தான் சொன்ன சொல்லுக்குத்தட்ட துஷ்ட னானையாலே பொன்னடி காலம்பிராநிபொறு துகைகொண்டேருவீரே.

(வ-ம்.) அப்பாசிறம்ப்பா அந்தமட்டிலேயோதும் என்னிடத்தில்கபடு ப்ருதுமதுற்புத்தியும் அதுமமுக்கொண்டிருக்கிறதுபெரியோர்களசொ லப்பபட்டவார்த்தையை தள்ளிவிடப்பட்ட தஷ்ட சனமிருக்கிறது ஆகையால்என்குற்றத்தையெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டிம சரணம் சரணம்எழுந்திரும்பேய்வா ரும்.

விதரன் துரியோ தனனுக்குச்சொல்லிருக்கம்

ஆற்றதேருன்குக்கு அஷ்டமச்சனியோல்வாந்து தேன்றியசருளிமாமன் துற்புத்தியாலேயுருகன் நீன்றனன்வசகவாழ்வுமிழ்திடக்காலம்வந்தால் ஊன்றினப்பெரியோராவர்த்தையுனக்குமீமாவுனத்திடே

(வ-ம்) ஆடாதுரியோதனுடன் ஹடையகுடிக்கு அஷ்டமச்சனிபோல்
 வந்துவாய்ச்சுருளியினுடைய தாமபுகதியில உன்னுடையசெங்கோலும்
 வாழவுயிழந்து போலிநதற்குக் காலமவந்துபோக்துக் கோலில் கல்லோகா
 வாரக் கை உடனெடுக்கேற்றமுடையே நகரது மறநெடுவல்லாம அனுபவிக்
 கெ ணுமதுரியோதனு

பொதுபிரகந்தம்

விநாணுக்கொலுவைவிட்டுவெருண்டிமேம்பாண்டிப்புக
 கிமுடிவககாராணமகபடுசெய்சுருளிகாணா
 சகிசெயுக்காரிதறசாதனனுமற்றவருக்கமு
 நிதிதருமண்டபத்தைநியமிக்கெடுபாடகிணை.

துரியோதிரன்-துற்சாதனனுக்குச்சொல்லிருக்கம்

கம்பிதற்குக் கணுநீதாமிஷ்டமாயிராமல்
 கம்பிதற்குக் கிரச்சிற்றகனவிசித்திரமுக்கீதாய்க்த
 வும்பருமகிழக்கககவொருநிப்பசரிதன்னை
 கம்பமுடகொலுவுக்கிப்போகளிநாமாயழைப்பிப்பாயே.

(வ-ம்) ஆடா கம்பிதற்குதான இப்பேர்த மிஷ்டமாயிராமல்சிறப்பசுஸ்கி
 ரமெல்லாமகன்றாய்கரைகண்டவனுசொருசிறப்பசுஸ்கிரிபையழைப்பியும
 தம்பிதற்குதான.

துற்சாதனன்சொல்-வசனம்

அப்படியேயழைப்பிக்கிறேன்.

துற்சாதனன்சேர்வைக்காரனுக்குச்சொல்-விருக்கம்

ஆரடாசேர்வைக்காராஅதிக்கிரமாயேபு
 பாரடாபுகழைப்பெற்றாரித்தீபனழைத்தானென்று
 சாரமாளுசொககசிற்பாசாரியையிட்சனத்தில்
 சிருடன்கொலுவுக்கிப்போ சீக்கிரமாய்வரச்சொல்லாயே

(வ-ம்) ஆரடாசேர்வைக்காராராஜாதிராஜனுதுரியோதனமகாராசன்
 அழைத்தானென்றுகம்பமுடையசிற்பாசாரியை இக்கட்சனகொலுவுக
 குவரச்செய்யும்பிள்ளையசேர்வைக்காரா.

சேர்வைக்காரன்சொல்-வசனம்

அப்படியேவரச்செய்கிறேன்-சுவாமி,

சேர்வைக்காரன்சேவகனுக்குச்சொல்லுகி

மப்புபவிராசிற்பனையிப்போ
 ஒப்புடனழைத்துக்கொப்பனவாடா

(வ-ம்) ஆரடாசேஷகாசிந் பாசாரியை ஆதிசீக்கரத்தில் அழைத் துவாடித்

பொது-விருத்தம்.

விதித்தமுன்னாலும் பூண்டே விபூதியட்சகையுமிட்டு
 துதித்தநீர்க்காவிச்சேமன் சொசூசுடனுடுததிகன்றாய்
 மதித்திடுஞ்சிற்பநூலுமட்டனற்பலகையேந்தி
 கதித்திடுஞ்சபையில் விஸ்வக்கர்மனும் வருகினறானே.

கட்டியக்கூரன் சொல்வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் ஹிராசாதிராசனான துரியோதனமகாராச
 ன்கொலுவுக்குசிற்பசு ஸ்திரிவருகிறவிதங்காண்க.

விஸ்வக்கர்மன் வருகிற-தரு-சங்கராபாரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

விஸ்வக்கர்மனானே திசையெட்டி ம்புகழ்மொற்ற

அதுபல்லவி,

இசையும்பாரிவெட்டுத்திசையுங்கீர்த்திபெற்ற

(விஸ்வ

சாணங்கள்,

வேதியரெல்லோருஞ்செய்கின்றதொழில்களும்

வேள்வியு

மென்றாலே

மேதினியாளகின்றவேந்தர்கைசெங்கோல்

விளக்குவ

மென்றாலே

தீதில்லாநாலுமைகியர்களுஞ்செய்யுஞ்

சீவன

மென்றாலே

திரமாணசூத்திரர்யாவுரும்போற்றிமிக

செல்வமு

மென்றாலே

பூசலமீதில்தேவாலயமானதும்

புனல்சேர்தடாகப்பிரதிஷ்டகை

ளானதும்

சேதிதருமரிட

மாளிகையானதும்

சூசூதிசூசூதுரைகளுண்

டானதும்

ஈகெல்லா

மென்றாலே-உலகம்

ஈரோழு

மென்றாலே

தாதவிழ்மலைகுருகுலபாண்டவர்

தப்பிப்பிழைத்திட்டகந்திர

மென்றாலே

ஆதலாலுள்ளதுசொன்னேன்சொன்னேன்

ஒதினேன்பொய்யல்லவுற்றுப்பார்க்க

வேணும்-விசுவ

சிற்பத்திரியோதனனுக்குப்போற்றி-விருத்தம்.

மன்னர்கள்மன்னுபேற்றிமகுடாபிஷேகப்போற்றி

கண்ணல்லிமதனுபேற்றிகண்டகர்மிண்டாப்போற்றி

பொன்னணியார் பாபோற்றி பூச்சக்கிரவர்த்திபோற்றி
எண்ணியிருக்கைழத்தசேதியியம்புவிர்போற்றிபோற்றி,

(வ-ம்)சுரணம்சுரணம்இராசமார்த்தாண்டீராசவுத்தண்டராசகெம்
பிராதேவரீ அழியேனைபலமுப்பித்தகாரியம்அருளிச்செய்யவேணும் ச
வாமி.

துரியோதனன்-சிற்பாசாரிக்குச்சொல்-விருத்தம்,

சிற்பனேகே ராநல்லசித்திரவிசித்திரமக
அற்புதமகயாருதிசயப்படுவகாக
உற்பனமண்டபத்தினுற்றிகேசெய்யவேண்டும்
விற்பனமகச்செயதால்வெகுமதிசெய்யவேண்டிள்ளாய்

(வ-ம்)வாரும்கிற்பாசாரிஇகேமகஉன்னிகமகஒருசபா மண் பஞ்
செய்யவேண்டும் அநதபபடிசெயதால்உனக்குநல்லவெகுமதிகளசெயவே
ண்டிள்ளாய்.

சிற்பாசாரி-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

மூவருமெச்சமற்ற மினிவருமெச்சவாநிற்
நேவருமெச்சவெங்களதவரீரீருமெச்ச
யாவருமெச்சகல்லவெழில்மண்டபத்தைசெய்யவேன்
தாவறுமெனதுசிற்பசமர்த்தகாரீபாருஞ்சுவாயி

(வ-ம்)கேளுமகவாயிமும்மூர்த்திகளுந்முனிவர்களுமகேதவர்களுமக
ந்நவர்களுந்தகளுந்மெய்ச்சும்படியாகச்சபாமண்டபநுசெய்கினதே
ன்என்னைடையசாமர்த்தியத்தைப்பாருஞ்சுவாயி,

துரியோதனன்-துற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

அருமறைதுற்சாதனனுகளேசாறிமனதக்கேற்ற
மருவியவேளவிபொன்னுராணிக்கமுதலாயுள்ள
பெருகராதினங்கள்பின்னாமகேணதகளெல்லாம்
ஒருகுறைவந்திடாமலொருமிககககொய்ததிடாயே,

(வ-ம்)தம்பிஊற்சாதனசிற்பாசாரிகேட்டவெள்ளிபொன்மணிக்கமுத
லானாவாதனங்களுமாமண்டபக்குக்குககிசகத்தசாமான்களுந்ருவறவே
லாமல்கொடிப்பயகம்பிஊற்சாதன,

துற்சாதனன்சொல்-வசனம்,

அப்படியேகெடுக்கிறென்என்அண்ணலே
சிற்பாசாஸ்திரிமண்டபஞ்செயதுவகதுசொலவிருத்தம்
செவ்வையயுலகுசெவகேசலசெலுத்தியமணன்மக
முல்விதயுலகுமெச்சுமுழுவரத்தினத்தாஸ.

எவ்விசைத்தரமாக உன்னிதமிகவேறல்ல
 தீவ்விபமண்டபந்தாணசெய்துகோமுடிநுதையா

(வ-ப)கேளும்இராசாதிராசபாமேஸ்வராதேவரீர்ருத்தாரப்படிக்கும
 காஉன்னிதமாகசபாமண்டபஞ்செய்துமுடிநுதையா

துரியோதனன்சகுனிமுதலானவர்களுக்கஞ்செல்-விருத்தம்

தந்திரசகுனிமாமாதம்பிதற்சாதனாகும்
 சுந்தரகானவீஷ்மதுரோணே.சொலவேன்டீகளீர்
 விசையாய்செய்துவந்தவியன்புறுமண்டபத்தை
 புநதியிலமகிழ்ச்சிகொள்ளப்பேயுடன்பாரப்போமவரீர்

(வ-ம)கேளும்சகுனிமாமாதம்பிதற்சாதனாகர்னராசனே ஐயா விஷ்ம
 ரோதுரோணைசசாரியரோமமெலலோருமசிறபசாஸ்திரியார செயதமண்ட
 பத்தைப்பேய்பாரப்போம்வரீர்பெரியோர்களுே.

சமையோர்வசனம்

அப்படியேபோவேம்துரியோதனமகாராசனே

துரியோதனன்செல்-ஓரடி-தரு-இ-ம் சங்கரா பரணம் அடதாளம்

பல்லவி

அதிசயத்தைப்பாரும்பாரும் இந்த- அதிசயத்தைப்பாரும்பாரும்

சரணங்கள்,

சகுனிமாமாயிங்கே	வாரும்சிற்பா
சாளதிரிசெய்ததைப்	பாரும்
பருகுகிறைறாஹுக	ளமைத்தான்-மேலே
பகழகதஹபொதிகை	வைத்தான்
இளகிளிபசசையாற	செய்தான்அதி
ஸிடைக்கிடைதவகத்தைப்	பெய்தான்
உச்சிரககொடுவகையைசு	சேர்த்தான்-அதின்
வரமபெல்லாஹபொன்னிரை	வார்த்தான
உச்சிதபச்சையை	துழைத்தான்அதி
ரோமெல்லமிரத்த	யிழைத்தான்
கொத்தசுத்திரகேலை	யடித்தான்-நான்
குறித்தப்படியே	முடித்தான்
இத்தனையுமெத்த	தொலை-ரா
மிதைபோலெக்குமபார்த்த	திலலை அதிசய)

தூரியோதனன்-சகுனிக்குச் சொல்-விருத்தம்.

சகுனியென் மாமொசிற் பா சாஸ்திரிகெட்டிக்குரன் ,
 புகலும்நாங்கினைத்தாபோலப் பொருகதமண்டபத்தைச் செய்தான்
 தீரமுமென்றிப்பிவாடா சிறபாசாஸ்திரிக்குவேண்டும்
 வெகுமதியெல்லாக்ககது மேன்மையாயனுப்புவாயே

வ-ம் கேளுந் என் சகுனிமாமாநாஸ்திரிகெட்டிக்குரன் கெட்டிக்கு
 ரன் நாங்கினைத்தபடியே நெருசட்டதிட்டமாய் மண்டபத்தைச் செய்
 தான் அடாதம்பிதர்சாதனு இக்கிற் பாசாரிக்கு வேண்டுமென்றவெகுமதி
 யெல்லாங்கொடுத்திச் சாதோஷமாயனுப்பும் தம்பி துற்சாதனு

துமசாதனன் சொல் வசனம்,

அப்படியேகெட்டுத்து அனுப்புகிறேன் அண்ணலே

தூரியோதனன்-சகுனிக்குச் சொல்-விருத்தம்

மண்டபமுடிக் கவாறு மனநிலைகளைக்கவாறு
 தண்டகப்பாண்டவர்களைநினைவுவெல்லும்வாறு
 கொண்டவாடிகாவுகிதகைகூறியேயவர்கையோலை
 அன்றியேபாண்டவர்களு அனுப்பிடவேண்டும்வாரீர்

வ-ம் கேளுந் என் சகுனிமாமாநாஸ்திரிகெட்டிக்குரன் கெட்டிக்கு
 ரன் நாங்கினைத்தபடியே நெருசட்டதிட்டமாய் மண்டபத்தைச் செய்
 தான் அடாதம்பிதர்சாதனு இக்கிற் பாசாரிக்கு வேண்டுமென்றவெகுமதி
 யெல்லாங்கொடுத்திச் சாதோஷமாயனுப்பும் தம்பி துற்சாதனு

சுபையோர்களெசொல்வசனம்.

அப்படியேபோலோம்வாருந் தூரியோதனமகராசனே
 என்னையிச நவனேபோற்றியெண்ணையாண்டவனேபோற்றி
 என்னையமுலகையாள வெழிலமுடிதரித்தாய்போற்றி
 என்னையிசீடற்றவேண்டியதென்று னுத்தடைசொல்லாமல்
 என்னுள்ளேநினைத்துவந்தவெண்ணகதைமுடிப்பாய்போற்றி
 திருகராட்டிரன்-தூரியோதனனுக்குச் சொல் விருத்தம்

ஐயவனவாடாயெகதனமுக்குகண்மணிநியவாடா
 னையகமுமுதுய்க்கருமகவாரமல் னவனேவாடா

தூய்யதோர்குருகுலத்தத் துரைகலரத்தினமேவாடா
 செல்வசெக்கோல்செலுததுஞ்செல்வனேவாடா

வ- மகனே துரியோதனாள் சுவாமி உன்னுடனே கூடயர்வந்திருக்கி
 னார்என்பா அய்யா துரோணாச்சாரி வந்திருக்கிறார் தெண்டம் தெண்டம
 யா உட்சாருகளை வீஷ்ணு சாரி வந்திருக்கிறார் சாரணம சாரணமையா உட்
 காருங்கள் கர்ணமகராசன் வந்திருக்கிறார் வாடா அப்பா எங்கள் சகுனி மாம
 ன் வந்திருக்கிறார் அப்படியா அப்படியா அத்தர்வாருமவாரும் உங்கள் த்
 துனிருக்கும் போது எனக்குகென்ன குறைச்சல் ஒரு குறைச்சலுமில்
 லையே

துரியோதனன்- துரிதராட்டி னுக்குச்சொல் விருத்தம்

நல்லதுபிதாவேசித்திரமண்டபமொன்றுண்டாக்கி
 எல்லையிற்பாண்டவர்களை யெத்து செய்து தழைத்துக்காட்டி
 தொல்லைகுதாடி ஐவர் துரைத்தனம்பறித்துக்கொள்ள
 ஒல்லையில்காக்கள் நல்லயோசனை செய்தே தாமையா

வ-ம் சேனா மன்பிதாவே வந்திருக்கிற கசிதமா கிய ஒருமண்டபமுண்டா
 க்கிபாண்டவர்களை யழைத்து காண்பித்து குதாடும்படியா எச்செய்து அவாக
 ன்வழுவையெல்லாம்பறித்துக்கொள்ள யோசனை செய்திருக்கிறோமையா

திருதராட்டி ரன்சொல்- விருத்தம்,

ஒசந்துபோனாக் களை வரொடுக்கினார் மக்களென்று
 இசைத்திராப்பசலுமாமே, கேட்கக்கொண்டடி வயிற்றைப்
 பிசைந்துகொண்டழுது கொண்டு பிரட்டல் கொண்டரட்டைக் கொண்டு
 அசைந்துகித்தி யில்லையே நன்றேக்கிணறேனே

வ-ம் அடாள்கட்டி மகனே பாண்டவர்கள் பேச்சு உயர்ந்துபோச்சுகெ
 ன்று திகிலிழைந்து வக்கக்கொண்டு அடிவயிற்றை பிசைத்துக்கொண்டு அ
 முககண்ணீருஞ்சிந்தையுமாயிருக்கிறேன் அன்னமுண்டா நித்தியை யுண்டா
 டாக்கி எளிந்தயோசனை செய்தது சரிசரி தரும் தரும்-ஆ-ஆ,

இதுவுமவன்சொல்-விருத்தம்.

உடந்தையாய்நீங்கள் செய்த யோசனைப்படிக்குக்காரனே
 நடந்ததேயானுலிப்போகமக்கிணையொருவருண்டோ
 அடர்ந்திடுபாண்டவர்களை யேதேகெதிரைக்கிநீயே
 கடந்துவகாண்டா வெல்தன்கண்கள் வந்தாற்போலப்பா

ஸ்ரீமதுகாபா தயிலாகம்.

(வ-ம்) மகனே துரியோதனனாகக் செய்த யோசனைப் படிக்குதெய்வக டாட்சத்தினாலே அப்படி யோவந்தால் உலகத்திலே மருமக்கு எதிருண்டாபா ண்டவர்களை யோட்டி விட்டு ஒருக்கணமே மறுகதவுலாபத்தை யாளவையே யானால் உணர்குப்போனகூட அந்நொடுவதற்குப் போவல்லவா இகதையோ சனை அந்நொடுவதற்குப் போவல்லவா.

துரியோதனன் திரிபராட்டா துறந்துச்சொல்-விருத்தம்.

போர்செய்வோமென்று நினைவிடாது அமெய்யுறாநாத்தாசகம்பி சீர்செய்யுமற்றுமே ஓடிச் செல்லாபிடுவதென்று கூர்செய்யுறாநாத்தாவா துறந்துச்சொல்-விருத்தம் போர்செய்யுறாநாத்தாவா துறந்துச்சொல்-விருத்தம்

(வ-ம்) தோளும்பிரையே வாய்க்காரசுள்ளடையினால் வெல்லீவெண் டுமென்று சொன்னு கம்பி தர சாதனம் மறந்தேடுமப டிதே செயலா மென்று சொன்னு அதுகூட தென்பு கள சகுனி நாமன் சொன்ன து குதினால் பரண்டவாரீரணைவிட்டு தோளாய செய்கின்றமென் னது பிரமாணிககமாய்ச்சொல்லாரி நக்ப்புறாநாத்தா.

திருவாராட்டா துறந்துச்சொல்-விருத்தம்.

உச்சாயப்பாண்ட வானேயே டுடிட்டவானகதன்னை வைச்சாலுமுதல் பாரமாயதகாலுமுதல் பாரம் பிச்சானபிள்ளையென்பிலனையு, பிள்ளைகாணும் மச்சானின்வறளி நுகதால் வைவநகமே சயாந்வாண்.

(வ-ம்) ஒய்ச்ச்சுன்னையுள்ளபடியே திரிபராட்டா துறந்துச்சொல்-விருத்தம் வானே ஓட்டிவிட்டானகளை பூநியிலைவைக்க வந்தாந்நொடுவதற்கு வாய த்தாலுமுதல் பாரமாயதகாலுமுதல் பாரம் பிச்சானபிள்ளையென்பிலனையு, பிள்ளைகாணும் மச்சானின்வறளி நுகதால் வைவநகமே சயாந்வாண்

சகுனி திருவாராட்டா துறந்துச்சொல்-விருத்தம்.

அத்தானுள்ள வல்லால் உற்புரிவிட்டாராட்டா இத்தரணிமெல்லாநா துறந்துச்சொல்-விருத்தம்

திருவாராட்டா துறந்துச்சொல்-விருத்தம்.

பெருத்தவெட்டி புமாவையு பிள்ளையு தினளி கூட திருதமாயிருட பாரமாயதகாலுமுதல் பாரம் பிச்சானபிள்ளையென்பிலனையு, பிள்ளைகாணும் மச்சானின்வறளி நுகதால் வைவநகமே சயாந்வாண்

(வ-ம்) தோளும்பிரையே வாய்க்காரசுள்ளடையினால் வெல்லீவெண் டுமென்று சொன்னு கம்பி தர சாதனம் மறந்தேடுமப டிதே செயலா மென்று சொன்னு அதுகூட தென்பு கள சகுனி நாமன் சொன்ன து குதினால் பரண்டவாரீரணைவிட்டு தோளாய செய்கின்றமென் னது பிரமாணிககமாய்ச்சொல்லாரி நக்ப்புறாநாத்தா.

ண்டவாள்மயிடகையிலகப்பநிகரகன்னிலும் கிணற்றிலே கல்லைப்போ
ட்டாப்டேயேருக்களபொய்வாநுசகன்;

திரியோசனன்சொல்-வசனம்,

சரணஞ்சரணம்முய்ப்படியேபொயிருக்கிறோமையா

சேவகன்-விநாணுக்கு-வி-ல்-நீ-ரு-கதம்,

தாபெறுவிநாண்குராபேற்றி விநிசுநாறு-வி-ல்-வா-பே-ற்றி
சுதிரபெறுயறநெறி-தா-பே-ற-தி-ம-தி-வி-ரு-வி-நா-க-ப-பே-ற-தி

(வ-ம்) சரணஞ்சரணம்விநாணகாராசலேகவாயிபராக்கு

விநாண்-சேவகனுக்குச்சொல்கவி

வீரியராசாகிரியமென்ன

சீரு-ஆ-ன்-னையாவரவிட்டார்

(வ-ம்) ஆராதாதுகாடகனையாரஹப்பிளித்தார்சொல்லும்பின்னாய்,

சேவகன்-விநாணுக்குச்சொல்-விருக்கம்.

ஆச்சீனீ வாய்ச் சரணிககப்பமம்மேபாற்றி

நிகநிசுசமுநுநகாப்பேற்றி மிடந்தாய் சமநககாண

விதககன் திருசாட்டமாவேககனா, நையிப்போது

மெதகவுமாதவிரவுடன்வாசவசானனாரே

(வ-ம்) சேனாமைய விநாணகாராசின ரஜாதிராஜராஜ பரமேஸ்வ
ரா ராசவார்த்தாண்ட-ப-த-க-ண்ட-நீ-ல-க-ல-ம-ன-தி-ரு-க-ர-ட-ட-ர-ம-க-ர-ச-
ன்-த-ந்-க-லே-அ-ந-ம-த-து-வ-ர-ச-சொ-ல்-ன-ர்-ச-வ-மி,

விநாண்-விருகி-த-ரு-இ-ம்-பு-ன்-னுகவராரியிகரதளத்.

பல்லவி

சகிரிவிநாணகல்-லந்தான்-ட-க-ற-ம்-பு-க-ட-ரு-மு

தவிமுநறுமபுமபடைச்த (சக்ய)

சரணங்கள்.

ஒரு நடுமீரில்லா

வில்லான்-து-க

உல-மு-மு-வி-ல-ல-ல-ரு-ப-ய-யு-ஞ்

சொல்லன்

வீராளன்-ராளமுன்

வில்லான்-மே-மு-ம்

மெய்யனையாருளவால்

விண்-பொருள-க-ல-வ-ன் (ச-த-ப)

தருமன்-சாதலாத

சிலன்-ஒ-ந-ம-ந

தவரில்லககலிப்பற்ற

சர்ச்சனர்க்கு-னு-க-ல-ன்

ஆருமபுமுழிநில

விலாசம்-நி-வ-ம்

அனைவர்க்குந்கயளன் ஆப்தபறி

ப-ல-ன் (ச-த-ப)

வக-வ-ன்-ந-க-னே

மெள்ள-ட-ல்

மயவார்த்தையென்றுமறுவார்த்தை

விளள-ம-ய-து

சுருதேகமேகனம்

கொள்ளாமல்

கலைமயனனமுத்ததந்ருகதவடசொலவி

தாளாளமல் (சத்ய)

விதூரக்-நிருதராத்மீரணுகரீயிபாந்தி-விருத்தம்

கண்கணை மீட்டிழைக்கிப்பேயிபுறநி
கண்கணைவாழ்வுய்யபுலகாடலையிபுறநி
கண்கணைவாழ்வுய்யபுலகாடலையிபுறநி
கண்கணைவாழ்வுய்யபுலகாடலையிபுறநி

நிருதராத்மீரணுகரீயிபாந்தி-விருத்தம்

கதிராசமுடிக்ரகசுமேகமபுழி
கதிராசமுடிக்ரகசுமேகமபுழி

விதூரணசெலகரீ,

மின்னிவகடுகில்வேகதாரவிலநேய்
மன்னிலமுதலவாமகிழலநகீச
தணமைமயபசடைதலிலேயே
கவ்வையுமகமுதலிபுமகிழலநேய்

நிருதராத்மீரணுகரீயிபாந்தி-விருத்தம்

விதூரணசெலகரீயிபாந்தி-விருத்தம்
மதூரணசெலகரீயிபாந்தி-விருத்தம்
இடமுதலேயுமகமுதலிபுமகிழலநேய்
மகமுதலேயுமகமுதலிபுமகிழலநேய்

வ-1) தேருகதாமிவிதூரணுகரீயிபாந்தி-விருத்தம்
கொள்ளாமல்
கொள்ளாமல்
கொள்ளாமல்
கொள்ளாமல்

அபபடிசொல்லுமுதலிபுமகிழலநேய்

நிருதராத்மீரணுகரீயிபாந்தி-விருத்தம்

பெருமதலிபுமகிழலநேய்

பெருமதலிபுமகிழலநேய்

இராயசகசொலவசனம்.

அபபடியெழுமுதலிபுமகிழலநேய்

இராயசகசொலவசனம்.

கொள்ளாமல்
கொள்ளாமல்
கொள்ளாமல்
கொள்ளாமல்
கொள்ளாமல்
கொள்ளாமல்
கொள்ளாமல்
கொள்ளாமல்

நிருதராத்மீரணுகரீயிபாந்தி-விருத்தம்

இராயசகசொலவசனம்
கொள்ளாமல்
கொள்ளாமல்
கொள்ளாமல்
கொள்ளாமல்

இராயசக்காரன்-வசனம்

அப்படியே கொடுக்கிறேன்சுவாமி, *

ஊதான்தலைகொண்டுபோரும்போது-விசைப்படச்சொல்லுகிறது
தரு-இராகம்-நீலாம்புரி-நிரிபுடைதளம்

பல்லளி

ஐயையோ லுப்படியுந் செய்வாரோ துரோகம்
ஹரிஹரிச்சைக்கோதெலாதமோ சோபம்

அறுபல்லளி.

ஐயையேயே துசகுனிராமலரினோந்த மூலமே
அசமிகுதததவரவர குபுகமுடிவு காலமே(அய்)

சரணங்கள்.

கர்னம் தந்தசாதன்குரூரி நிரி யேதனன் குற
கருதியாவக்கொடி முடிசுசகையவஞ்ச மீது
நின்னஞ்சிறுபாண்டகாக் கிருமலங்கருத்திகரி வது
திருவுளமேதுணையல்லாமலநிச்சகிருவரினி யேது அய்)

நத்துதநிருதரரட்டிரணக்குகவுபா னிரண்டே
நம்பவைததுகமுதகசுகமுமஞயமேனகைக் கொண்டே
குத்திரஞ்செய்சுனொரியசகதுமறக்கவென்ன களே
கொலைசெய்துவழி உவர்கவருவல்லதநின் முன்னுண்டே

தருமபுத்திரணக்கிரக சாரமும்பொல்லாதே
சுதிராகதிவினைமுன் வருமமுமலில்லாதே
அருகையெண்ணுப்பா களை யகரமுமவெல்லதே
அரசனன்றுகொன்றால் தெய்வமலின்முகொல்லாதே
பாண்டவர்கள் தேசத்திற்கு-விதரன்போரும்போது

துதர்கள்முன்னேடி-தருமராசனுக்குச்சொல்லுகிறவிருத்தம்,
தரணியிலுதிதகோக்கெல்லாதையமாயிருந்து
கருணையலருளின்கும்பந்தரகர்க்கினெரிவ்ருள்கப்பாற்றி
திருவெலாம்படைததவுகளசிற்ப்பன்விதரராசன்
வருகிறனாயவகைகள்மலாபபதமபோற்றிபோற்றி

(வ-ம)சுவாமிபராக்கு உகைள்கிற்ப்பண்ணுமி ஊரமகாராசன் அய்நிது
புரத்திலிருந்து தக்களிடத்திற்கு இக்காவருகிறாசுவாமி.

பாண்டவர்கள்-விதரனுக்குச்சொல்போற்றிவிருத்தம்

காளியங்கடலேபோற்றிகாரமுக்கலைநாபோற்றி
கோவியலமுமுதுகோகாதகுமமமவகளைபோற்றி
மேலிபெகைளேசடிகுமலிதககபோற்றிகர்ம
தேவதைகளைவெகைளசிற்ப்பாபோற்றிபோற்றி

விதரன்-பாண்டவர்களுக்கு-வாழ்ச்சுது-விருத்தம்

மெய்வருகீதுக்காவதமிகுவிதரணகோலபு
காவருகிலையிலவெற்றிகண்டவீரகடிகளையழி

கெடுமுடி துரியோதனன் கொடுசகுனி
 கெடுசிதபொருமையெண்ணி
 மாசிப்பெருமண்டபஞ்செய்து
 மசிழந்தகிசகுடிபுகுநினைகதில்
 மைந்ததேயுமமையதிலவாவவழிதது
 மாயகு காடிதேயுகள
 தேசமுமாகுஞ்செவ்வாமபறிகக
 திருட்டுஆலோசனையெயது
 சிதமேவு பெரியசகப்பிணுக்கெள
 செப்பினுரவருஞ்சமமறியாம
 ஆசையெயனைசாரகநுதூரீயேயேர
 சுவையலமுததுயெயசே
 யடவுடவேளையுசையெயபரிய
 உபபவனையேயோசையிதப்ப

தருமன்-ஆசனணு கருசெய்வ-விநய ௧ ௧ ௧

தொந்தரைபெவாசெயதாலுஞ்சுபுகளெவாசெயதநூறு
 தந்திரமெவாசெயதாலுநுயெயசெயமெயெண்ணணி
 ஆகதீமயிகுந்ததடபியசசுஞவாடமுதத
 எந்தையாணுப்புமோலையெடுதவையபாடிபெயெ

(வ-ம்) கேளடாதமபிஆசனணு கமக்குப்பபையாளிபிநுகிறதீபர்கள்ள
 ந்தனைதொந்தரவுகளசெயதாலுஞ்சுதுநாசெயதலுயகபவஞ்சசுகள
 செய்தாலுந தருமமேசெயமயுக்கமலஜசசுஞவெயபயபரியதக
 ப்பனுள்ளமுதிரவிடிலைடைஎதித்தவராககபி,

ஆசனன்-ஒலைபெயெயுயவிரிநுத்தம,

சிரஞ்சீகிபாண்டவாசெயககமெயசீயமுண்டா
 வாஞ்செயிதமபிமாரகளைண்டயெயவசெயதா
 நிரஞ்சனமகவந்தநீயகருநயபபகதேயலபும
 தரஞ்செறிவிதரககடைபிபறிபுகுவிதே

தருமாசெவ்விநுத்தம,

தன்மையுப்புமுநல்லஞானமுமவளவுமவமுதது
 தன்மையுமமுதகுநீதிமரககமுதகுலமுஞ்சீரும
 மேன்மையுமவிரலுமேககுமகெறியுமெயபுஞ்சுசுந்த
 தொன்மையுமுடையோலையோசுதரடர்களைபபனுடை

(வ-ம்) நலமுமகீர்த்தியும் தயாளமுமஞானமும செவ்வமும வலுமையும
 அழகும் நீதியும்குலமுமசிதப்புமபரககிரமமுமகெயுதியும் சத்தியமும
 உளளவர்களைசெக்கட்டைமுதலான சூதுகளடவினைப்பராகளோலுதெ
 ன்னகாரணமஆரிஆரிவாசுதவ

வீமன்-தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வாவியல்வசியைநட்டுமடிந்திடச்செய்தான்முன்பு
 கீவியமாளிகையில்கெருப்பிட்டுக்கொல்லப்பார்க்கான்
 மேவியசூதாலிப்போவென்றிடநினைத்தானந்தப்
 பாவீதன் முகத்தைநாமும்பார்த்திடலாமோ அண்ணை

(வ-ம்)ஆகியிலேசலத்தீஸ்வசியைநட்டு கொல்லப்பார்க்கான் தீமயூக
 அரசு குமாளிகையில் நம்மைவைத்துக்கெருப்பிட்டுக் கொல்லப்பார்க்கான்
 அதுவும்போகாமம் சூப்பிப்போதுகூட நாமும்பணியொக்க நினைத்திரு
 க்கிறான் அப்படிப்பட்ட மகாபாவியானாரிலே பரிசீலனை அழைக்கால் நாம்
 போகலாமா அண்ணனே.

அர்சுனன்-தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வழிமறைதூல்கந்தீரோருயரவு...
 பிழைபொறுத்திவகலலா...
 முழுதினுமோசம...
 வெருவிலாப்பகைவர்க்கு...

(வ-ம்)கேளும் அண்ணனே...
 அபிழைபொறுப்பகலலா...
 அவர்களசெய்யப்பட்டீமாசத்து...
 போதும் அழைக்கிறார்கள் அவர்களுமையு...
 கேபோகலாகாது அண்ணனே.

நகுலன்-தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்;

விதித்தொருபாவஞ்செய்தால்மேலகையணுபவிப்பா
 பதைத்திடாதிருக்கையின்னம்பாரத்திடுவோமென்றாலும்
 உதைத்தகாற்புழக்குமன்னேவுளப்புமெருக்கொணு
 மதித்தவர்கட்புவேண்டாமவருநதுயர்நமக்குவேண்டாம

(வ-ம்)அண்ணனே அவர்கள்செய்தபொல்லாங்கும் யின்னணுபவிப்
 பார்களென்றாலும் உதைத்தகால்புழக்கிரததுககு நாட்செல்லுமஅதுத
 னிலும் உளப்புபொருந்துமுடியாது அதுபோலவர்க்கரிடததிமகுப்போ
 னால் ஏகாதிமலுநொபொல்லாக்குவினையுமஆகையினால்நாமும்போகவே
 ண்டியதில்லைஒருபொல்லாங்கும்வரவேண்டியதில்லை அண்ணனே

சகாதேவன்-தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பூனைவாயெலியும்வேங்கைப்புலியின்வாய்மஹாநகரீடில்
 ஆனைவாய்த்தழையும்பொல்லா வரவின்வாய்தேரைபோல
 மாநமும்வலுவுக்கெட்டுவையகர்யிருதுபொல்லா
 ஈனமும்வருநாமககேயேகவொண்ணுதுசொன்னேன்,

(வ-ம்) பூனைவாயில்ளலியைப்போலப்பதைத்தாலும் புலியின்வாய்மர ன்போலசைச்சலும் ஆனைவாய்ததழைபோலகுழைநீளும் பரம்பின்வாய் க்தேரைப்போலமுடிந்தாலும் அனுபவிககவேண்டியதாய்வரும் ஆனையா ல்நாமந்தேபோகக்கூடாது அண்ணே.

தருமர்-தம்பிமார் களுக்கூச்சொல்-விருத்தம்

௧. ரிபடவண்டகோளமிடந்தாலுமாழிபொககி
பிரளயமவந்திட்டாலும்பிதரவாகியந்தளளலாமே
வருவதுவருமெப்போதுவருவதுவாராசென்றும
திருகொன்றுஞ்சொல்லவேண்டாமென்றுநாமவருதுவேமே

(வ-ம்) ஞ்சுத்திரமண்டகடாகமிடித்துவிழுந்தாலும் சக்கமுததிரம் பொங்கிசலப்பிரளயமானாலும்பிதரவாகியதைகளளலாமேநாம்போ காமல்நூலாலும்வருகிறதவரும்வராததுவாராசென்று எப்படியும்போய் வருவேம்தம்பிமாரகிளே.

தருமர்சேவைக்காரணுகூச்சொல் விருத்தம்

பொரிபுலிசேவைக்காரபுகழ்ஸ்திபுரிக்கு
பரிவுள்ளவிதரன்பின்னேபயணமாய்ப்போகவேணும்
தரணியிலரசேயும்சுதரகைசேனையெலலாம.
விரிதுபேரிசைமுழங்கிவிருட்டன்வாச்செயவாயே

(வ-ம்) ஆரடாபொற்புலிசேவைக்காரவிதரமகாராசர்பின் ஆஸ்நிபு புரிக்குபோகவேணும்பிரயணபேரிசைமுழங்கிசலராசாக்கூளுமரகஜ தூரகபததிசுருவரும்படியாய்ச்செயயட சேர்வைக்கார

சேர்வைக்காரன் வசனம் அப்படியேசெய்கிறேன்கவாயி;

சேர்வைக்காரன்-தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்

துதிபெறுகுருகுலத்துதாரகணத்தினமேயுத்தன்
பதமபொற்பாதம்பேரந்நிபாரக்குளச்சரிக்கைகவாயி
மகிபெறுகமதுதேமண்ணருமந்துமுள்ள
சுதரகைசேனைவந்துதகையொடுசொக்காரைய

(வ-ம்)சேனும்ராசாகிரசபாமேல்பர; பரக்குசகலசைத்தாரகளு ம்வந்தார்க்கை சுதரகைசேனைகளுந் தயாராயிருக்கிறார்களாயி

தருமர்- ஆஸ்நிபுரிக்குவருகிற-தரு-இ-ம-சலிய ணி

திரிபுடைதாளம்-பல்லவி.

இராசராசன்-மகிபகிதரணியில்-மகிபதி-தருமராசன்வந்தானே.

மாசில்லாநல்லமனுநெறிமுறையறிபுண	சேகரன்
தேசலாவியகுணாரசமிலகு	சுதாரகன்
விசுபுகழ்பாணபுத்திரன்மிததிர	னெவர்களுன்
பேசரியமறைமத்திரன்சுபகித்திரய	பரிமள
வாசமிருகநாரன்-உருவில்மாரகை அகிசுலகுபிர	பலநிரள

வரும்பிரசண்ட திண்டி ரல்லது
சுருமண்ட டண்ட லாதிபதி

நெறி
மக-ராச

சுரணங்கள்.

மருமலரின்களர் திருமருவிடுமலை	நமஸ்கரித்து-நல்ல
வருகுருரொன்பிரபைதகதகெகனவோளிமாமுடியைத்	தரித்து
பொருதினருபுயதெனிலிணையுறுபுகீதகிணையம்	பொறுத்துல்ல
புதிவகவணிகா. மிரமகரீஸ்புனிதமொடு	திருத்தி
மருவலர்கிளே திரதிரைக்கொக்கிதிவிடவ்று	தாமு
மருமகபதிகளருமயினிநாருசுரு	சுழ
அரிவைபார்களெல்லம்மொவளசாமரை	பேரட
வைரிகளபலபேர்பன்பாயின	பாட
அற்புதாதுதிக்கதம்பியாகருகேனம் னதுகிரச	மம்பிரமந்துதிக்க
அந்தரமதிநுத்துமிசவுரிகவொம்புசுழியிறை	பமபைபள்ளவரிகள
வண்டிதல்செசகங்கிள்கள	குடுகுகள்
மங்களமிசுசகருகா	சவுரிகள்
ஆரபாசேபிரிகச	விர்த்தக்கிய
காவரவிசைபூரிகக	சவுண்ட
மல்லரிடலசிலலரி	சுருதிகள்
ஆலைகடலிடைமயமுநெடு	வொலியென
ஆடாமாழ்புகிலதசுரு	கலியென
அகமுழுகவிருதுகள	பலசொல்ல
மிகமகிழ்ந்துசபகா	வருகுல-ராச

பாண்ட வர்கள் திருதரூட்டிராணக்குச்செவ்வீருக்ககா.

சந்திரகுலத்திலவந்ததயாபரேபோற்றி
மைத்தரீரோல்லனிவுகூரந்தமன்னவாபோற்றிபோற்றி
விந்தைசேர்கேந்நர்க்கெல்லமேருவேபோற்றிபோற்றி
நந்தையெயுந்தகசெம்பொற்றாளிணைபோற்றிபோற்றி

திருதரூட்டிரான்-பாண்டவர்க்குவாழ்த்துகவி

பூவிலைவரும்பூரணநாயகால
கேசுதுயறககவிநகுமைவிலைவாயல்
ஆவியானவெண்ணெருமைமைககரே
கேமலிபகிகளவெண்ணெலும்வாழ்த்தவே

துரோபதை-திருதரூட்டிராணக்குப்போற்றிகவி.

பூமாதென்னப்பாதுகைபண-த்த
கேமலயிந்தரிலம்புசுழிவற்றி
தாமாயாற்குத்தலைவாயுக்கண்
மாமாயுந்தன்மலர்த்தன்போற்றி

“ திருதராட்டிரன் - துரோபதைக்குவாழ்த்துகளி

அருமையுமறிவுமன்புமஒருமையுமிகவுமுள்ள
தருமகன் திகரதானமருமகளைவாழி,

திருதராட்டிரன்-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

வழிவீலாமரசுகல்லவலுமையும்வாழ்வீஞ்சீரும்
அபுஞா-ன் பெற்றிருக்க்களலகாரசமபிரமததை
தபூட்டுமடும்பியுகளைதந்தையம்பாண்டிராசன்
பபூட்டுமககாணுமவாறும்பாக்கியஞ்செய்கிலேலே.

(வ-ம்)தேனாங்கள் மககளை உங்கள் தூரதனைத்தையும் பரக்கிரமத்
தையுச்செல்லந்தையும அழகையுமஉங்களைபிதாஸான என் தம்பிபாண்டி
ராசன்கண்களிகாப்ப ர்த்துசுந்தோஷப்படுகிறமகிளலம்மறபேச்சுதே
அதுதான் எனக்கெருகுறையின்னொருகுறையுமில்லைமககளை

தருமர்-திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தூயநிர்க்குமிழிவானில்நே ன்றியமின்னலபேலும்.
மயுமியருமலமென்றால்வருந் தவநினியேயைதயா
தாயுமாந்தந்தையாகதருமமாரீயிருக்க
சேயராமெம்களுக்குச்சிந்தையிற்றுகறவேருண்டோ

(வ-ம்)தேனாங்கள் பெரியதகப்பனாரான திருதராட்டிர தமகாராசனே
என்களவைபாகத்தை தகப்பனாகிய பாண்டமகாராசன்பார்க்கிறமகிள
லாமற்போச்சுதென்று சொல்லவேண்டியதினில்சகலத்துக்கும்நீரேதாயு
நதந்தையாயிருக்க என்சளுக்கு வேறொருதாழ்ச்சிவுண்டோ பிதாவே

திருதராட்டிரன்-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

மனமகிழ் தம்பிமாரர்கள் மண்டபமென்றுசெய்தார்
கனமிகுந்கரவந்து காணவேவேண்டுமென்று
நினைவுகொண்டழைத்தனப்பாநீக்களும்வந்துவிட்டீர்
இனீதுடனவருமீருமமிஷ்டமாயிருக்களப்பா

(வ-ம்)தேனாவர்கள் என்னுசைமக்களானபாண்டவர்களே உங்களைகாண்
கிறதயா,என்களுக்குண்ணிலலாமதுபேரனலும்உகளைவசனத்தையாகிலு
மலுமகா திலேகேட்கிறதருகுளனக்குஆசையாயிருக்கிறதது அதுவுமல்லா
மலஉககள் தம்பிமார்களொருமண்டபஞ்செய்தார்கள் ! அதைநீக்களபார்க்க
வேணுமென்றித ஆசையாயழைப்பித்தீதக்கண்டிலைது பேசியருமையா
யிருக்களப்பாமைகதர்களே:

திருதராட்டிரன்-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

எளருஞ்செழுமுங்கள்வரவுகண்ணாள்
உள்ளககளிகூராதனனொருமைமைந்தரே
விளங்கியதழையும்வீஷமர்தம்மையுங்
களங்கமில்லாமறபேயகண்டுகொள்விரே,

(வ-ம்) என் பிள்ளைகளைப்பார்க்கிலும் இஷ்டமானபிள்ளைகள் இக்கேவ
ந்தவிட்டீர்களே அதுபோதும்விட்டிற்குப்போய் உங்கள் தாயார்கார்தரி
யையுங்கள்கொள்ளுங்கள் என்னுரைசமக்களே

பாண்டவர்கள் - வசனம்.

அப்படியேயுண்கொள்ளுகிறோம்பிகாவே

பாண்டவர்கள்-கார்த்தாரிசூய்யுப்போற்றி-4வி

வயயிருவரசர்வாழ்வேகே நற்றி-ஜெயயிருமலத்திருவேபோற்றி
வியயிருமுலகவிளக்கீகேபோற்றி-தபையிருபெரியதாயேபோற்றி.

கார்த்தாரி-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்விருத்தம்

பன்றியான தூதர்சம்மாபலகுட்டிப்போட்டாப்போலே
கன்றிடநாறுபிள்ளைகணககுடன் பெற்றேறணப்பா

(வ-ம்) பன்றியான துலகுட்டிப்போட்டாப்போலே கணக்குத்தூறுபி
ள்ளைகளைப்பெற்றேன் ஒன்றுக்கிலும் புத்தியுண்டா திறமையுண்டா
செளரியமுண்டா தஷ்டம்முண்டா உலகனைப்போல கிரகநிபெற்றதுண்டா
ஆகுமப்பாக்கேட்டேமீனெளகாகிலுமுண்டா அது எனவயறுசெய்தகொ
டுமைஎப்படியாகிலும்நன்றாஊறுநுள்ளப்பா

துரோபதைகார்த்தாரிக்குச்சொல்- விருத்தம்.

இம்-ஆனந்தபரளி,

திறமுடன் திறமுமிக்கசெல்லமுஞ்சிறப்பும்சீரும்
பொருவிலாளமுல்லபுத்திரபாக்கியமுமபெற்று
ஒருவருமிணையிலாதவுநதமியெய்றுசெல்லும்
மருவியபெரியமாமியலர்ப்பதமீபாற்றிபோற்றி

கார்த்தாரி துரோபதைக்குச்சொல்விருத்தம்

எருமைகள் கூட்டம்போலெனக்குவாய்க்கிடு
மருமகப்பெண்களென்மக்கட்கேர்வையே
ஒருமையுண்ணப்பேலொருபெண்காண்கிலன்
எரியுதுயென்னசெய்வேனெழுந்திராப்பெண்ணே

(வ-ம்) எருமைக்கூட்டம்போல இத்தனைபோர்மருமக்களிநுத்தம்என்
னைப்போலேமருமகள் ஒருத்திஇல்லாமற்போனானே என்வயிடுறியுது
ன்னசெய்வேன்எழுந்திராமமாஎழுந்திரு,

தருமர்-துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மங்கைதுரோபதையேயுத்தன்மாமியாரிடத்திற்குணே
சங்கையிலாமல்லீதாள்சுருடனிநுக்கையானே
துங்கமாம்பிஷ்டமகிப்பர் துரோணரை நற்றுள்ளாரை
பொங்கமாய்ப்பணிந்துபோற்றிபொருந்தவேவருருவாயே

வீ மன்-துரியோ தனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சண்டையுப்பகையும்பாருஞ்சாற்றியபிழையும்பொய்யும்
கண்டிதமொழியும்பொல்லாக்ஷலயங்குடியிருப்பார்
கெண்மனஞ்சுவர்த்தைகொற்றவாகூடாகேடுத்த
மண்டபத்தணிலீன்மற்றெண்ணைச்செய்யலாமே.

(வ-ம்) சண்டைகைக்கும்பகைக்கும் அசத்தியத்திற்கும் பொய்யுக்கும்
கேபத்துக்கும்மேதுவாயிருக்கப்பட்ட இத்தசொக்கட்டானுஇக்கேஜூ-
வேணும்அதுஇராசசபைக்குயோக்கிபமல்ல வேறேயொரு காஸட்சேப
ஞ்செய்யலாந்துரியோ தனமகராசனே.

அர்ச்சனன் துரியோ தனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மனதிலொன்றைவைத்துவாக்கினிலொன்றைப்பேசி
துனிவருத்துரோகஞ்செய்வோர்கூடாடரினைப்பதல்லாற்
றனதுபாராட்டி தம்பிதமையவென்றொருமையுளளோ
கனவிலுஞ்சுதமாடக்கருதினினேகூட்டாரோ

(வ-ம்) கேளுந்துரியோ தனமனதில்ஒன்றைநினைத்துவாக்கில் ஒன்றை
ச்சொல்லி ஒருவருடையபொருளை அபகரிக்கவேண்டுமென்றுநினைக்கப்
பட்டசாமததுரோகிகள் அந்தச்சொக்கட்டானுவார்க்கேளயல்லாமல்தன
தாய் அண்ணன் தம்பிகளென்று ஒருமையாயிருக்கப்பட்டவர்கள் ஒருக்கூ
லும் இத்தச்சூதாடரினைக்கமாட்டார்கள் துரியோ தன

தருமர்-துரியோ தனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மனத்தினிலவஞ்சனைநினைந்தமாமனையெதிரியாக்கி
சினத்துகூதாலேயெவைகள் செல்வத்தைபறிக்கலுற்றாய்
நினைத்துநினைத்துகேட்டாலும்நிமிஷத்திற்குநினைந்த
அனர்த்தமாஞ்சொக்கட்டானையாடுவதொழித்திடாரே

(வ-ம்) கேளுந்தம்பிதுரியோ தனசகுனிமாமனை எதிரியாக்கி கபடஞ்
தாடிஎங்கள் செல்வத்தைபறித்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லைதைக்குறித்
துக்கேட்டாலுத்தடையிலாமல்தான் தருகிறேன் இத்தச்சூதாடுகிறதைநி
யுத்தவேணுந்தம்பிதுரியோ தன.

சகுனி-தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சுந்தரமாயோராட்டஞ்சொக்கட்டானுச்சொன்னால்
சிகைதயிநடுநடுக்கித்தித்திப்பட்டநீதானுமேல்
புகையினினைநதுகேட்டபொருளெல்லாந்தருவேனென்றாய்
பந்தமாயிடுதொழிக்குமபவ்விதேதெரிநதுபோச்சே.

(வ-ம்) கேளுந்தருமராசனேஓராட்டஞ்சொக்கட்டானுமீவோமென்று
சொன்னமாத்நிரத்திலேபயந்து நடுநடுக்கித்தித்தித்திபிடித்து கழகழ வழவழ
பசப்பவென்றுமுழிக்கிறீநீதானு துரியோ திரமகராசன் கேட்டசெல்
லாக்கொடுக்கபோகிறாய்நீகொடுக்கப்போகிறபகவ்விதுநினைத்தெரிநதுபோ
ச்சுதே போ-போ-ஆ-ஆ-தருமபுத்திரமகராசனே,

கன்னம்-தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

சுதிரர்களுக்காடி வெல்லக்கூறிலாகா மரீதான்
என்க்குத்தேபாரகனதநிலங்குடையாரைநீ வெல்லப்பேயாரீர்
விநததகமபிபருநீருவலிலிலத்தானறி கொணமி
பிதறறரீரவிட்டெரிட்டோமபிப னனைக்காத்துக்கொளவீர்

(வ-ம்) கேளுந் தருமராசீயெசெக்காடாநாடி வெல்லப்பேயாரீரூப் அ
துவெளிச்சககன் இவ்வளவுகீ உன் தாமநிமபாநாநீயாவிவல்ல தக்க
லாலததுகிதிடென்றுகொகவகிமுன்பிசுதேயு ரு வல்லகதுநீரீரீரீ
கல்லதஉககளைவிட்டுவிட்டோமபிபகன்அடன்அது உக வபிரணனைக
ப்பாறறிக்கொள்ளுமபேயாக்களபேயகதவ்வேவேமெனக்கிட்ட தாளிகவே,

அர்ச்சுனன் கன்னனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

வஞ்சனைநனைத்தனமுடையாராருகாட்சிளால்வி
கெஞ்சுமென்றிபாசுநிசசயநுபிபிபுறாடடா கன்ன
நஞ்சினைநீகமுச்சுவிசைவன்னககைகயுநதுபதவுத்தன
கெஞ்சினைப்பிளந்தெவெட்டினைக்குடவெல்லப்பேயாராய்

(-ம்)கேள அடியாருந்ருகபடமார்காமாக எக்களை அருழப்பித்தவ
ந்தருகாட்சி அல்லிபிபுச்சிபேகநித உணகக்கையாகது வெருவசப்
பினைதுநீவார்புடவெயுக்கெற்றன்இதேதா அன்றிரமவருகிவறது இதைதப்
பித்தக்கொளவடா

சுபாா-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அடுத்தித்தெவ்வெண்ணுலு உலா தம்பிபுச்சககயீரீரீ
பொருக்கயாபுரியவகவெபாதுபாதுதநீவலாபா
தரித்துகாடெவ்வெண்ணுருமகேஜைகொணகமபயி
வொதுககிபமாமீரூட்டொராட்டமாதவெயே

(வ-ம்)கேளடாபாபிஆசகருபொறுதகவாபுபியாவா பொரு
வர்காடாள்வாசென்கவார்பவாதீயீபுடவெல்லாபாதுபாதுபாதுபாபா
பண்ணினாலும இகமுத்தே. சிநாலு உவாச்சுருடமகாலாமாசு
பொறுபகருககரிவஞ்சிசுருதுககலலலருமாமீரூட்டமகமுபூட்டககய
பேயவேம திருவுளயிருபுது.

துரியேயாதனம்-தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

இதாசரிநன்றும்பக்கொம்மீரீன் துன்னைமெச்சிக்கொண்டேய
செச்சொயீவ்வெண்ணுசொல்லிசமதுநீயஞ்சவேண்ம
நிசிரிலநீயாறமத்தெலமடீதாபேககொயாக்கீவலுலம
பநியிலெல்லாமன்நீராற்றபந்தாமருணைதாரேன

(வ-ம்)இதுவேசரிசவாக இப்படியல்லீயாதுணிடமேணுந் அண்ணா
மபுத்திரரீரீ இப்பேயுது உருவக்கினைமெச்சித் தெண்ணேடன முன்பு
க

னேசம்மதிக்கலாகா கா காமபாலுந்தேனும்போலஇருக்கிற அண்ணந்த
ப்சிசுளுக்குள்ளே யேதா கிலு மொ ரு ள் ள் னே நடக்குமா நடக்கா து ஆனால்
நீசேற்றே சயுண்டா ஜல் கீசே கொடுக்கவேணும் என்மாமல் தோற்ற
பொருளே நன்கெ நெக்கிறேன் போய்க் கன்பாப்போம்,

சர்பர்சகுனிக்குச்செல்-விருத்தம்.

எந்தனுச்செநிரியாகீருத்திகெழுஞ்சுதட
தொந்தமாய்வாயுகையுந்துழக்கின்றசகுனிமாமா
விந்தையாய்நாறுகேடிவிலைபெற்றமுசுதமலை
பந்தயமாய்க்குறிததுப்பண்புடண்வைத்தேன்பாராய்

(கம எண்ணுடனே கூட சொக்கட்டாசுடுகிறதற்கு வாயுந்நையுந்துழ
க்கின்றசகுனிமாமா இகோநாறுகேடிபொன்பெற்றமுசுதமலை இதை
பந்தயமாய்க்கட்டிவைத்தேன்பாரும்.

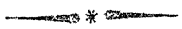
தாரியோசனந்தர்மருக்குச்செல்-விருத்தம்.

சந்தமங்குணைசதிம்மிக்கதர்மபுத்திராரோகேளாய்
வேந்தனென்மாமன்வைக்கவேண்மும்பந்தயத்துக்காக
போந்திடுநாறுகேடிபொன்பெற்றவலாயித்தைப்
பந்தமாவலரும்பார்க்கப்பந்தயம்வைத்தேன்பாராய்

(வ-ம்)கேளாய் அண்ணேதர்மபுத்திராரோ என்சகுனிமாமன்வைக்கீவ
ண்டியபந்தயத்துக்காகஇதேநாறுகேடிபொன்பெற்றவலாயுலயந்தை
எதிர்பந்தயமாகவைத்தேன்தேன்கோபார்ததிராரிதேபார்ததிரார,

முதலாட்டஞ் சொக்கட்டாலடுகிறது.

தருமர்சொல்-தரு-இ-ல்-பக்-னுவராரி அடதளந்

புநீகிருஷ்ணஹரிசீருபை யாள-யுத்தன்
செயலல்லவேயிதா தினையளாபுநீகிரு
தர்மருக்குவிழுத்தபந்தயத்தை-சகுனிசொல்லியவசனம்

ஓய்தர்மர ஜுவேமுணாத்தொண்ணு முகல்முதல் விழுந்தபடியினு
லஉம்முட ஆட்டந்தோற்றுப்போகும்கான்போகிகிறேன்பாரும்.

சகுனிசொல்-தரு

ஓடிவாடாருட்டிச் சக்தாம்-எத்தன்
உருட்டுக்கும்பிரட்டுக்கும் உடவுசெய்காத்தாவ்-ஓடி
வ-ம் பண்ணிரண்டு-பத்து-காய்வைத்தபிற்ரு

தமர்சொல்-தரு

சத்தியமேதனைதர்மமேஜெபம்.

சத்தியமேதனையென்றுத்தர்மமே ஜெபமென்றும்
உற்றுநினைத்தபேக்குவுண்டேடிவுண்டோ லயய-சத்தி

ஸ்ரீமத்பாரதவிலாசம்:

சு.சு.

வ-ம்-சுலத்தேரஞ்சு

சகுனிசொல்லல்

தத்திரமேதுனையென்றஞ்சமர்நகே
இதேஜாலகைதறஎன கென்னமேமா

செயமென்று
லயம்.க.தி

இதவும்-சகுனிசொல்வது.

ஆக்கிறமந்துணைமென்றும்தவறகே
தக்கயித்தகைகறமற்குனிமகென்வ

ஜோமென்று
பாய்-ஆக்கி

வ-ம், இரூபகடை-பன் லிரண்டி-எட்மி இரிகக ல் ஒன்பது

தருமர்சொல்வது,

பதாமலேயாடுக்காணும்
பதாமலேயாடுககாணும்
பதாமற்பாச்சிகைகட்குவமாய்ப்
பகதயம்சிமுததைப்பாத்நாட

மாமா
போட்டு
வேணும்-ப.நரா

வ-ம், நரலுமூணேமு

சகுனிசொல்வது

சுறுக்காகத்தாடவேணும்
சுறுக்காகத்தாடவேணும்
சுருகாகாச்சினைவெறுக்காமலே
கிறுக்காகவேயாடுகுறுக்காகப்

ஆட்டம்
போட்டு
போரதே-சுறுக்

வ-ம்-இராண்டெட்டு-இரண்டினைகட்பத்து

தருமர்சொல்வது.

விழுபன் லிரண்டொருபத்து
விழுபன் லிரண்டொருபத்து
விழுபன் லிரண்டொருபத்துமவிழுப்
முழுதுகுதுகுமகையால்முன்னேகட்டலாஞ்

ஆ-ஆ
தாக்கால்
செய்குயிமு

முணைககொண்ணு

நான் கட்டுவேன்முன்னேசேயி
நான் கட்டுவேன்முன்னேஜோடி
நான் கட்டுவேன்முன்னேகமக்குமுண்டோ
நான் கட்டடக்குமகையால்முன்னேயாடைய

தம்பி
நா
குக்கிசுங்

வமஇரிக்கால் பன் லிரண்டி ஒன்பது,

பக்தும்பகடையுமவேணும்
பக்தும்பகடையுமவேணும்
பக்துடனையொருபகடையும
குததிகையேட்டுக்குகுமக

இப்போ
விழ்த்தாக்கால்
கட்டலாமபத்து

சூது து கி து ரி த ல்

வ ம நா ல ன் றே த ர ற ன் று ச,

க ம ன ன் றே த ர ற ன் று ச	இ ப் பே ர்
க ட டி ன் றே த ர ற ன் று ச	ப ி ன் று
ப ன ன் றே த ர ற ன் று ச	ப ி ன் று
ப ன ன் றே த ர ற ன் று ச	ப ி ன் று

வ ம த் தி ர ன் று ப ன் னி ர ன் று ப ன் னு.

எ ன் னை யி ன் ன் னு ச	மா னா
எ ன் னை யி ன் னு ச	மா னா
எ ன் னை யி ன் னு ச	மா னா
எ ன் னை யி ன் னு ச	மா னா

வ - 1 - த் தி ர ன் னு ச

ச த் தி ர ன் னு ச

ப ன் னி ர ன் னு ச	மா னா
ப ன் னி ர ன் னு ச	மா னா
ப ன் னி ர ன் னு ச	மா னா
ப ன் னி ர ன் னு ச	மா னா

வ - 2 - த் தி ர ன் னு ச

ச த் தி ர ன் னு ச

எ ன் னை யி ன் னு ச	மா னா
எ ன் னை யி ன் னு ச	மா னா
எ ன் னை யி ன் னு ச	மா னா
எ ன் னை யி ன் னு ச	மா னா

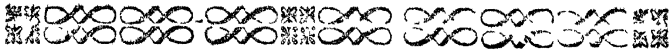
(வ-2) த் தி ர ன் னு ச

ச த் தி ர ன் னு ச

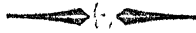
எ ன் னை யி ன் னு ச	மா னா
எ ன் னை யி ன் னு ச	மா னா
எ ன் னை யி ன் னு ச	மா னா
எ ன் னை யி ன் னு ச	மா னா

(வ-3) த் தி ர ன் னு ச

ச த் தி ர ன் னு ச

இரண்டாவது ஆட்டம்

சுருணியொல்-சரு-இ-ம்-சாதகாரங்கிரிமைமீசுரதாளம்	
நடவனெ-லிடகிறறன்பார்	இந்தாட்டமும்
காசனெ-ஸ்க்குத்தறன்பார்	
கொளுகாநாபாஷிசுடிமேருங்	குகியையும்
ஆனையுஞ்சேயெயுமவராளுந	தேசமும்-கிணை

வ-ம்-துகை-இரிககால்-எட்டு-பனி-ரண்டு-பத்து

	தருமாசொல்வது.	
தர்மமேசத்தியம்		அரிபிரி
தர்மமேசத்தியம்		
இம்மைபிறகேடிபிட-துகள்		வந்த-லும்
நமமைசேர்-கிட-கரத்தை		தோற்றலும்-தர்ம

வ-ம்-துகை-5-லும்-தேரஞ்சு

இனிவிடுவேனோ	நாங்கொஞ்சத்தி
வெழுநிலைநுப்பினோ	
சனிய-மேழரைநாட்டுச்சனி-பொலவே	பிடித்து
மு-ரியாயெதிர்ப்பகதயமுழுமீமாடி	யடித்து-கிணை

வ-ம்-பனி-ரண்டு-பத்து

	தருமா-சொல்வது,	
விட்டுவிட்டாலும்		விடாமல்-ரண்
கட்டுப்பட்டாலும்		
குட்டுப்பட்டாலும்-குறைவத்து		கேர்த்த-லும்
நஷ்ட-ப்பட்டாலும்-கங்கப்பவ		திட்ட-லும்-தர்ம

வ-ம்-இரிககால்-பத்து.

	சுருணியொல்வது.	
ஏற்கவேருது		மழவழை-ந்து
விதற்கெளிப்பேது		
ப-ர்ச்சிலென-துரை-சுயப்பகடைபொக்கிஷத்		தொட்டி
மு-ரகவம-ப-து-கை-பட்டி-மு-கிணை		சே-டுகட்டி-கிணை

வ-ம்-பனி-ரண்டு-துகை-பத்து

	தருமாசொல்வது	
சு-து-செய்க-லும்		எண்ணு-மீ-பி
பே-து-செய்க-லும்		

காதுஞ்செய்காலுக்கபடமே
நேததஞ்செய்தாலும்தொந்தரை

செய்தாலும்
செய்தாலும்-தர்ம்

வ-ம் ஆறெண்ணேழு

சகுனிசெல்வது

பாண்டவர்சாரை
பாபிசின்வாய்த்கேரை
பாண்டவரெண்ணைபழித்துச்
முண்டதுசூதுமுடிந்திது

சகுனிபெண்ணும்
செல்லவண்ணம்
என்னெண்ணை-நாரே

வ-ம் பனிரெண்டு-எட்டு-ஆறுநாலுபத்து.

தருமர்செல்வது.

மிக்கவேயின்றளக்களை
வித்ததினமவென்று
சொக்கட்டானுதுசெட்டி
இசைட்டாலைக்களுக்கிடர்வந்து

எவ்
யாண்டாலும்
முண்டாலும்-தர்ம்

வ-ம். முணத்தொண்ணூ.

சகுனி-சுதேநாஷப்பட்டி-தரியோதனனுக்குச்செல்லகொச்சகம்.

அஞ்சுபேருந்தவிரயானைபரிசேனாரதம்
இஞ்சுலவளநாநீககரின்பயிசுசேனாரதம்
கஞ்சுவுப்புசட்டிவரவேடுமில்லாமல்
பஞ்சுவரைப்பஞ்சாயப்பறக்கடித்தேன்பார்த்திரோ

(வ-ம்) ஆ-ஆ-சேனார்என்னஞ்சைமருமகனுதரியோதனமகாராசனே இ
ந்தப்பாடைவாகளைவாதவிரமற்றிருவர்களுக்குள்ளே ரதஜதாரகபதா
களைபுரசெல்லதது உப்புசட்டிவரவேடுக்கூட இவர்களுக்குச்சுதந்தரமி
ல்லாமல்பஞ்சுவரைஇலவம்யஞ்சாகப்பறக்கடித்தேன்பார்த்தையோ, தரி
யோதனமகாராசனே,

தரியோதனன்-சகுனிக்குச்செல்-விருத்தம்

இத்தூன்விடலாகாததுஇவர்க்குள்ளத்தம்பிமாரும்
அத்தூனிநவருமாகவெந்துபேனாயுக்குறித்து
எத்தூலைனியோராட்டமிசையவேவன்றயாடிக்க
கொத்தூன்செலீத்தாலெந்தன் குலதெய்வமநீயேமரமா

(வ-ம்)கேளுநாஊர்ஓர்மாமாஇகிலைகிழந்துபோறானன்ன விமன்
யாச்சுண்குலன்சகாதேவன் இன்னமநாலுபேரிருக்கவிடலையா இந்த
சாராசா இருக்கவிடலையா ஆகாடு-பேனாயுக்குறித்து இனியோராட்டம்
பேரட்டாலல்லுவரசரி

முடியுமட்டுமொரு காலிவீரவீரேயனை
 முடிக்காமலெழுந்தநான் போலீவனோநான்
 சொசுனசொல்லுக்கொரு சிவனமகாபிராந்த
 கூட்டிக்கூட்டிய்போட்டு காட்டிமுட்டிவாட்டி அந்த

வ-ம்-லெல் இரண்டிரிக்குவந்தனைஒன்பது

தருமாசொல்லுகரு

கட்டலெய்யலரிப்பொல்ல துரை உருவெழுந்தது
 கவந்தன் பேரவருக்கள 17 சீயா-சுமமா
 கதறிவாரிகளான கவிமுட்டிப்புகளாக
 சாரிவெ வலுலகொயா 18 நதி 11-மாடா
 குளியற 5-லீகீயாதகு கரி வகடகவாமோ
 குடியருமவ டனப்பீட வச விவதருகுனி வாரா(கய-)

வ-ரகாலமேராநா

சுருளி-சொ-விருத்தம்

சுருடிக்கிரன்செருக்குந் தாடீளிமங்கொழுப்பு
 மருவார்தகனன் தமப்புமறநீருபகதபயம்
 அரிமவதுரோபககொடிப்புமவளசிலிட்டுகிரிப்பும்
 ஒருசொடியினிலென்ஊய விவாநவபிபிடி வலதக்கனமகீர

(வ-ம் பார்த்தீகளாநர்மாபுத்திராசெருக்குவசமபிவிமங்கொழுப்பும்
 அாச்சுளவையயனளலுவிசுசாசருமாபுமுறக்குமஅந்ததுரோப
 வாரீணுடாசுலுக்குவலுசுசெய்யபுமசிரிப்பும் ஒருசுருளிகையி
 லேருக்கிப்போனதைப்பாரததீரள -ஆ-ஆ)

தரியோயனன்-தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்

தெயவத்தி செபலோநவ்முன்சொசுபுண்ணியமோநீககள்
 ஐவருந்தேந்தடுவகடகழை வாயப்போநீரிப்பால்
 மைவிருவகண்ணை 16 தமாததுரோபதையவைதது
 கைவர - னியோராட்டவ்ருக்குடனாவீரே.

(வ-ம் தேட்டிரேச சர்மபுத்திராரேநீவன்ஐவார்த்தேற்று எங்களுக்கு
 அடிமையாகப் போனதினாலேநீங்களைந்துபேருக தொட்டுப்பார்க்கிறீர்களே
 அந்தஅழியாதபதநினியைக்குறித்தலுராட்டம்போடுகளையாப்போ
 17.

பொதுவசனம்

இததப்படியாயதுரோபதைகாக்குறித்துஆட்சொல்லிதிரிதேர
 னன்சொல்லநிருகராட்டிரணபாரததுவிதமகாரசன் சொல்லுகிறவிதம்
 காண்ட,

விதரன் திருதராட்டிரணக்குச்சொல்-விருத்தம்

ஐயையோடுகுவாழித்தவந்தீதமுலகிலுண்டோ
 வையவுன் குடிக்குருசகாலமும்வந்துகோதான்

க்கிக்கொள்கிறதா உண்மகக்-கொல்கிறதா உனக்குச்சரியாயிருக்குதா அப்படி கூடக்குமீனாலிந்த ஆதிதீனத்துக்குச் செழிப்பவரு; கொள்ளேன் கொள்ளேன்;

சகுனிதர்மருக்குச்சொல்-வசனம்.

தம்பிதர்புத்திரர் அந்தக் கிழவனும் இத்தக் கிழவனுமேயேதேயேபிசிக் கொளளுகிறார்கள் இத்தக் கிழவன்பேச்சு இத்ததரிநீயாதானான விண்ணாரக் காரணங்குதீயம்கீப குதா துரோபதைபைக்குறித்ததாம ஓரட்டம போய்மேவாமவாரும்;

தருமர்-வசனம்- உப்படியேயெய்வோம்.

துரோபதியைவைத்தாங்கிறதா

காராவது-ஆட்டம்;

சகுனிசொல்-சரு இம்-புண்ணாகாராளி அட சாளம்

என் மருமகனுக்கு இதைல்லவே

நாட்டம்

எப்படியாகிலும் செல்க்கிறே

னித நாட்டம்

சகுனிசொல்-வசனம்.

இரண்டுபனிசொல்-இரண்டு-இரண்டு-ஆரண் டிரிக்கால் துணைபத்தா

துரியோ சனம்-சகுனிக்குச்சொல்வசனம்.

ஆ-ஆ-ஆ-ஆ-ஆய்நமகாராசனே பாத்திர எங்கள் சகுனிமாமன் கையேகை பறந்தீபர்கை உலக்காத கன் அழிக்கக்கூடியப்பத்தயம் வீழுகிற சொசுசை நாம்பென்னசொல்வேள்-ஆய்மா மா உண்கையை இப்படி தாரு மளங்கண்ணி லென்றிக்கொள்ளவேணும்;

தர்மர்சொல்-சரு.

ஐயையேயாசுதெல்லாபாசாக்குத்

தர்மமல்ல

அநீதந்ஞ்செய்தாலாறநா

வேன் செல்லல்

சகுனிசொல்-வசனம்

ஆ-ஆ-எள்ளக்கச்சேபதமா பத்தயா தரன் முணத்திதாண்ணுகான்

சகுனிசொல்-சரு,

நன்மையிலுஞ்சிலதும் வாயிலு

மந்த

காரணையிலுமெகதவேவாயிலும

பாக்கில் (என்ம)

சகுனிசொல்-வசனம்

முன்னுட விரண்டுமுன் றெட்டமுன் திரிக்கால்முன்னு துணைபத்தா

தர்மர்சொல்-சரு

மெய்யானவழர்க்கமுமபொய்யான

மரக்கமும்

விச்சகளுங்கொஞ்சமபேச்சகளுந்

(பார்த்தால் ஐயை)

வம்-துணைக ளுமுனைமு;

அஞ்சுபேயாய்க்கூடகெலித்ததும்

பெரிதல்ல

உமமையாக்கிக்கொண்டததுவும

பெரிதல்ல

வீஷ்ணு துரியோதனனுக்குச்சொல்-வீருத்தம்.

நமதுஞ்சுலம்பிறர்கைகக்குஞ்சுலமேயல்ல
 நராதிரகுகசீதுகனெல்லாமருயமல்ல
 சமரசமம்பாசைடவர்களாயியசல்ல
 சகோதரரைக்கெடுகிறதாருமல்ல
 அமிரதருகாபாஞ்சாலீசறையல்ல
 அவர்கள்சமீததரலுக்களைவிட்டுப்போறதல்ல
 வீமலமில்லாவடநிபாயையேயசுக
 வீடரீசகுணமுனைக்குக்ஷணடாமப்பா

(வ-ம்) ஆ-அ-அடரதுரியோதனனு என்னடாமமுடையதுலகபிறர்கைக
 க்கப்பட்ட சூலமல்லவே அசுதபாணாயர்களல்லியாகவல்லவேசகோதர
 ர்களுக்கு ஒருகேவியோககிறதாருமல்ல அவர்காசாபாசினியான
 சீசரபகை அறப்பொற்பாமல்லவே அவனை க்கிறதிலைந்தைச்சொல்லு
 ல்உண்ணைவிட்டுப்போறதல்லலையே இறந்தவிழீசுருணமணவார்த்தைக
 களவேண்டாமப்பா துரியோதனனு.

துரியோதனன்வீதுரலுக்குச்சொல்-வீருத்தம்

பெருக்கவெண்ணப்பென்கணைப்பெறவன்துரியோதர
 ஒருத்தனைஎந்தன்வார்த்தைக்குடம்பாடிகுடப்பரிசு
 நரைத்தலைசுழவசெல்ல மருளுள்லுசொல்லுலுக்கை
 இருக்கவேறுக்கறொல்லமெம்போதும்கழங்குந்தனை.

(வ-ம்) சரி-சரி-சரி-சரி-ஆ-ஆ-ஆ-இலகுறதசெல்லியேதுகாறுபுள
 னன்ப்பன்னைப்பெற்றவனதுருகாடரமகாசகோசரிநாடுப
 ட்ச்சொல்லுலுப்படிக்கேடகவுமவீஷ்ணுதுரோணரொலுசொல்லப
 பட்டநகைதசீழவயிலலாமசெல்லுலுசொல்லுலு அகையிலக்கிவேரு
 ள்நைச்செல்லுயிறனுஎப்போதும்கழங்குசெல்லிசிறம்பாசெல்லப
 டும்.

துரியோதிரன்-விதுரலுக்குச்சொல்-வீருத்தம்.

நிறுப்பாசெய்யெயலுப்பிசையவா
 தேசமெல்லாநீசுரணவசனடட்டசசெல்லும்
 வந்துவப்புசட்டிலாசெய்யுட
 வைக்காமல்கெடுததுவாரவேசொல்லும்
 குறமுளளையரைஎழுந்திருக்கச்சொல்லும்
 கொசுநமையானசாழிரசெய்யச்செல்லும்
 சித்தினிதுரோபசையசசைபயிலிப்போ
 சிக்கிரமயிழைதுவாச்செல்லுவாயே

(வ-ம்) அப்பாசிறம்பா இயிரேயெழுக்கிச்சொசனைபண்ணவேண்
 டியதுலிலைசெய்யெயலுப்பிபாண்டவாகளசேசசெல்லாமதேயாணன்
 கட்டச்சொல்லும் அலகளவிட்டெழுதுகப்பட்டஉப்புசட்டிலவாரவே
 டெகடபாக்கியிலலாமல் என்னீட்டிலேகொண்டுவந்துவேடாட்சொல்லு
 ம் இத்தப்பாண்டவானீந்துடையுள எழுந்திருக்கச்சொல்லி அடிமை

துரியோ திரன்-பிரதிகாமிபயனுக்குச்சொல்லிருந்தம்

பிள்ளையுலமேயத்திரகா நடக்குமாளுல்
திண்ணுஞ்சாக்கரைபந்தலிமல் தேசம்மாநிபிராழி நம்பேயல்கான்
கொல்லிகுப பிடப்பே பாண்டிசாயபருகுகேலகத தபேலதரன்
துன்னிந்வினைததகாபிரஞ்சுறுக்காநி க்துந்வினை

(வ-ம்) ஆ-ஆ-ஆ-ஆ-பிரதிகாமிபயனுக்குச்சொல்லிருந்தம்
ஆல் சக்கை பட்டகலில் தேன்னரிபிராழிசகாபிராஜுசொன் றுணல் கச
வினை ததகாபிரந்தைகயெல்லாம்குறுக் காபரபாபீன்

துரியோ திரன்-பிரதிகாமிபயனுக்குச்சொல் லிருந்தம்.

பிரிச்சுறுபிதுகாண்பாரிரதிசாரிபனேவாடா
சறிச்சரிளமரங்கனபேயிலசுநபரிவேபிபாசக
பறிச்சபாண லுள்ளிப்த பண்டயில-கைநடும் தாற்ற
முறிச்சிறிக்கையகீபேயெம்முநக்தமுன்சிறிமுததுவாடா.

(வ-ம்) ஆடாபிரதிகாமிபயனுக்குச்சொல்லிருந்தம்
கைத்துகேதாற்றர்களை அசுசுபுறரிச்சிறிதேயாய இம்முறுக்துக்கொகையி
வாடா

பிரதிகாமிபயன் துரியோ திரன்-பிரதிகாமிபயனுக்குச்சொல்-வினை.

கெற்பகமென் னுக்கர்புயமன் னு
பொற்புடல் செ. ன்ளசொற்புடல்-வினை

பிரதிகாமிபயன்பேயிழரும்பிவந்த துரியோ திரன்-பிரதிகாமிபயனுக்குச்சொல்-வினை.

சுடம்பெறுவன்னு அடர்ந்தனனக்கே
தொடர்நெருங்குமுடர்க்துதேசனும்

(வ-ம்) அழகுகம்பேயனிட ததிலே நடந்ததைக்கேளு சுவாமி
துரியோ திரன் - பிரதிகாமிபயனுக்குச்சொல்-வினை.

கன்னியைஇமுத்தக்கொண்டிமுன்வமேவரவேசொன்னால்
துன்னியவழக்குண்டென்றுஎன்னடாகம்மாவந்தாய்

(வ-ம்) துரோபதைஈழமுதற்கொண்டிவரச்சொன்னால் என்னடா
முதற்கொன்றுசொல்லவந்தாய்

பிரதிகாமிபயன் - துரியோ திரன்-பிரதிகாமிபயனுக்குச்சொல்-விருந்தம்.

என்னைமுந்தோற்றபின்புஎழிலைவார்தேரகதிட்டாரோ
பின்னுமைவர்க்கந்தோற்றுபிறகென்னைத்தோற்றதிட்டாரோ
முன்னமேஎன்னைத்தோற்றதாலமொழியுண்டிமுன்னேதோற்றக்கால்
அக்கீதமெனையழைக்கவடுக்குமோமரசாகக்கென்றுள்

வ-ம் என்னைமுன்னேதோற்றது பிறகு ஐந்துபேர்களுந்தோற்றதார்க்க
ளேஐந்துபேருக்கேர்த்து அதின்பிறகுஎன்கேகொத்ததார்களை. அப்
படியில்லைமுன்னுள்ளென்னைத்தோற்றக்கால்பெசுண்டு ஐந்துபேருக்கேர்த்
த்தபிறகு என்னைத்தோற்றதபடியினுலே அதுபிராயசல்ல அந்தசுபையி
லேயசமுத்திரதுதருமல்லவென்று அந்தம்மால் சொல்லுகிறுள்சுவாமி

துற்சாதனை-துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மதித்ததுரோபதைவேதாந்மானமுள்ளவளையானால்
மீதித்தநூற்றொறுவான்படுவெணுமென்றவளையானால்
கொதித்தகவென்வண்ணனுள்ளேகொலுநினிலைழக்கச்சொன்னார்
எதிர்ந்தவறுதாராருசொல்லாமலெழுந்திருக்கென்பின்வாராய்;

(வ-ம்)கேளாய்துரோபதையே நிகல்லவானமுள்ளவளையானால்-என்ற
துறுபேர் தயவுவேணுமென்றவளையானால். துவாரத்தாது சொல்லாடி
ள்ளவகளைண்ணன் கொலுவுக்குச்சிக்கிரமாகவர,

துரோபதை-துற்சாதனைக்குச்சொல்-கொச்சகம்,

இராகம்-புள்ளுகவராளி.

மட்டுமருங்கு மரியாதையில்லாமல்
பொட்டெனவேவந்தழைத்த புத்தியில்லாதமைத்துணரே
தொட்டமுடியுங்களண்ணன் சூழூஞ்சபையிலென்றே
இடிலிவாச்சென்னவிதம் இன்னதென்றுசொல்லிவே.

(வ-ம்)மருங்குமரியாதையுமில்லாமல் வந்தழைத்து வராததுணரே இ
ராசஇராசக்களிருக்கப்பட்ட சபையில்உயர்களைண்ணன் என்னனை அழை
த்துவாச்சென்னவிதம் இன்னதென்று தெரியச்சொல்லவேணுமெனத்
துணரே.

துற்சாதனை-துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்-

மன்னியதர்மபுத்திரன்வலியருநாரணையே
மூன்னினைகரகாமி முழுதுமேசொற்றொன்பிக்களே
தன்னையுந்தோற்றாய்தமயிம வரையுந்தோற்றான்முன்னே
உன்னையுந்தோற்றவெல்லாமெழுந்திருள்வாதுபாராய.

(வ-ம்)என்னத்தைச்சொலுகிறது தர்மராச ஒரு ஆட்டஞ்சொக்க
டாங்கி ஆடுவேமென்று சொன்னான் அதுநகரத்திலேயாகியாமல் வென்று
சொன்னேம் அப்படியல்லவென்று ஆற்றுகொழுதலானதுகளுந்தோ
ற்றான் ஏறாக்கடைசியிலேஉன்னையுந்தோற்றானதுபாடி ஒதுகிளிட்கா
ர்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் அவர்களைவந்துபாடிவந்து வருவாயவர.

துரோபதை-துற்சாதனைக்குச்சொல்-விருத்தம்

என்னையுஞ்சொக்கட்டாளி விசையாகாததுமே ராநா
மன்னவசெமக்குச்சொல்லி வசவாநாதிநிலாகையாய்
உன்னையார்கண்டாருகளைண்ணனையார்தான் உண்டா
பின்னமாய்ப்பிசுவெண்டரம்பேராமலும் கடுமையே

(வ-ம்)என்னைக்குகாமத்தோற்றஎன்பிரணையாளனைவரவழி
பார்க்குண்டையார்கண்டார்களைண்ணனையார்கண்டா அநிகம்கப்பேச
வேண்டாம் நடக்க.

துற்சாதனை-துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நடக்கத்தான்வந்தேனித்த நாயுக்கைதனிலேயுள்ளே
அடக்கத்தான்வந்தேனித்த எண்ணெழுங்கொண்டிதேயி
விடுக்கத்தான்வந்தேனந்தவேந்தர்கள் சபையிலெவாட்க
முகம்கத்தான்வந்தேனந்த கொவடுமெழுந்துபாடி,

துரோபனைக காந்தாரிமிடத்திலேபுடும்பல்.

தரு-இ-ம்-கண்டர-யீசுரதாரம-கண்ணிகள்

ஆய்வையேரநானென்னைசெய்வென்	மாமி-இந்தன்
அளிவாயா தானைகேட	மாமி
செய்யுந்நாடீ தான	மாமி-யெந்தன்
சினைக ஸவசூரீசு	மாமி
தஞ்சமுநீயெயென்	மாமி-பெற்ற
காராநூரீயே வெள்	மாமி
வஞ்சனை செயலாதே	மாமி-யென்
மாவக காக்கிலே ஹும்	மாமி-இடனைக்
சண்ட வுடே	மாமி-யெந்தன்
கரலாள பிஞ்சும்	மாமி-உன்
ஆண்டையிளவகேயின	மாமி-யென்னை
ஆதரிக்கயீ ஹம	மாமி-நீ
காட்டிக்கொடாகே	மாமி-யென்னைக்
காப்பாற்றல் ஹமே	மாமி-உந்தன்
விட்டினில்வந்திதே	மாமி-என்னை
வெளியிலேதாளாதே	மாமி-நல்ல
பெண்ணாய்ப்பிறத்தையே	மாமி-என்போற்
பெண்ணையுமபெற்றாயே	மாமி-இத்த
மண்ணாந்நமேவக்கர்க்கு	மாமி-இது
மரியாதையே சொல்லு	மாமி-நூறு
பின்னைகனைப்பெற்ற	மாமி-யென்னைப்
பேசுகஞ்செய்யாதே	மாமி-யென்னைத்
தள்ளிவிட்டால்லையே	மாமி-இவன்
தள்ளிக்கொண்டேபோவான்	மாமி-இப்போ
நம்பினேனான்னையே	மாமி-யென்னை
நனாக்கப்பொணுதெயென்	மாமி-சும்மா
வெய்யுடையென்னை	மாமி-இத்த
வேளைக்காகவேணும்	மாமி

காசுக ரி-துரோபனைகக்குச்சொல்-விருத்தம்.

காசுகர்வொன்றிலேயு கணவனைக்கட்டிக்கொண்டு
 ஓடிவாய் நூலியேயெயல்லைவேறேயுண்டே
 வாசகமாததுனையாமறறுமாயன்மாருற்றிப்பெற்றார்
 ஏகமாயிற்றைச் சம்பக்கு மேகவெண்ணுத்தபோய்.

(உ-ம) அடிக்குப்பாயெய். அடிமுடியையேயுறிவாய். அடிமுடியே
 குடேனே போகிறவனொருகையாக அவள்காசுககாரென்று கத்தினால் ஆ
 வகசினையாடி ஆம்முடியை அப்பாயென்று கட்டிக்கொடுக்கவாள
 ஆவளே நீ அநநசென்னை மாமனமைத்தனவ உறறுப்பெற்றா இருக்கிற
 சம்பக்குபோகிறதற்கு என்னடிபோடி போமா தகதி.

துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்

பிழையுடன்திகழமுமைந்த பறடகேபோரவேசி
 தழையுறுமக் லாகுடுஞ்சுபைகருநீவரபுபோகாதே
 குழையுறுப்குழைதககடமருவியிழைசெவ்வகொஞ்சி
 துழையுறுவெனையுற நெத துசானி ரீகன்வாடி.

(வ-ம) அழகுநுத்தரல்லவேணுகுடுபருடனேகாள் கோறும இனக்கிஞளரி
 ரளிட்டுப்போனத சிதானி சீளகள்ள ன்ணைமுன்வேவரலகா தாருழை
 னுசிப்பேபுகிறுப்பன்னைமுன்ச இலக சி கதைமெல்லம அறிவேவனவாடிவா

துற்சாதனை துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்

துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்
 துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்
 துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்
 துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்
 துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்

துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்
 துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்
 துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்
 துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்
 துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்

துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்
 துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்
 துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்
 துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்
 துற்சாதனைத் துரோபதைகருசு சொல்வி நத்தம்

மூக்கா லுங்கரக முழுக்கிக்குளித்தாலும்
 கோக்காருமோபேரடா வக்காருமோ அடா (துரோகி)
 துற்சாதனன்-சொல்லல்.

என்னடி எண்ணமற் பேசுறாய்-உவாக்
 கேற்றபடி யெல்லாம விசுறாய்
 மன்னியுண்ணிக்காடு பின் னிராணிக்குகொளள
 சின்னபின்னமாய் முன்னு உபின்னுமா (தொட்)
 துரோகி-சொல்லல்.

முழுதுமெண்ணாலை மலைக்கிறாய்-வெறி
 முண்டைநாயப்பேயே சூலைக்கிறாய்
 கழுதைக்குபேசுவ காதுலெசொசூலும்
 அவயசுதலல்லாமல்லகில்லைவென் சொல்லாய் துரோகி)
 துற்சாதனன்-சொல்லல்.

ஆட்டத்திலுணைவைத்துத் தோற்றமோ-பீதனை
 அடிமையாய்ப்போன சூழ் பார்த்தாயே
 ஆட்டமீட்டிப்பூச்சிக்காட்டிச்சொல்லா தேயெயன்
 வீட்டுக்குச்சென்ற வெள்ளாட்டியாய்ப்போனபிள் (தொட்)
 துற்சாதனன்-துரோகிபகை-வெளிக்-பிதாட்டியோது - துரோகிபகை
 புலம்பல்-சுரு-தி-உ-பக்கண்டர-மீசுரதாளம்.

அய்யையேயோபாவிதெய்வமேயிந்த தெய்வமே-எனத்தன்
 வரியாயந்தானுண்டேர தெய்வமே-எனத்தன்
 மண்ணல்கோதிமலர்கூடுக்கந்தலை தெய்வமே-எனத்தன்
 மடையன் தொடலாமோ தெய்வமே-எனத்தன்
 போர்வீரர்கொட்டுப்புகழ்மென் கூந்தலை தெய்வமே-எனத்தன்
 புலையன் தொடலாமோ தெய்வமே-எனத்தன்
 கண்ணாளர்கொட்டுக்கலைக்குமென் கூந்தலை தெய்வமே-ஆத்த
 சடையனுந்தொடலாமோ தெய்வமே-ஆத்த
 முனைவீரர்குழுமுடி கின்றுகந்தலை தெய்வமே-எல்ல
 மூடங்கொடலாமோ தெய்வமே-எல்ல
 சந்தவீரர்மலர்கூடுக்கந்தலை தெய்வமே-எல்ல
 தந்தை-வெதொடலாமோ தெய்வமே-எல்ல
 மல்லிகைசுடிமணக்கின்றகந்தல் தெய்வமே-எல்ல
 வண்ணமற்புரளுகே தெய்வமே-எல்ல
 சிவ்விட்டுவாசிக்குகழுவின்கந்தல் தெய்வமே
 தெருவிதபுரளுகே தெய்வமே

துற்சாதனன்-சொல்-விருத்தம்.

பஞ்சவர்ணகருணமேசபட்டி-காத்திரத்திற்பெல்லா
 வழிசிறுபுள்ளுடம்பு-நலங்குமே-வளர்த்து-பேமே

தண்ணருள் சந்துந்நயாளமு
தாயர்வயிற் பிற் பிறகு
பட்டவனே துயரிட்டவனே முகை
விட்டவனே தேடுகெட்டவன்

மில்லையே
மில்லையே

தூற்றுகளென விரைகண்டாரி

மாட்டுககர ப்பைபல் சீபாநிலங்கொடி
மாதங்கிரீசுமநாடவீர்பெல்லாமை
நீட்டியாட்டியுநதீட்டெல்லாமை
ரிமிஷமம் பாலுமை நாமலிவயிற்
தருக்கலே தமெய்ப்பால் சருக்கலே சிவிரி சூசிக
சூலுககாதே திவிரிப்பலுந் தாசீதயத
பேசாமல் வீசாடி கொறுவுக்குட்டுப்பேசாப் பீவரமு
து ரொளபவை துரொளபவை

பேசாதே
வீசாதே
காட்டாதே
மாட்டாதே

ஆயிதியே யுயையேயே விதியே

என்றோ லும்பென எருக்கிட்டு வலியேயே
எங்குதேயே சிவிரிநிபபடி சிவிரி
இன்பமாயப்பாஞ்சுலெனென்றைப்பெற்று
எந்ததயாள்க்குதுயிற்வகுந்தகரே
வல்லரங்கல்வாரிசேலே தலைபாலானேசே
வலைசிலகப்பட்ட மரன்போலுநரீனரீன
பொல்லாதவிர்மு - ப்புல்லென்கையிற்நிகழிப்
பலம்பிபுல வகிகமையிப்புல வகித் தனிப்பாமை

விதியே இது
விதியே
(ஆயிதியே)
(ஆயிதியே)
விதிபேயேவடவ்
விதியே - இரதப்
(ஆயிதியே)

தூற்றுகளென விரைகண்டாரி

விநிலங்கிரியேயாநா விலவளை தீட்டியே
மதியிலெனவால் மதுசூலு மலையா சீலுட்டியேயே
கெதியிலெனவால் மதுசூலு மலையா சீலுட்டியேயே
இதுகூட விதியேயின்ன விருத்தியை மாதமவாரி

வம். ஆ ஆ விதியிலெனவால் மதுசூலு மலையா சீலுட்டியேயே
ஆகியிலெனவால் மதுசூலு மலையா சீலுட்டியேயே
ட்டமலைபைககளைகண்ணாறு தாரிதோ மலையாராறு குதியேயேயி
டால்லுத்தகைப்பாடுவல்லவாரதேபரண்டவர்கா பாண்டவர்களைந்து
பரண்டவாரி கம்பிகெட்ட பரண்டவாரி கம்பிகெட்ட பரண்டவாரி கம்பிகெட்ட
கென்கமிருக்கிசுறுதுள முத்தவாரி

து ரொளபவை துரொளபவை

பாண்டவாரிலைத்
பாவமிடிநகையே முகவே
முண்டநாககத திவிரிமுதிக்க
முக்கமெல்லாபயேயுயர் தீயல்

பட்டியிமுயவென்
பேசவாய
விப்பாயுள்
விநிலங்கிரி

அலக்காதேகெர்வம் நிலைக்காதேபெய்யேரல்
 மலைக்காதேநாய்போல் சூலைக்காதே
 பேரடாபதிபாவிஉனக்கென்னபேரகாலமே

ஆடர்

துற்சாதனைச்சொல்கண்ணி.

பாண்டவாபேர் ஸ்பகலே மூடிந்தது
 பழியெல்லாமுந்தன் தலைமே விடிந்தது
 தாண்டியே - னுள்ளநகணலா பெரியது
 சபையிலேநீவா காலெல்லார் தெரியது
 வடக்காதேநீகதிமுக்காதேகல்வி
 நொடிக்காதேசொல்லிக்குடிக்காதேயடி
 ந - ந்துவாடிவாடிக்கொலுவுக்குடந்தவாடிவாடி
 துரோபதை புலாபல்-இ-ம புகாரி ஏகதாளம்-கண்ணிகள்

ஒக்காவிதெனனவொடுமையோவையோக மன்னர்களே-ஒரு
 கோதிலலாமன்னாகளீ தியிதுதானே மன்னர்களே
 வாகோயி துவொமறுநீதியே வையோ மன்னர்களே-அபி
 மானமுஞ்செவகோல்கிதானமுமிலையோ மன்னர்களே
 பெண்களைப்பெற்ற பெரியோர்களில்லையோ மன்னர்களே-என்னை
 பேதகஞ்செய்தாற்பெண்பாடகாலலையோ மன்னர்களே-ஒரு
 பெண்ணுடன் கூடப்பிறந்தவாடலையோ மன்னர்களே-ஒரு
 பெண்ணுட்ப்பாரினிலிறந்ததுநான்கானே மன்னர்களே
 மனையாளுடன் கூடிவாழ்வா முமிலையோ மன்னர்களே-பெண்
 மானமற்றவையார்க்குமனையிலையோ மன்னர்களே-இந்த
 அரியாயம்போலையவனியிலுமுண்டோ மன்னர்களே-இது
 அராசாட்சிசெய்யமராசாகுதகாமமோ மன்னர்களே-என்கள்
 அய்யாதிரோணநே அகவத்தாமமேயென்று ஐயமாரே-இந்த
 அகநீதமபாலையவனியிலுமுண்டோ ஐயமாரே-இந்த
 பொய்யாதவேதமபுராணமபடிக்காயென் ஐயமாரே-இந்த
 பொல்லாதகைப்போலியவியிலுண்டோ ஐயமாரே-என்கள்
 வையகாமபோனலும்வழிலெல்லாமபோனலும் ஐயமாரே-இந்த
 மன்னர்சபையிலென்மானம்போகலாமோ ஐயமாரே-இந்த
 மெய்யானமாமறுநீக்கிய நகதேர்த்தயென் ஐயமாரே-என்கள்
 மேலென்னகுற்றந்நிளக்கக்கண்ணிரோயென் ஐயமாரே
 பாரம்பரியமபலவுகதெரிந்தயென் பாட்டனாரே-இத்தப்
 பாவி கருமையைபாத்திருக்கின்றீரே பாட்டனாரே
 தாரபொன்னில்லாமல்களவிவிட்டாகளே பாட்டனாரே-அந்த
 தாமையினுத்தயைதா சல்லணியில்லையோபாட்டனாரே பாட்டனாரே-உன்க
 பெண்களருமையறியாமலிருக்கின்ற பாட்டனாரே-உன்க
 என்பிலாப்போனும்பெண்பாவம்போகுமோபாட்டனாரே
 அரவக்கொடியே - னுரைகதிரியவார்த்தகைக்குப்பாட்டனாரே-நீ
 யுடன்பட்டிருக்கவுன்னுள்ளன்குறியாததோபாட்டனாரே

ஆதரவாயைமுத்துகத்திரையென்
 னபிமாணமபோகவலைவளிடலையென்
 மாதாபிதாசுருதீயென்றிருந்தேனே
 மன்னர்சகையிலவரவனமுத்தீயென்
 குருகுலமன்னர்சுலபூதரைணடயென்
 குலத்தினிசீநக்கக்கொடுமைபடக்குமோ
 பெரிசையரிருகதும்பிழைகளைச்செய்தாலென்
 பெய்யுமோவையகமுய்யுமோவையையோ

மாமனாரே-எந்த
 மாமனாரே
 மீரானாரே-என்னை
 மாமனாரே
 மாமனாரேயுங்கள்
 மாமனாரே
 மாமனாரே-மனமு
 மாமனாரே

பொது விருத்தம் இ-ம்-தோடி.

கொஞ்சமுயிரக்கூறில்லக் கொற்றவங்சபையிலுள்ள
 தஞ்சமென்பகூறில்லாமல்தரையில்விழ்க்கருதபாஞ்சாலி
 கஞ்சமயின் முகங்களைவாடி கைகட்டியெதிரேயிற்றொட
 பஞ்சப:ண்டவரைப்பார்த்துப்பகறுவ என்கதறுவாளே.

(உ-ம்) அகோடுதப்படியென்றால் தயைதாட்சண்ணியம் ஈவலூக்கம்
 யாதுயில்லாத துரியே தனன்சபையிலே துரோபதை புரண்டமுதபா
 ண்டவர்களைப்பார்த்து தெய்வத்தைநினைத்துப் புலம்புகிறவிதங்காண்க.
 துரோபதைபுலம்பல்-இ-ம்-கும்போதி-ஆதிதாளம்-கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேடு னினிஎப்படியாறுவேன்
 என்பிராணநாதருக்கிப்படிவகதுதே
 தஞ்சியகஞ்சகதுரோகமறியோமே
 துரைகளுக்கித்தனை துன்பம்வரலாமோ
 சத்தியமில்லையோ தர்மமுமில்லையோ
 சத்தியமும்கல்லதாமமும்கெய்த்துதே
 புத்திரெறியில்லாப்புல்லர்க்குக்காலமே
 புல்லர்கடத்தைக்குப்பூயிபொறுக்குமோ

தெய்வமே-ஓகே
 தெய்வமே-ஓரு
 தெய்வமே-ஓதர்ம
 தெய்வமே-ஓஐயோ
 தெய்வமே-ஓநிறை
 தெய்வமே-ஓநல்ல
 தெய்வமே-ஓஅந்த
 தெய்வமே-என்னை

பாண்டவர்களைப்பார்த்துப்புலம்பல்.

சின்னவயதினில்தேடிமாலையிட்டீர்
 தெருவிலிலையதனிகைக்களிட்டீர்களை
 கன்னியயதிற்கலியாணஞ்செய்திரே
 காட்டிக்கொடுத்தககட்கப்போய்நின்றீர்
 வர்னக்கிளிபோலேவைத்திருத்தீர்களை
 மாணஞ்சூயைமரம்போலேலின்றீர்
 வர்னக்கிளிக்ரூப்பால்வார்த்துள்ளீர்களை
 வாய்க்கிறகொடியுததாப்போலக்கிவிட்டீர்களை
 வீரஞ்சூலகதுதோவிலுமுறிகதுதோ
 மெய்கெட்டவேந்தன்முன்கைகட்டியுறின்றீர்
 தாரத்தைவைத்துச்சபையிலேதார்த்தாலும
 தாஷ்டியவீரத்தனத்தைபுந்தோத்திரே

பாவிசளா-இப்போ
 பாவிசளா-என்னை
 பாவிசளா-யின்று
 பாவிசளா-என்னை
 பாவிசளா-எந்தன்
 பாவிசளா-ஓரு
 பாவிசளா-பூனை
 பாவிசளா-உயர்கள்
 பாவிசளா-ஆகத
 பாவிசளா-நல்ல
 பாவிசளா-உயர்கள்
 பாவிசளா-தகவன்

ஆதினமெல்லுஞ்ஞகாடிப்பறித்தாலும்	பாவினா உங்கள்
ஆண்டையக்கூட அடித்துப்பறித்தாரோ	பாவினா இப்போ
நீதிநிலைமரிசமுற்பொய்யாச்சுதோ	பாவினா இக்க
நீசாக்குக்கைகட்டிப்பேசவுள்வாச்சுதோ	பாவினா

பிமன்-தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்,

சேயிழைதனையிழுத்து திகழ்சபைதனிலேவிட்ட
தீயவருச்சுரைபெய்கை தெண்டாயுத்தநிலை
வாயினேயினகதை மணிக்குடலெயிததுமண்டை
ஆயிரநூக்கலாக வழக்கிறேன்ப-ர யணனே

(வ-ம்) கேளும அண்ணை நம்முடைய மனையாளான துரோபதையை இச்சாசசபையிலுள் பங்கப்பயிததுச்சடையினிலுநாயுமபடியாகச்செய்தய நையும இடங்கொண்டு வந்தவனையும் வாழைப்பிளந்து மணக்குடலெயி தது அவர்களுமண்டையை ஆயிரநூக்கலாய் இத்தோ அடிக்கிறேன்நீர்ச யமாயிரும் அண்ணையே,

ஆர்ச்சனம்-தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்

மாமலில்லாமலிந்த நாதினையிழுத்துவந்த
சுனரைபெய்கையம்பா லிட்சணத்தினிலேதானே
கானகாஜிப்பட்டாப்போம் கழிந்துநித்தூளியாக
நானித்தோவழக்கிறேன்பார் தடவால்செல்லாதேயண்ணை.

(வ-ம்) கேளும் என்னண்ணையே நம்முடைய மனையாளான துரோப தையை இந்தராசசபைக்கு வரும்படியாய்ச்செய்த துஷ்டரை செங்காடி இப்பட்டாப்போலேநீர்ச தூளிபடலமாகஇத்தோ அடிக்கிறேன்நீர் தடவ லசொல்லாதே அண்ணையே.

தர்மர் தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சினத்தமன்னவாக வாயுநூடு செல்லமுஞ்சிலதுகாலம
குளித்திதுவன்பமலக நகுறைவதுசில தூகாலம
அணித்தியக லாவகத லடியேயே தேபோகுங்கண்டால்
இனித்தியதமபிரமாரே யினமுமபொருவகளைப்பா.

(வ-ம்) கேளுங்கள் தர்மர் வாகாள ராசாக்களுடையசெல்லமும செரு க்குடலெயிதது சிலதுகாலம நுநிவகுநிது சிலதுகாலம அதுகளுக்கு அ ணிக்கையகலம சமபவத்தகால அடிபியாதேபோய்யசியும் இவ்வமுமபொ ருவகளைப்பா

பாவினா துரோபதையைப்பாத்துச் சொல்-விருத்தம்.

வாசினி மர்மாராக்கல மாதவமுலையுநூடாள்
ச்சுநகாரா கனையாவா சேமவ்சுசபையிலிநக
உசசமலையையுனக்கு லமுநூயொழுந்து ப்பாரூப்
வக்சசனிலேயிளசுருக கண்ணீர் குருறைசரணாதே டா

(வ-ம்) அடி மைச்சினாமர் மாரணமார் குருக்கனாமர் உன்னவச்சக்கார ன்கள ஆருதேபரும் இவாசள்தானே இச்ச-பயி லிருப்பிரூர்கள் இவகே கலனே யி நீக்கிவகண்டு வந்ததில உன்மாதத்துக்கு குறைவுவரு

தூண்டி-துளவ்வழிசம்மா அமுதமுது ஓடிக்கிப்போகிறாய் கைகண்டதா சிசுக்கு - ஊர் ஊர் லிங்குறைஞ்சலா நிலலடிநில

விகாணன்செல்-விருத்தம்.

பண்ணாற்றும்பாணைதன்னைப்பங்கமாய்ப்பேசுக்கேட்டு, பெண்ணாற்றும்புத்தெரிந்தோடெல்லாங்கேசாமலிருக்கலுறறீர் தெண்ணாற்றினுபதா பெர்பின்னெதோன்றிபவீகர்னன்செல்லும் எண்ணாற்றும்வார்கதையு கைக்கேற்குமேயோததிடாதே.

(வ-ம்) கேளுந் ராசககவே மகாபதி விரதையான துரோபதையை இத்தச்சபையிலே பங்கமாய்ச்சொல்ல அகைக்கேட்டு எல்லாதெரிந்த பெரியோர்கவாரவரும் மனைமகள் போல வாய்ப்புழகுகொண்கே உமாயிருக்கிறார்களே துரியோகவான்புகலையெதொன் டுறாறென்பதாநீருக்கு பின்பிறச்சபிகர்னனாக ஓடுசிறுவனாக வன்சொல்லு மகா கதை உயர்வன்செவிக்கு ஏற்குமே ஏதவ து ஆகியும்சொல்லுகிறேன் - ஸ்ரீமகா.

இத்தியா-ஊர் ஊர் செல்-விருத்தம்

ஐந்துபேர் பகைசேயானைமீளாக்குமில்லையாம் வார இஞ்செல்லசொல்லா உளவென்பதெல்லோ ரக் முண்டெண்டாய் மிஞ்சிசெல்லாக்கூட்டுகூடியிருக்கிறபுண்டயானகளை இகாஞ்சுமாய்ச்சொல்லுவார் தவாதகொற்ற உக்கலித்திடாகே.

(வ-ம்) கேளுங்கள் மகாசபையோர் கவே அத்தபாண்டலாகவே ஐந்து பேருக்குத்தாலுமாமம் அசாமாமம் சுவைகாக்குமில்லைபா உலாவான பொண்சாதியைவைத்தவா ழ்சிறவனைமல்லாமல வேறல்லவ அவகைய நததிக்குச்சுமாமாபடக பதிவிரதையான துரோபதையை இகா-சகையையிலேவிடுவெல்லாம வேகிறதா ராசககளுக்குத்தாயம் வீழ்பா அய்யையே எனப்பாவம்.

துமீரவாய்கெ ல-வ்ருத்தம்.

தூன்னியசபையிலுள்ள தெருநம்பிரிசியாரோபோயறி என்னமுன் தோற்றபின்புவிவழிலைவர்கேர்த்திட்டாரேர மன்னவாமுன்னேதோற்றது உறறெவ்வை உதோத்திட்டாரேர நன்னிலைடுக்கண்டோர்களு யமாய்ப்பேசுகவீசே.

(வ-ம்) கேளுங்கள் இத்தசபையிலுள்ள புண்ணியலரங்குகீள பாண்டவர்கள் முன்னேதோர்த்தது பிரகுளன்னைதேராததாநா எனனைமுன்னேதோர்த்துயைத்திரேபருக்கேதாதகாணா இதுகிலகணணிற கண்கணைதரியாயமாய்ப்பேசவேணாம பெரிமீயர்களே.

விகாணன்செல்-விருத்தம்.

நிலத்தினிறகுரியே ரர்னெல் புத்தியைவந்தேவி கலக்கமுற்றழதுவிசுயிர்செய்யுளம்பிக்கேட்டார நிலத்திலையிசுக்கூசிறகாநா தைமெரித்ததல்ல குலத்தினிறகுறையே ஸ்ரீமகாபாரதேசிடாயே.

(வ-ம்) இந்தக்கடல் சூழ்ந்தபூரிக்கெல்லாம் அந்நிபதியானபாண்டவர் ஞாந்தகு அந்நிஷேபததினிபாண்டதுரோபகையாண்டவா ஹிதகச்சபையிலமு வையிடடு அலரிவீமயி அமுது சியாயத்தைகேட்டோள நீங்கனசததியம தயைகாட்சணணியம நீதியுளாவச்சளாளுவா மருலத்திற சிறகதவர்களா னுல் எக ரத்ததைபேசலாம சபையேயோகோ.

இதவும்- விகர்ணன்சொல்-விருத்தம்.

நண்ணுங்கற்புடையாளிகே நாடகதைகேதே உரலெளகர் அண்ணன் தன்முதகதககஞ்சி எ ன் னீ உத்சுலல சீபநீர் மண்ணின்மேல்சிற றுபெண்ணிபலமுத சீபநீர்சொல்வா காணு கண்ணிறகண்டதனைபொருட்காப ளாநாடிப நபெலவீர்

(வ-ம்) அந்தமகாபதி விரீதை உரலுரோபதை முகமுபிட்டி இரத ச்சபையிலடைந்த காரியநதை யதாரததமாய சொல்லச செ ன் னுல எனக ளை ணன் தாரியோதனை மகாராஜன் மு த்தக்கஞ்சி அசததுபமாசச்சொ ள்லப போதீரகள் மண்ணின் மேல்சிற று வழக்கீகாரநு சொல்லகாது கண்ணில் கண்டதை எனஞ்சாய பிளகதாற்சீபால் கயாலலும பெரி யோர்களே.

சகுனி விகர்ணனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

கிரிகைகெட்டவனே நூற்றைக்கெடுத்ததுது அனியென் றும் துரையுடனுலகந்தன் னிறசொல்லுவாரதனைப்போல விரல்மிசுதுறுபேரில் விஷத்தைபயோலவீயொருத்தன் குறையெய்ப்பிறந்தபோதே குலமினிவிளங்குமபய

(வ-ம்) சேளாய் என் இளைய மருமகளுன விடானனே நூற்றைக் கெடு த்தது குறையென் று உலகததிலசொலவாகன அதுப்ப வலுறுபேரில் நீயொருத்தன் இரதக்குலததைகெடுக்கப்பிறகாய உன் னுல உலகஎண் ணன்போ கண்ணயின றகும.

விகர்ணன்சொல்-விருத்தம்.

பார்புகழாமரரசன் படைதகவெப்பொருளுதேதாற்று சார்புதமபிபனாதேகாற்று தன்னையுந்தேராததுவிட்டி சோர்வுகொண்டொருவருக்குத் தொண்டருபபிசொலபிப்பு தார்புமுலிவீனேதேபுடகத சகாமென் று சொல்லொண்கேதா

(வ-ம்) கேளுங்கள் ராச க்களே இந்தசதிரோபதை தன்னைக் தேரத் தபிறகு ஐரதுபேரும தேராதத ராசா உலகது ஐரதுபேருந் தேராததபி றகு தன்னைத்தேராததாரகனாவென் றுசேட ளாலபேசாமலிருப்பதுதரும மா தருமராஜன் தன்னுடைய நாடுகரகுகளெல்லாம் முகனேதோதத பிறகு தம்பிமாயையுந்தேர்த்தான் பின்பு நானுதேர்த்து அடிமையாய ப்போனான் ஒருவருக்கு அடிமையாயப்போனவன் இரத துரோபதையை வைத்து ஆசிரிதது தருமமல்ல துரோபதைதேர்த்ததில்லுமையல்லவெ ன் று சொல்லுங்கள் சபையிலுள்ள பெரியோர்களே.

விநாயகசால்-விருத்தம்.

கரைத்தென்வவயதுசென்று காட்டபடவிருத்தாலென்ன
தரித்திடுஞ்சாஸ்திரங்களைசைநகோடிசுறமுலென்ன
பெருத்திடுஞ்சியோபோ ஹம்புநகியுள்ளவனெதக்கோன்
இத்தவீர்ணவார்த்தைநிதிதகதாண்மெய்யெமெய்யே.

(வ-ம்) நாமகரைத்துப்பே எனினுலென்ன காட்டபடவிருத்தாலென்ன
அனேகசாஸ்திரங்களைபடிக்காவிடென்ன நினைபினவர்களை னுலம்புநகி
யுள்ளவரீன பெரியவன இரகங்கர்ணம் சொல்லவாரதைபேசரிண்கூப
ச்சென் னுள்.

கரையவீரணனுக்குச் சொல்லிவிருத்தம்.

ஒஞ்சரிவழக்குச்சொல்லவென்னையாரைநகாரிம்கே
கெஞ்சொயீ. நீசொஸ்நிரபநீகாஹுந்நககொண்டாய்
கஞ்சிலவடிக்கக்கற்றாய்கறமுப்போலப்பேசலுற்றாய்
பிஞ்சிலபழுததுபேசுறாய்பேசுறேதீ. சிகாஹு

(வ-ம்) ஒத்தகந்திகர்ஹுருநிலைமுற்றப்பேசலென்னடாம்உன்னையாரை
க்களில்லை தருமசாஸ்திரமெல்லகீகாஹுபடித்துக்கொண்டாய் சபையிலு
ன்னையிடபெரியவர்களில்லைய. வடிக்ககஞ்சியிலெவ உக்கவும் கல்லாமைக
ற்றுப்பேசவும் பிஞ்சிலபழுத்தவன்சீயொருத்தன்புறப்பட்டாய்பேசா
ல் சர்மாயிருக்காஹு.

இதுவும் கரையவீரணனுள்ளவர்களுக்குச் சொல்-விருத்தம்.
தெரியாமலின்றுவிகானன் செப்பியவர்க்கைகனை
பெரியோர்வென்றுநாநிர்க்கல்லபெரியோருவகனைப்போலுண்டோ
சரிதஹுழைவினுள்ளசகைநபகெகரிக்கிடமரச
வரிவாகயீநீதாரகன்கேட்டருமவர்க்கைக்குத்திரவுசொல்லீரே

(வ-ம்) கேளுங்கள் ராசாக்களை ஜநியாதபிளவீ இரகநிகர்ணம் இவன்
வெகுறாய்தகவசொன்னுலென்ன உவனை மெச்சிக்கொண்டபேசுதேது
வேஷிட நீவகநியாகவொரகை ஆ-ஆ இரகவழர்க்கினுள்ள சூட்சுத்ததை
தெரித்துக்கொண்டார்வார இதேவகையேகழ்த்திமுழையிக்குஉத்தரவுசொ
ல்லுயகனபார்ப்போம்.

இதுவும்-கர்ணன்சொல்-விருத்தம்.

தனக்குள்ளபொருளுக்கம்மிமாணாய்த்தையுத்தேற்றான்
புவந்தியவர்ப்படைதகெருளல்லவெனியெயுண்டோ
குளிர்க்கவேராமரகைகறையுநிந்தாழ்வெய்ததுக்கொண்டால்
கனக்கவேதழைப்பிடுகையாழிம்பேதெய்வெல்லீரே

(வ-ம்) கேளுங்கள் இக்கையிலவப்பிருக்கும் உரியவர்களைப்பெரி
யவர்களை தனக்குள்ளபொருளையொழிக்கேற்று தமபிமாயுத்தே
ற்றுப்போனால் இரகததுமொபகைகயுள்ளருக்குப்பட்ட பொருளையல்ல
மற்படிக்கு வேறுமுண்டோ கல்லதொருமை ததைக்குறித்தருகாடிக்க
த்தக்கொண்டால் அதில்கவழுவேறுபூக்கெறுபிஞ்சிலவறுகாயவேறு
வேறுபளபளாரன்றாய் சொல்லீர்கள்.

விசர்னம்சொல்-ஆசிரியவிருத்தம்.

தடைக்கஞ்சாப்பாம்புக்கோராணையிலலை
 சாந்தயில்லாழர்க்கருக்கோ கருமயிலலை
 மடைக்கஞ்சாவெள்ள மகைமறிப்பாறிலலை
 மனமபோனபோக்குக்கோர்புறியொள் றிலலை
 புடைக்கஞ்சாவுக்கருகருப்புக்கியிலலை
 பூவைகண்ணீர்விருதா ளிம்போறதிலலை
 படடைக்கஞ்சாக்குடியாணாப்போற்சேர்ந்திரித்தர்
 சமஸ்தானத்தைக்கெடுக்கக் கலைப்பட்டோ

(வ-ம்) தடைக்கஞ்சாப்பாம்புக்கு ஆணையிலலைசார் மயில்லாழர்க்கருக்
 குத்தருமயின்தையிலலை ஆணைகண்டவெள்ளத்தை மறிப்பாரிலலை மனம்
 போனபோக்குக்குவழி யயிலலைபழிக்கஞ்சாஉஞ்சாருகருப்புக்கியிலலை இங்
 தப்பதிவிரதைகண்ணீர்ப்பழுதுய்ப்போறதிலலைகஞ்சாருடியாணாப்போ
 லீன்கள் இரண்டொருவர்கேர்ந்து இத்தசமஸ்தானத்தைக்கெடுக்கக்கடிக்க
 ணங்கட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்

உள்ளீகர்னனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

என்னடாவிசர்னுகே தானிவறசபைதலிலேநின் னு
 நன்றிசோசமா ததெனென் னுநல்லுரைபடித்திட்டி
 னுன்னலர்நாலையார்வன் துரியோதனமகாராசன்
 யின்னிடைவிழியாள் தன்னை விட்டிடீர்நகண் டடாயோ

(வ-ம்) ஆனால்கேடாவிசர்னுகே நெய்நெய்சொன்னுவுத்திரியோ கனமகா
 ராசன் துரோபத்தை விடப்போகிறதில்லைகமாநாயிருவீர்கே.

துரியோதனன் துற்சாதனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

இத்தனைபேச்சென்னடாவடடாதம்பி
 பெழிலதுற்சாதனுப்புலியேவயன்சொல்கேளாய்
 மெத்தபுத்திரசாலியித்தவிசர்னென்னும்
 மென்மேலுத்தலையசைத்தவேத்தர்முன்னோ
 பித்தவென்னுபாண்டவர்கள் துநிலமுன்வாங்கில்
 பேதித்தபயிவழக்குபேகரித்த
 சித்தினிபையெதுரிதுத்திமனபங்கர்
 தெரிந்திடவேயிவள துயிலையுறித்திட்டாயே

(வ-ம்) அடாகம்பி துற்சாதனுக்குக்கேவா அந்தவிசர்னம்மெத்தபுத்திர
 சாலியென்னுமெச்சிக்கெண்டார்களை துத்தராசாக்களியவர்கள் பார்க்குமாப
 டியாய அநகப்பாண்டலர்னோந்துபேருடைய வஸ்திரத்தைமுன்னேவாங்
 க்கக்கொண்டுபேரது எதிர்ப்புக்குப்பேசவந்தாளேனுலனைநிறுத்தி அ
 வுச்சேலையை உரியடாதம்பி

விசர்னதுரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பன்னியவிசர்னம்சொல்லையெழுதி யுறையாகேளாய்
 என்னமேகெடுதிகாலமிசைத்ததுஉன்சுறக்கு

கண்ணிவைப்பயங்களுஞ்செய்யக் கருத்தினில்நினைத்தபோது
மண்ணுமுக்குடிக்குத்திக்குவந்ததுவந்ததப்பா

வ-ம், அடாதரிபோதது உனக்குள்ளெனமோ பொல்லாதகாலம்சம்ப
வித்தது அந்தமகாபக்தினியான அரோடதையை மாண்பங்கம் செயய
வேண்டிமென்றளப்போதுகினைக்கையோ அப்போது உனக்குடிக்கு அன
ர்த்தகாலம்வந்தது சொன்னோன் சொன்னேன் துரியோதன.

விதரன்-கர்ணனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

தன்படுமுலகங்காக்குத்தார்மன்னரிடத்திருந்து
புண்புகிந்தோலப்போலப்புகல்கிறகர்ணனின்
என்பரிநூல்கடோந்தமிழுகழகருமைக்கலுற்றாய்
பெண்பழிதேடிக்கொண்டேபெரியகருப்போறாய்.

வ-ம், சேனாநகர்ண கர்ணசாஸ்திரமெல்லரம்பார்த்திருந்துநர்ண கர்ண
டக்தினிருந்தும் புண்ணில் கோலிட்டாப் போலஐழி வழகருபிசுக்காய
பெண்ணைப்பார்த்தால் பேயுபிரிந்துமென்றவர்கள் அல்லாவுயிசால்
ஐந்துபெண்பிணைகளின்பேரில் உன் பிரதாபமெல்லவகாட்டுகிறாய் இ
லையாபெரியவனுப்போகிறாய்,

கர்ணன்-விதாநனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பெரியோரைத்துணைக்கொள்ளென்று பேசினபடியால்நீங்கள்
உரியோரென்றிக்கேசீர்த்த உகவியில்லாமற்போச்சு
பிரியவுட்கவரிசூழ்ப்புறஞ்சுவர்ஜசுப்பட்ட
சரியானபெரியோர்சீராக் சபாசுகவறாச்சொன்னீர்.

வ-ம், சேனாநகர்விதாநகர்சனே பெரியோரைத்துணைக்கொள்ளென்
ல்லவா வேகருய்சான்றுகொடுப்பதற்காகப் பெரியோர்சீராக்
உகவியைச்சேர்க்ககருகுறநு உகவியில்லாமற்போச்சு அந்நிலையுட
கவரிருக்கப்பறஞ்சுபுறஞ்சுவர்ஜசுப்பட்ட சரியானபெரியோரை,

விதரன்-கர்ணனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

பொய்சாட்சிசொன்னவருஞ்சுடையிலொரு
தலைவழங்காய்புகள் பிறந்தும்
பைசாசமாடகங்கிலையிழுவனென்று
தூள்முறைமைப்பறக்கடித்தாய்
மெய்சாததவிசுவனையுமெடுக்கெதிரிச்சா
யளவில் யிகாநருவசன்னொய்
பொய்சாருவளிகுறநுதகாய்
துரியனிவையுட்கொக்கிதாய்புகழீழாக்ரு

வ-ம், சேனாநகர்ண பெய்சாட்சி சொன்னவாருகைபெரியவருகை
புழக்காய்ப்பொய்வளிகுறநுதகாய்திலடைவாருகைபெய்சா லலையாட்ட

தருமசாஸ்திரத்தைத் தளளிப்பீர்ப்பாட்டாய இக்கவிஞர்நன் சொல்லும்
வார்த்தையும் எங்கெகரிந்த போட்டாய அருசுதாரியோதனன் புத்தி
யையுமகெடுக்காவி இப்படிப்பட்ட துர்கடததையினூலேயா கல்லவனூ
ப்போகிரியகானு,

தரியன்-விதாணுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

கல்லயுசிற்றப்பா உன் ஞாயர்காவிறுததவையும்
எயிலேயிலயாகன் சொல்லுமென் சொல்லுமுனக்கொவ்வாது
கலதசசாரணுகேள வாய்கொபுவிபரமபற்றி
சொல்லுமிக்கெருநிததுக் துலையூரிக்கிடாயே.

உம், கேளுஞ் சிறறப்பா கர்னன் சொல்லும் என்சொல்லும் உன்சொ
ல்ககேககப்போகுத உன் னுடையவியாய அருசுகேயிருக்கட்டும் அடாது
புசாசுது அவளுங்கிருக்குஞ்சேலையைஉரியடயென்று முன்னேதான்
சொன்னேனே இன்னமுத தாமிஷமா தமபி தராசாதலு,

துற்சாதனன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

உரிக்கிடுஞ்சேலெ யென்றே யுறாதத்தவென்னண்ணுகேளீர்
பரித்துசொல்லுமுன்னே பதைக்குதேயெந்தன்கைகால்
தெரித்திடசடையிலுள்ளேர்சிரித்திடவைவர்கெஞ்சம்
கரித்திடவிவளதன்சேலெகநெசனவுரிவேன்பாராய,

வம், கேளும்என்னண்ணுகேளீ சொல்லுகிறகற்குமுன் என்கைகாலு
ம்பகைகருது அப்படியே உரித்துபெய்கிழைம் பாரும

துரோபதைபதை - துற்சாதனன் - மேடையி - மேல - இழுக்கிறகண்ணரி.

பாக்கயெவ் னண்ணைப் பார்த்துக்கைத்தவுன்
ஆககாரமிப்போ அறிக்கிறேன்வாடி
தாக்காமல்கதசசபையிலேசீகட்ட
திக்காயகழகககான் திறக்கிறேன்வாடி
வேணமட்டுக்குமமரவீமபுபேசமுந்தன்
ஆணவமிககே ஆககிறேன்வாடி
கையமாவுன் னூரீகெமலலாண்
காணவேவெலலேசுகரு காட்டுக்கிறேன்வாடி

துரோபதை-மேடையின்மேல் போகிறபோது

சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-முக்காரி;

பெரியோரிலேயோபெண்களையும்பெற்றோரிலேயோமானமுள்ள
உரியோரிலேயோவெவ் கணுக்கிடுகொருதிக்கிலையே நீதிசொல்ல
அரியோரிலேயோவொருவருக்குமருளேயிலேயோய்வதான் துக்
வதரியாயேழைபென்பககில் தெய்வமிலேயோ ஓவீதியே.

வம், அரி அரி- வைகுருகவாசா முருகா அன்பறாக் தாக்குமகே
வித்தா இத்தமகாசபையினில் உறுவீக்கியான தெரிந்தபெரியவர்களில்

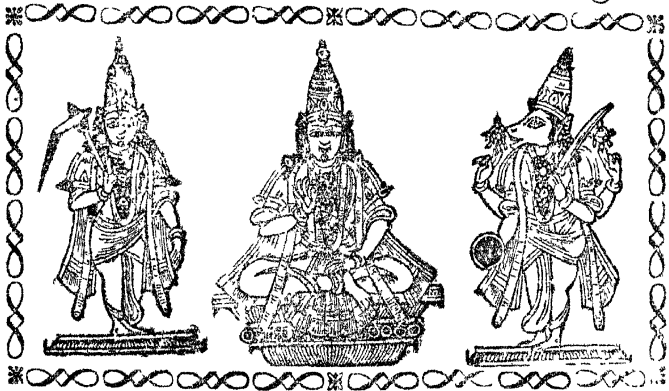
லையா என்னைப்போல் பெண்களைப்பெற்றோரிலலையா மாண்புமானமு
டைய சுற்றத்தாரில்லையா கண்மைதிமைநியமனுமநீதிமெழிகளைச்சொல்ல
லும்படியான அரிவாடிக்பகனவரன் கவிலலையா ஒருவருக்காவது அருளிஸ
லையா ஏததெதரியாதஏழைபாண என்பகையில்விசுவமுமிலலையா.

துறசாதலனைசொல்-கண்ணி,

தெய்வத்தைஎன்ன செய்யுமோபாறபோமுன்
சித்துவித்தையிவக
சேலையுரிததித்த சபையிலலாணுண்ணை
விசுவமபரமாக்காமல்

காட்டாதே

விந்தலேனா

துறசாதலன் துறளடதைய துகிலுரிவல்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசாமி மன்னக்காலபல.

துறபதை-ஸ்ரீகிருஷ்ணசவாமியை-துறொகிறபுலபல்-

தருகெண்டா-ஆதிதாளம்.

பல்லகி,

மாயவனைவைகுந்தவரசா எத்தன்மான்னகம் செவறுஞ்சாசேபசா

அதுபல்லளி.

ஆயன்ரான்மறைதேதும்
ஆபயமபயமுந்தன்

ஆதிமுலப்பொருளை
உபயபாசுமெ. திபுரி மாயவ

துறசாதலன்சொல்-கண்ணி.

நேயமாகஆதி

ம.யனைன் துறசாண்னல்

நிலைநிகுமோமாளமென்மெண்ணுதே

ஒரு

நிமிஷத்திலேநீந்த அசாற்றுகுளபேளபுண்ணை

நிரவ; ணதுக்கேமன்

பாசடி

தற்சாதனன்சொல்-கண்ணி.

பலபேருமெய்யென்று	மெச்சிக்கொள்ளவுக்கள்
பதநினிசனநிங்கேக	காட்டாதே-அப்பேர
பரிந்துகதன்சீசலைய	யுரிதொடையாவிடல்
பவுணைக்கெடுக்கிறீறன்	பாரடி

திரௌபதை-சொல்-முன்-தரு

ஆனைமுறைபிடரீவ	வந்தார்-மீளில்
யுன்னமுசலைதலையைப்	பிரளாபாய
ஒதுக்கஜேதிரனைப்	புறக்காய-இனி
யுனையல்லாற்றிக்கில்லை	யெந்தையறறி(மாயவ)

தற்சாதனன்சொல்-கண்ணி

மாளாதுகில்வா	மந்திரக்கற்றாபுன்
மந்திரவித்தைக்குச்	சலிப்பெனொகமயம்
வளநுந்துகிலெல்லாம	வாககிவகெடுபுகா
மாவைகுலைக்கிறேன்	பாரடி

தற்சாதனன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருக்கம்,

சித்திரமரேனத்தஞ்சேலைகளுநிக்குமாசூழல்
 எத்தனைகோடியென்றுயரிழுக்கநுணுபிடுவனப்பா
 உத்தயென்மார்புக்கேளுமுனைக்குதேவடல்கள்சொர்ந்து
 இத்தனைகலைவந்தற்றாலென்செயவேனணையணையணை

வம்-அடாஅப்பா இவென்னகாரணமோ தெரிபவிலலை அற்புத்தி
 ந்புதமாய்சித்திரவிசித்திரமாய்கோடிருரியப்ரகாசமானசேலைகளி
 தவிதமாய்வாசாமகோசரமாய்புற்றில்நசலனதுபெரும்பேராகுக்குபுர
 ப்பட்டாப்பேரால்எத்தனைகோடிசேலையென்றுகாணுரிசீலக்கையுநீசை
 ர்த்துபோகுதுகாலும்அசைந்துபோகுதுஎன்னாலாகாதுஅவ்வணை.

துரியோதனன்-தற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருக்கம்,

புலியொருபூனையாகப்போனாப்பேலாடாதம்நி
 பலர்சொறாநககைப்பதாசப்பயனிலலாவாந்ததைசென்றாப்
 உலவிலக்கலைஎளிசனமுண்டாசூழல்விழக்கலப்பாரப்பேரம்
 வலியடாணுரிடாடாகனமதுதளர்க்கிடையே

வம்-அட்டாதப்பிதும்தற்சாதனாபுலியாப்பேரலொத்தநீழ்நையாபெ
 ன்கிசீட்டுஎல்லாநும்ககைக்கும்படியாய்ச்சுள்ளாகாதென்றுபேரணு
 தயிரியம்விடாதேஇன்னமுந்நீர்ப்பேரம்உரியடாஉரி.

விகர்னம்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருக்கம்.

உரிஉரிகாழிகாழியுழக்காழாக்கெகைச்சொல்லாதே
 நெரிநெரிசம்பிமாநுநீயுமுன்சூடியுபலாழ்வம்
 வரிஉரிகெந்நண்ணுவின்மனநெருப்பாசிகிறுரு
 சரிசரியென்றுதொல்லுமுந்நீயுமுன்வலையென

வ-ம், கேளாய் அண்ணை உரி உரி காழி காழி உடக்காழ் க்கென்று சொல்லவேண்டாம் உன்னுடைய தம்பியா குறும் தீயும் உன்னுடைய உன்னுடைய சொற்கோலும் உன்னுடைய வாழ்வுக தரோபதை மென்னப்பட்ட நெருப்பிலே சரிசரியென்று சொல்லவேண்டாம்

தரோபதை-முனப்புலம்பல்-தரு

ஆடவிரணையனை விண் சோந்தாய-உருதன்
அன்பின்பிரகலாதனைக் கார்த்தாய்
திடமான தேவர்களுடைய தீர்த்தாய-இந்த
செக்கங்களுக்கிடைக்கண் பார்த்தாய அரி (மாயவா)

தற்சாதனைச் சொல்-கண்ணி,

ஒலமிட்சேசும்பா யொழுக்கிப்போரூயுதன்

ஒழுக்குக்குப்பயப் படுவேனே-கை

ஒய்த்தபோனாலுமெய்ச் சய்த்தபோனாலும-ரா

னுனைப்பங்கமபண்ணாமல் விடுவேனா

தரோபதை சொல்-கண்ணி.

நாரணனை அரி கோவிந்தா-உன்

நம்பினேனையா கோவிந்தா

ஆரணனை அரி கோவிந்தா-ந னுன

அடைக்கலமையர் கோவிந்தா-அரி (மாயவா)

தற்சாதனை-தரியோ தனனுக்குச்செல்-விருத்தம்,

அறிவுள்ளவண்ணவேகேள்யடவுடனேற்றம்போட்டு

மறிகடல்நீரை யெல்ல. ஸ் மாளவேயிறை தகிட்டாலும்

நெறியுள்ளவியல்படைத்த நெற்துகில்முழுதாமவா கதி

எரிவதுகடினமையே யினியென்னுலகாதபா

வ-ம், கேளாயண்ணை சத்தசமுத்திரத்திலே யேதசமபேட்டுநெற்றிப் போரும்படியாய் நீரையினாக்கலும் இவளுக்குண்டான வஸ்திரத்தை உரிசிறத்தனினிமேல் என்னுலகாத எங்கள்புனை சாமலல வென்று பலலை கடிக்க;

பொது-விருத்தம்.

வனக்கினி தரோபதைக்கு மாளாமல்வளர்த்தேலை தனித்தவியுரிந்து தற்சாதனைகளைக் கலித்தாயிறக் குனித்தவில்லினாள் விஷ்ணுமன் கோகிலேதியுள் தரோணன் இனித்த சொல்பெரியே-சொல்லா மெழுக்கிருந்து அபையாரே

வ-ம், அகோதெப்படியென்றால் தரோணன் விஷ்ணு அஸ்வகதாமாவிதா சந் இன்னுஞ் சபையிலிருக்கப்பட்ட பெரியோர்கள் சொல்லுகிற விசய களங்கள்

சபையிலுள்ளோர் சொல்-விருத்தம்.

இவளே ஐயுக்குந்தேவி யிவளே மந்திரைக்குமாதா

இவளே யிப்பூமிதேவி யிவளே யக்கினி சொருபி

இவளே சத்தியநிதானி யிவளே யுக்தமகுணாவி
இவளே யிக்குலத்தெய்வமிவளுக்கிணையொருவருண்டோ

வ-ம், இவளே பஞ்ச பாண்டவர்களுக்கு மனைவி மரற் யாவர்களுக்கும்
இவளே மாதா பூமிதேவியுமிவளே அக்கினி மகா ரூபி இவளே சக்தியவச
னி இவளே உதகமகுணத்தைப்பெற்றவள இவர்க்குலத்துக்குக்குலத்தெய்வ
ம இவளே அல்லது மற்றொருவரையும் இவளுக்கிணையொல்லக கூடாது
தரும்-தரும்,

துரியோதனன்- துற்சாதன னுக்குச்சொல்-விருத்தம்

தராதாந்தெரிதோ சொல்லாஞ் சந்தேஷப்படுவதாலும்
வராதுகிலிவட்டுச்சுமமா வளர்க்துதேயாகையாலும்
பொறாயிவளசெய்தகுற்றம் பொருத்தனனட்டாகம்பி
துளபதைதனை யெறித்தென் தடைமீ தவைத்திடாயே

வ-ம், அட்டாகம்பி துற்சாதன இங்கே யிருக்கிற கிழவொல்லாம் அவள்
மேலே சந்தேஷப்படுகிறபடியினாலே மானத்துகில் யிவளுக்குவளர்க்
தது ஆனபடியினாலே எனக்கிவள் என்ன்குற்றஞ்செய்திருந்தபோதின
ம்பொருத்துக்கொள்ள ததான்மேலும் திடலென்று வந்துள்கொடை
மேலே உட்கார்க்கால பொருத்தக் கொள்வதற்குச் சம்சயமில்லைநல்ல
தகீயாகிலும் எடுத்துவந்து என்வொடைமேலே உக்கரவையடா தம்பி
துற்சாதன

விசுன்னன்- துரியோதன னுக்குச்சொல்-விருத்தம்

தாவிவ திவருமெழிணத் தடுக்கலாகும்
தலைகொண்டபிவிஷத்தை யிறக்கலாகும்
மேவுவடவாக்கினியையலிக்லாகும்
மேலவரும் பிராமஸ்திரததைவிலக்கலாகும்
ஆவதரேச கற்புடையேர்சபித் தால் தீர்க்க
ஆதிமுப சூர்த்திகளாலாகாதனனே
பாவவாயிவளமகிமைதனைக்கண்ணிற் கண்டும்
பழிதேடிக்கொள்ளுதற்கு பதைக்கின்றாயே

வசனம்,

கேளுமபுண்ணை கொல்லவருகிற எமனைத்தடுக்கலாம் தலைக்கேறின
விஷத்தையுமிறக்கலாம்வடவாக்கினியையும் விலக்கலாம்மேலவரும்பி
ராமஸ்திரத்தையும விலக்கலாம் கற்புடையனதீர்க்க மனமொன்றது அவ
ர்கள்வாக்கினில ஒன்றைச்சொல்லினால் அதைத்தடுக்க மும்மூர்க்கிராள
லுமாகாது இவர்களமகிமைபுக கண்ணாலே கண்டேய பழியைத்தேடிக்க
கொள்ளலாமோ அண்ணை

தரோபதைக்கும்- துரியோ தன னுக்கும்-தர்க்கம்,

தரு-இ-ம்-காம்போதி-மீசரதாளம்,

ஒருமைத்தரணி ர்க்குள் பெருமைபடவுகித்தாய்	படுபாவி-இுக்
அருமைக்குருகுலதகீன்முறைமைத்தவிர	விட்டாயடதே-தா-இ-உடி.
முறைமைத்தவிரவிட்டடைவர்க்கிச்சமுமொரு	கே.சி-உண்
முறையிப்படிபிருக்கசபைமெச்சவிரொடித்தா	யடிதே-சடி உந்
வனநிற்பனையாவைதது சிவடந்தனிழைத்த	பசூப வி-நீ
உலியப்பகடைவைத்து அநீடைப்படகெலித்த	ராடதோடி அடி
அடிமைப்படகெலித்த அவர்கைப்பொருள்பறித்த	தறிவாயேநீ ஏன்
அடிமைப்பநிசிறிககிதுரைசொற்படிநடக்க	வருவாயே-எநதன்
தருவந்தனாகைநெருக்கச்சுசரிப்பனைகினைத்த	படுபாவி-இருதக்-
சுருளிப்புலையன்ட். வினைசொற்படிமுடிதநா	யடதே டி எத
சன்வைத்தொடைமடிக்குள்சரசத்துடனிருக்க	வருவாயே-எநக
சுருளிசொல்லஎடுத்துக்கடவலுக்கப்புரமெட்டி.	எறிவேவ்-நாணு
தொடையிற்றனியிருக்கச்சபையிற்பமுதுரைத்த	படுபாவி-உந்தன்
தொடையிறமுருகிகாத்தவெனியப்புமுதுமுடித்து	மடியாயே-எந்

தலையைப்படுகளுத்திலுருளக்கணைகள்பட்டென்னுயிர்போயும்
 உன்னை
 தழுவிக்கொள்ள நினைத்தமனதெப்படிமறங்கும்-மறவாதே
 என்னை
 தழுவிக்கொள்ளநினைத்தமடியிலதனையழைத்த,படுபாவி-எந்தன்
 தர்மத்துணைகள்கைக்குளடிபட்டலறிஎப்போ-விழுவாயோ
 உன்னை
 சபையில்துகிலவிழ்த்துத் தலையைசகுனியவைதத திவர்தானே
 என்னைச்
 சபதத்துடனடித்துப்புடிழ்நெற்றிடுசெயவிப்பா-ரடிபோடி
 என்னைச்
 சபையீற்றனிநிறுத்தித்துகிலைக்கலையிட்ட படுபாவி-உந்தன்
 தலையைக்கணைதரிக்கதனாயிற்புரள்வதெப்போயடதோஷி
 எந்தன்
 தலையைக்கணைதரிக்கமுடிபெற்றிடுஞ்சமர்த்த-ரிவர்தானே-இந் *
 சவலைபசகளுக்குமினிமற்றொருவர்க்கு-மசைவேனே-ரீங்கன்
 அடியற்றுவொருமிக்கக்கொடிப்படுகளத்தில்-மடியாமல் மண்மே ல
 லையச் சுருளவிழ்த்தமயினைக்கையாலெடுத்த முடியோனே

துரோபதைகொல்-விருந்தம்-இம்-முகாரி,

கொலுவினில்நிறுத்தியெந்தன் கூந்தலுந்தகிலுந்திண்டி.
 மெனிவுசெய்தவரைநானே வேருடன்போர்க்களத்தில்
 தலைதனைத்துணித்துவெற்றி தணிமுரசுறைந்திடாமல்
 இலைகவேவிரித்தகூந்த லெடுத்தினிமுடித்திலேனே,
 வ-ம்,கேளுஞ்சபையிலுள்ளராசாக்களேஎன்னை இந்தராசசபையிலே
 நிறுத்தினன்கூந்தலையுந்தகிலையுந்திண்டிஎன்னை அவமானபங்கஞ்செய்த
 வனைநானே இரணக்களத்தில் அவன்ம ராபிலேயிருந்தமயினைமுடிக்கவிட்
 டால் நான்துரோபதையல்ல,

* விமன்சொல விருத்தம்,

மங்கைதுரோபதையையிந்த மகாசபை,தனில்நிறுத்தி
 பங்கமாய்ப்பழுதுசொன்ன பாதகர்தம்மையிந்தச்
 செங்கையிற்கதையினூலே சின்னபின்னங்களாகச்
 சங்கரித்திடுவேன்சொன்ன சபதமுமுடிப்பேன்பாரீர்

வ-ம்,கேளுங்கள்சபையிலுள்ளவர்களே துரோபதையைச் சபையி
 லேநிறுத்தி மானபங்கஞ்செய்தவைத்தபேரைளக்கையிலிருக்கும் மெ
 னையினூலே அடித்துக்கொன்றுநானொன்னசபதத்தைமுடிக்கின்றே
 ன்ராஜாக்களே,

சகாதேவன்சொல்-விருத்தம்.

புகுநரிசுருந்தன்போலும் புருஷவேசிகளைப்போலும்
வெகுபடைமனதில்வைத்து மித்திரபேதங்கள்செய்து
மகுடமன்னரைக்கலைந்தது மாரீசனாசெய்யுமித்த
சகுனியைக்கொல்லாவிட்டால் சகாதேவனானுவேலே

வ-ம். கேளுங்கள்ராசாக்களே நரிசுருந்தனென்றுஞ் சொல்லுவார்களே அவர்களைப்போலவும் புருஷவேசிகளைப்போலவும் சதிசற்பணைசாமத்துரோகம் மித்திரமெல்லாஞ்செய்து சமஸ்தானத்தைசக்கலைக்கப்பட்ட இத்தச்சசகுனியை சித்திரவதை செய்துக்கொல்லாவிட்டால் நான்சகாதேவனுபாருங்கள்.

பொது-விருத்தம்.

தருமபுத்திரனில்லாமல்தம்பிமார்நான்குபேரும்
அரிவைதுரோபநையுஞ்சொன்ன அடலபெருசபுதங்கேட்டு
மருஷியபெரியோரெல்லாமனமிதக்கலக்கும்போது
குருகுலக்கொடியோனானகுரு ஹயகூறுவானே

கட்டியவ்வசனம்

அகேசாநெப்படியென்றால் தர்மபுத்திரமகாராஜன்தவிர மற்றதம்பிமார்நால்வரும் துரோபநையுஞ்சொன்ன சபுதங்களைக்கேட்டுச்சபையிலுள்ளபெரியோர்களும் இராசராசர்களும்தன்மனதில்விசனமடைந்திருக்குந்நருணத்தில் திருநாட்டிரமகாராசன் துரோபநைதக்குச்சொல்லுகின்ற விதங்காண்க

திருநாட்டிரமன்-துரோபநைதக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கற்பினுக்கரசேதெய்வகடாக்கழுவள்ளவளேபோற்றி
மற்பெருமைவாசிந்தைதமகிழ்குலக்கொடியேபோற்றி
பொற்புதுமாதற்குள்ளேபொருமையுள்ளவளேபோற்றி
அற்புதந்திருவேயிந்தவபசாரம்பொறுப்பாய்போற்றி

வ-ம். அம்மாதுரோபநையே நீஎன்றாயாச்சே என்களை ரட்சிக்கவந்த தெய்வமாச்சே அப்படியா இப்படிப்பட்டவனாரீவெண்டாமென்று நானுஞ்சொன்னேனே என்பேச்சை இந்நபசகங்கேட்டுநூர்சனா உன்மகிமைஇந்தப்பசகளுக்கும் எனக்கும் இப்போதுதான் தெரியவந்ததுநான் உள்ள அபசாரஞ்செய்தாலும் பொதுக்கூட்டுதூள்ளுவெண்டிங்காயே

விகர்னன்சொல் விருத்தம்.

எட்டினூற்குடுமிகையி லெட்டாமற்போச்சுதானால்
திட்டெனக்கால்பிடிக்கும் திருடர்போல்வந்தாயப்பா
கட்டிதங்கத்தின்மரத்தைக் சண்ணிலாரறிவாரோதான்
துஷ்டபிள்ளைகளுக்கின்னஞ் சொல்லுவதெல்லாஞ்சொல்லுவாய்.

வ ம். கேளுமையா என்பிதாவே எட்டினூற்குடுமி எட்டாவிட்டால்
கால்பிடித்துக்கொள் ளுகிறதென்று சொல்லிக்கொள்வார்களே அப்படி
யிருக்கின்ற துஇந்ததுரொளபதையைநீ துதிசெய்கிற து தங்கத்தினுடைய
யபிரகாசமும் மாத்தும் குகுடனுக்குத்தெரியுமா இந்தத்துரொளபதை
கிழைநமக்குத்தெரியுமா ஒருக்கூ லுந்தெரியாது நீ சொல்லவேண்டியதெ
ல்லாம் உன்னுடையதுஷ்டப்பிள்ளைகளுக்குச்சொல்லும் இந்த அம்ம
ளுக்கு நீர் உபசாரஞ்சொல்லவேண்டியதில்லை.

திருதராட்டிரன் துரொளபதைக்குச்சொல்விருத்தம்.

உச்சிதமயிலேகேளா யுணர்வில்லாயெந்தன்மைந்தர்
மச்சினமுறைகொண்டேதோவகைவினாயாடி னூர்கள்
குச்சிதமாயெண்ணுதே குறைமன தில்வையாதே
பிச்சர்களுள்ளேறயிர்தப் பிழைபொறுத்தாள்வாயம்மா

வ-ம. அம்மாதாரொபதை என்பிள்ளைக்கள் எங்கப்படுதெரியாத பிள்
ளைகள் சூதுவாது ஒன்றுந்தெரியாது இப்படிப்போலு இப்படிவருமெ
ன்றுந்தெரியாதவர்கள் மேலும் உனக்குமச்சினமாராகையாலே அந்தமு
றைகொண்டு நாம்எதைச்சொன்னாலும் எதைச்செய்தாலும்கோபித்து
க்கொள்ளமாட்டார்களென்கிற நம்பிக்கையினாலே வினையாடினூர்கள் அ
ந்தவினையாட்டை நீ வினையமாகநினைக்கவேண்டாம் ஆயிரங்குற்றமாலு
தும் அடியேனைப்பற்றிப்பொறுத்து எப்படியாகிலு மிதைமன்னிக்கவே
ணுந்தாயே.

திருதராட்டிரன் சொல்களி

பொன்னுலகபுகழமகன்னியற்காசே
என்னவாமவேணுய்முன்னிநீமொழிவாய்.

வ-ம. கேளுமமமாதாரொளபதையே உன்மனது துயாமெல்லாம் நீக்க
ன்னாலே உனக்குவேண்டியபிரயோசனமின்னதென்றுகேட்டால் நான்
கொடுக்கிறேன் கேளுமமமா.

துரோபதை-திருதராட்டிரானுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

ஒருமைகள் பலவும் பேசியுள்ளமெலாமுருகிநின்ற
அருமையென்மாமாவூந்தனாவிந்தபாதம்போற்றி
லருமணீதியன்றிமற்றுமுனக்கடிமையாள்
தருமமூத்திகளைத்தொண்டுதவித்தானீவிடுகுவீரே.

வ-ம். கேளும்என்மாமாகேட்டதைக்கொடுக்கிறேனென்றுசொன்ன
படியினாலே நீங்கள்சூதாடிஅடுமைப்படுத்திக்கொண்ட அந்ததர்மமூர்
த்திகளை அடுமைத்தனத்தை நீட்டுக்கொடுக்கவேணும்மாமா.

திருதராட்டிரான்சொல்- வசனம்.

அப்படியேகொடுத்தேன் - அம்மா.

இதுவும்-திருதராட்டிரான்-சொல்-கவி.

கனியெனும்பிரம்போல இனியசொற்கோதாய்
மனநினில்வருந்தா தினியொருவரங்கேள்

வ-ம் கேளும்மாமாதுரோபதையேஇன்னமொருவரங்கேள் கொடுக்கி
றேன்,

துரோபதைசொல் விருத்தம் இ-ம் ஆகிரி.

நூல்வரும்நீதியாய்ந்துண்ணியகேள்விகேட்டு
மால்வரும்புகழைப்பெற்றமாமாகேளொருவிண்ணப்பம்
ஆலவரும்வெற்றிபெற்றவாயுதத்துடனேமற்ற
நால்வர்தன்னடுமைநீக்கியமுடன்தந்திடாயே

வ-ம், கேளும்மாமாவே இன்னம்வேண்டியதைக் கேட்கச்சொன்னப
டியினாலே மற்றநாலுபேரையும் ஆயுதத்துடனே அடுமைத்தனத்தை
நீக்கிவிடவேணும்மாமா

திருதராட்டிரான்சொல்-வசனம்.

அப்படியேகொடுத்தேன் இன்னமொருவரங்கேளம்மா

துரோபதைசொல்-வசனம்

கேளும்மாமாவே ஸ்திரீசாதிகள் வரம்பெற்றால் பிராமணஸ்திரீகள்
ஒருவரமும் கூத்திரியஸ்திரீகள் இரண்டுமும் வைசியஸ்திரீகள்மூன்
றுவரமும்பெறலாமேயல்லாமல்அதற்குமேலும்பெறலாகாதேமாமாவே

திருதராட்டிரான்-வசனம்-அப்படியா அம்மா

திருதராட்டிரான்சொல்-விருத்தம்.

கேடக்கிடையாமைந்தர்களேநீதாஞ்சுதில்நீதோற்றன்

-கொடுத்தே நாலுவிதச்சேனைகள் கொடுத்தேன்

நாடுகொடுத்தேன்

வீடுகொடுத்தேறியனப்பொருளும் விளங்கக்கொடுத்தேன் கைக்கொண்டு, பிடுபடைத்த முன்போலும் பேராற்பொருத்துவாழ்வீரே.

வ.ம். கேளுங்கள் பெருமையுள்ளன்கட்டிடமக்களோ நீங்கள் ஆயாசப்படவேண்டாம் அத்தப்பிள்ளைகள் வேறல்ல நீங்கள் வேறல்ல இப்போது நீங்கள் சொக்கட்டானாடிக்கேற்ற நாடு நகரம் - ரதகஜதூதபதாதிசுதூங்கசேனை கள்ளலாம கொடுதுவிட்டேன் நீங்கள் எப்போதுயபோல பாச்சியபரிபாலனம்பண்ணிக்கொண்டுசுகமாயிருங்களப்பா.

சர்மாதிருகராட்டிரானுகுச்சொல்விருத்தம்.

அப்படித்தானே செய்வோமையனென்றான் போற்றி
பெப்புருணலகந்தன்னிற்பிதாவாக்கியந்தள்ளுவாரோ
எப்படிநீர் சொன்னாலும் யாரைதத்தடுப்பதில்லை
மெய்ப்புடன் விடைகொடுத்தால்மேனகாக்கேருவோமே.

வ.ம். கேளும் என்பிதாவே உலகத்திலே பிதாவாக்கியந்தள்ளுவாரீர்களீர் எப்படி சொன்னாலும் அப்படியே கேட்போம் செலவுகொடுத்தனுப்பினால் நாங்கள் இந்திரப்பிரஸ்தமபோய்ச்சேருகிறோமையா.

சகுனிசொல்விருத்தம்.

பகையெல்லாமபோச்சேநான்றான் பட்டதும் வினாய்ப்போச்சே
வகையெல்லாமபோச்சேவுங்கள் வைரங்கள் விட்டிப்போச்சே
சுமுடனவரும் நீருந்துசங்கட்டிவாழ்ந்திருங்கள்
நுகுமிதானன்றாய்ச்செய்திச்சபாசன்னைமெச்சினேனே

வ.ம். இன்றோடேயிருந்தபகையும்போச்சுது நான் பட்டபாடுடல்லாம் ஆற்றிற்கரைத்தபுளியாய்ப்போச்சுது இருக்கட்டும் எப்படியாகிலும் நீங்களும் அவர்களும் ஒருமித்துச்சுகமாயிருந்தால் சரிசெய்வரும்போது மதிக்கட்டுவருமென்று சொல்லுவார்களே அப்படியிருக்குது அடாபோர்கள் வேலைமெனக்கிட்டதாசிரிகளே - ஆ-ஆ-ஆ.

மதிப்புடன் தன்னைத்தேடிவந்திருஞ்செல்வந்தன்னை
உனத்ததுமேதள்ளிவிட்டாலும் மக்கென்னநமக்கிங்கென்ன
பிதைப்பகனென்று சொல்லி பேச்சொன்றுநின்றிப்போச்சு
விதைப்படுசகுனிமாமா விடுவிடுபேசவேண்டாம்

வசனம்

தேனும்சருனிமாமாவேணுமென்று தனக்கு தாழீனவந்த செல்வத்
தைவேண்டாமென்று உடைந்து தள்ளிவிட்டால் இப்போதும் உமக்கும் என
க்கும் என்னமுழுக்கிப்போச்சது துரியோதனன் பங்காளியெனகிறபட்
டமாத் திரமவந்தது இதனாலே நீரோன்பேசுகிரீ சமமாயி நும்,

துரியோதனன் - துறசாதனனுக்குச் சொல்-விருந்தம்

துற்சாதனூரீவாடாசுருந்தாயே ரொடியிற்சென்று
பொய்ச்சார்த்தவைவர் சனைப்போகாமல் மடக்கிக்குகொண்டு
பிச்சானகிழவன் பேச்சைப் பெரிதென்று நயப்பிப்போக
உச்சாயமல்லவென்று உடனே போய்க்கிட்டுவாடா

வசனம்,

அடாதமபிதுற்சாதனூ இங்கேவாடாரீசுகிராயோடி கரம்புகுந்தி
திராதிக்களைப்போகவொட்டாமல் மடக்கிக்குகொண்டு வாசண்ணில்லாதபயி
த்தியக்காரகிழவன் பேச்சைக் கிட்டுவாடிது துரியமல்லவென்று அந
றகுண்டானபேச்சுகொல்லாம்பேசி அவர்களை இத்திய பிரஸகத்துக்கு
போகவொட்டாமல் இங்கேயிட்டுக்கொண்டு வொடாதமபி

துற்சாதனன் சொல்-வசனம்

அப்படியே செய்கிறேன் - அண்ணாவே.

துற்சாதனன் - பாண்டவர்களுக்குச் சொல்லி ருந்தம்,

ஐவரோகேரீருந்த ளறிவென்னவாண்மையென்ன
மெய்வரும்படியாய்த் தோற்றிர் விழியிலாக்கிழவிந் பேச்சை
கைவருமபடியாயெண்ணிக் கடிந்துகாளப்போரீர்
பொய்வரும்புகழுமபோகுமபொறியிலாசிறிசெய்தீரே

வ-ம், பாண்டவர்களே நீங்கள் சத்தியமாய் ஆடிற்றேற்ற நாடுகாமுத
லானதை நான்கொடுத்தேன் பொய்விடுங்களென்று சொன்னால் முன் பி
ன்தோன்றாத கிழவன் சொன்னால் அதைக்கேட்டுக்கொண்டு நீங்கள் போ
கலாமா இதுதருமமா இதுவரையிலுஞ்சத்தியமாயிருந்து இப்போது அ
சத்தியத்தைக்கொண்டுபோகிற துருமமா சிலலுங்கள் சிலலுங்கள் இன்
னம்பேசவேண்டியதிருக்கின்றது வாருங்கள்,

தருமர் சொல்-வசனம்

அப்படியே வருகிறேன் தம்பி துற்சாதனூ *

தருமர் சபையில்தான் - சொல்லுகிற-விருந்தம்

இகாயிதந்தெரிந்து சொல்லுகிறவரே சொல்லக்கேளிர்
பிதாசொன்னவார்த்தை பெல்லாம்பிழைபிழையிதுகாணென்று

சூ த - து கி லு ரீ த ல்.

சுதாவிலேவந்துசொன்னான் தோற்றுதுற்சாதனன்றான்
வதாகிலுமொருமார்க்கத்தை யின்னதென்றுரைசெய்வீரே

வ-ம்-ஐயாதுரோணரே விஷ்ணரே நாங்கள்சொக்கட்டாநாடிதோற்ற
நாடுநகரமுதலானதெல்லாம்மறுபடியும்உங்களுக்குக்கொடுத்தவிட்டே
னென்றுஎன்பிதாவான திருதராட்டிரமகாராஜன்சொல்லி விடைகொடு
த்தனுப்பியிருக்க அதுதானென்று துற்சாதனன்தடுக்கிறான் அதைத்தெ
ரிந்துசொல்லுங்கஐயா

துரியோதனன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சொல்லுவதென்னமுன்பின்தோன்றாதகிழவன்பேச்சைக்
கல்வினமேலெழுததென்றெண்ணிக்கடிந் துலகாளப்போறீர்
நல்லதுதானாயி துரியாயமாயினிமேலுங்கள்
வல்லபங்கட்டிவைத்துவனதநினுககேருவீரே.

வ-ம்.என்னத்தைக்காணும் இங்கேசொல்லுகிற துபிரமாணிக்கமாயச்
சூதாடி எப்போதோத்தீர்களோ அன்றே போச்சுது எங்கள் தகப்பன்
பெரியமனிதனுச்சுதேகண்ணிலாதகிழவன் ஏதொன்றுந் தோற்றுமல்
ஒன்றைச்சொன்னால் அதைச்சிலாக்கிட்டாய்ப் பிடித்துக்கொண்டுபோக
எத்தனப்பட்டீர்கள் அதுகூடாதுஇந்தட்சணத்திலே நீர் கள்காட்டுக்கு
ப்போய்விடுகிறதேதீர்மானம்.

துரோணர்தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பகடையிந்தோற்றதெல்லாம் பரிந்தவர்தந்திட்டாலும்
இசுழ்வதுகொள்ளலரகா திராசருக்கியற்கையன்றே
தரும்பழிமுன்னிதேத் தாணியையாளுமன்னர்
புகும்நெரிப்படியேசெய்தால்புரவல்வாழ்க்கையாமே

வ-ம், கேளுந்தர்மராசனே எப்பாசுதுஆடித் தோற்றுப்போனதை
க்கொடுத்துவிட்டேனென்றுஅவர்கள்சொன்னாலும்நீங்கள் அதைக்கொ
ள்ளுகிற துயோக்கியமல்லமுன்பின் இராசாக்கள் போனவழிப்படியே
போகவேணுந்தர்மராசனே

அன்வத்தாமர் தர்மருக்குச்சொல்விருத்தம்.

தருமபுத்திரனேயுங்கள் தம்பிமார்நாலுபேரும்
சபதமிட்டிருக்கும்ந்தத்தன்மையைமறந்திட்டாயோ
மருவுமுன்செல்வமல்லாமறுபடிக்கிடைக்குங்கண்டாய்
ஒருகூர்தன்னருளுமற்றவொருவர்தன்பகையாகாதே

வ-ம்,கேளுந்தர்மராசனே உங்கள்தம்பிமார் நாலுபேருமிட்ட சபதம்
பொய்த்தப்போமோஅந்தப்படியே முடியும்எப்படியும்நாடுநகரமுதலா
னதுகளும்உங்களுக்குக்கிடைக்கும் திருதராட்டிரனுடையஅன்பும் து
ரியோதனன்பகையும் பெற்றுப்பேர்னதினாலேகாரிய மென்னதர்மரா ஜ
னே

புதிமகாநாரதவிலாசம்

பீஷ்மர்-தருமருக்குச்சொல்-வீருத்தம்.

அறிவுடனயோத்தியாண்ட வரிச்சந்திரராசன்செல்வம்
பறிகொடுத்தாற்பிள்ளை பசுநிளிதண்ணிற்று
விறல்விட்டுத்தானுக்கூட விலைப்பட்டுமீண்டுவந்து
கறையறவுலகமெல்லாற கைக்கொண்டலறிநிகலாயோ.

வ-ம்,கேளும்தர்மர ஜனை மகாசகிரவர்த்தியான அரிச்சந்திரன்நாடு
நகரமெல்லாம் விஸ்வாமித்திரனுக்குக்கொடுக்கது விட்டுப் பிள்ளையைவிற
றுப்பெண்ணாதியைவிறந்துத் தானுமவிலையாகிய படாகதுன்பங்களைப்பட்டு
மெறுபடியும் உலகத்தைஆள ல்லையா இதைக்கேட்டதில்லையாதருமரா
சனே,

விராந்தருமருக்குச்சொல்-வீருத்தம்,

நளச்சக்கிரவர்த்திகுதால் காடெக்லாமிமுக்குகளில்
உளமகிழ்த்துழன்றுகொண்டே யொண்டொடியானீக்கி
வளமிசூமகைகுன்றி வலியதேர்ப்பாகளுக்கி
கனதுயரிக்குதெய்வக காத்ததுமறிந்திலாயோ,

வ-ம்,கேளும்தர்மராஜனை நளச்சக்கிரவர்த்தி காடுகரு மிழ்த்த வன்
த்திலேசஞ்சரித்து பெண்ணாதியைநீக்கித் தேர்ப்பாகளுகி மறுபடியும் இ
ந்தப்பூச்சக்கிரமெல்லாம் ஏகமாய்ப்பெற்றிருக்கவில்லையா இதைவுகேட
டதில்லையாதர்மராசனே,

துரோணர்-கருமருக்குச்சொல்-வீருத்தம்

ஆகையால்நீருமிந்த கரிவைதுரொப்பதையுளகூடி
பாகமாய்வனத்தக்கீகிப்ப பனிரொண்டிவருடந்தங்கி
ஓகையேநர்வருடங்காட்டி லொருவர்க்குநொரியாவண்ணம்
வாருடம்மறைக்கிருந்து வந்தபிளனுலகையாள்வீர்,

வ-ம்,கேளும்தர்மராசனே நீக்கினந்து பேரும் இத்தத்திரே பதையுள்
காட்டுக்குப்பேயப் பன்னிரண்டிவருஷந வனவாசாபண்ணி ஒருவருஷந
ஆருக்குநொரியாமல் காட்டிலேமறைக்கிருந்து வசதிகளானால் மரு
பும் உங்கள் காடுகரமெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டி சுகமாயிருக்கலாதர்
மராஜனே,

இதுவும்-துரோணர்சொல்-வீருத்தம்,

மறைக்கிருக்கின்றகரளில் மதுரொருவர்கண்டால்
நெறியினில் நீங்கள்சென்று நீங்கள்கொண்டுஞ்சரிசது

இறைமறுபடியுங்காட்டு கேருவதென்றரிந்த
 குறைவுநலவசாலுநகர குவலபகைகொளவிசே,

வம்,கேளும என்னருமைய ன பிள்ளைகளே பன்னிரண்டு வருஷம்
 வனவாசமும ஒருவருஷம் அக்கியாதவாசமுமிருந்து மறுபடியுரிந்த
 அக்கியாதவாசத்திலே உண்டையாசாசிலும், இன்னொன்று தெரிந்து
 கொண்டால்மறுபடியும்பின்மு -றுவருஷமும் இந்தப்படிக்குச்சஞ்ச
 ரிக்கின்றதென்று இருக்கின்றத சமஸ்தானத்தின் கருத்து அப்படியே
 இந்தப்படிக்கு வனம்போய்வந்தால் உங்கள்செல்வத்தைப்பெற்றுக்கொ
 ள்வளவத் தர்மராஜின,

துரோபகைசொல்- விருத்தம்-இ-ம் முகாரி

தறையிதுவென்றுவிசாண துரோணரேவின்றும்போற்றி
 அறைதருமிவர்களைவ ராசர்களாவதென்றுத்
 திறமுடலிவர்களுக்குத் தேவிரானுவசென்றும்
 குறைவுநலவினியொருக்காம் கொழுகுதாடவேண்டும்,

வ-ம்-ஐயாதுரோணரே நீக்கன்சொன்னதசரியே ஆனவம்இச்சஜக்
 துபேரும அடிமையென்றும் அவர்களுக்குட்பட்டபொருள் காணென்று
 ம் அவர்கள்சொல்லச்சே அகவிலில்லக்கத்தை வைத்துக் கொண்டுகனத்
 திற்குப்போகிறத யோக்கியமல்ல இனியொருதரஞ்சுதாட வேண்டும்
 ஐயரே,

தருமர்செவ ருத்தம்,

மெய்யி துல்லவர்க்கை விசுத்தானவர்களுக்கு
 கையறுமடுமைபாககை காட்டுக்குப்போனால்னை
 வையகமடுமைப்பட்ட மனிதர்க்கினகேதென்பாயே
 துய்யனையினியோரட்டஞ் சுகாடவேணுகையா

வ-ம்,கேளுமைபாதுரோணரே துரோபகை சொல்லு சிறமெய்யே
 அடுமைத்ததைத்தோடே வனமபேய்வந்தால் காளை அடுமைப்பட்டிவர்க
 ளுக்குப் பூவியேதென்று சொல்லுவாரகள் அந்தஅடுமைக்கனத்தை இ
 ப்போதுதீர்த்துக்கொள்ளுகிறத நல்லது ஆகையாலே இன்னமொருசு
 ளு சொகட்டா னுடவேணுகையா,

விதரம்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,
 சீரியே திறீகுவேறே தடங்கலைச்சொல்லொணு
 துரியேசகுணிகர்னுதற்சாதனாகேளீகன்
 தருமருஞ்சகுணிகாணம் தனித்தனிபெரிநீருந்து
 பரிவுடனினியேராட்டம் புகடையையடச்செய்சீர்,

வசனம்;

கேளுநீயேபோதன கர்னுதற்சாதன தருமராசன் சொல்லுயின்றன்
 சீரியே ஆனகயினிலே முன்போலதர்மராசனு சகுணியு மின்னயொரு
 ஆட்டஞ சொக்கட்டான்போட்டும் பார்ப்போம.

சகுணிகொல்-விருத்தம்;

நாட்டையுக்கொடுத்துவுள்ள நகையுக்கொடுத்துச்செந்த
 விட்டையுக்கொடுத்துச்சம்மாவெறுங்கையைக்கட்டி கடுகாண்நீ
 காட்டுக்குப்போர்பேர்க்குக் கைப்பொருளெதனைக்கண்ணி
 ஆட்டத்தையையடச்சொன்னீ ரதற்கொருவயனஞ்சொல்லீர்,

வசனம்;

நாடுகொம் கொக்கம் ரோஜனை ஆனைசேனைமுதலானது கொல்லநீ
 தேற்றுகையைக்கட்டிக்கொண்டு காட்டுக்குப்போர்பேர்க்கு
 சூது ஆடச்சொல்லிக் குகிக்கிறீர்களே அவர்களையில என்னிருக்குது
 விண்ணபந்தயம் வைத்தாடுவீர்கள் கேளுங்கள்.

தருமர்சகுணிக்குச்சொல்-விருத்தம்

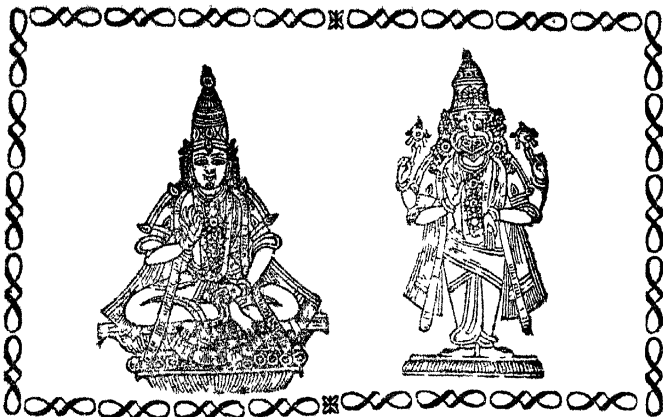
நான்தேற்றறிலெத்தன்புண்ணியம் கல்குவேவனல்லாமலீர்,
 நான்தேற்றறிலெக்கள்தொண்டி தவீர்வதுயிதைக்குறீதறு
 தேக்கேற்றகையாய்க்கே திறல்மன்னர்பார்ப்பதாக
 வான்தேற்றகையாய்க்கே வலியசூகாடுவோமே,

வசனம்;

கேளுஞ்சகுணிமாமா நான் தேற்றல் நான்செய்த புண்ணியமெல்லீர்
 க்கெடுத்துவிடுகிறேன் நீதேற்றீரானால் எக்களுக்கு ஆடுமத்தனகே
 னீக்கறையிலைஇத்தப்புகீகு ஆடுவோம் வாருமாமா.

சகுணிகொல்-வசனம்;

ஆப்படியே ஆடுவோம் வாருக்தருமராசீதீ;

தருமராஜர்.

சுருளி.

தருமருஞ்சகுனியும்.

ஐந்தாவதுஆட்டம்ஆகுகிறது.

தர்மர்சொல்-த-ரு-இ-ம்-காம்போதி-மீசுரதாளம்

தாமோதராவாகுதேவா

கோவிந்தா

தற்காத்ருள்முருந்தா

வைகுந்தா

வ-ம்-இரண்டி-பன்னிரண்டி-பத்து

சகுனிசொல்-தரு

இன்னமுஞ்சுதாடவந்திரே

வாரும்

இனியாகிலுமென்கைதிராணிபைப்

பாரும்

வசனம்-சூணத்தொண்ணு

தர்மர்சொல்-தரு,

நாராயணவச்சுதா

பத்மநாபா

நம்பினேனுன்னையேமெய்ஞ்

ஞானசொருபா

வ-ம்-இரண்டி பன்னிரண்டி இரண்டெட்டு இரண்டழிக்கால இரண்

டுதுகை பத்து.

சகுனி-சொல்-தரு

ஆனேத்துத்தோற்றேமேன்று

சற்றுமெண்ணுதா

அத்துடனாலும்

போகவொண்ணுதா

வ-ம்-நாலத்தோரஞ்சு

தருமர்சொல்-தரு

அண்டமெல்லம்வாரி

யுண்டசெவ்வாயர்

ஆகரிக்கவேணு

மாரர்க்கசுராயர்

வசனம்.

நாலுபன்னிரண்டு நாலிருக்கால் நாலெட்டுதுகைநாலுமுனைமு

சகுனிசொல்-தரு

விபரீதபத்தயம்

விழுந்ததுவும்போச்சே

விழுவிதல்லாம அஞ்சு

முணத்தொண்ணுச்சே

வசனம்-முணத்தொண்ணு

தருமர்சொல்-தரு

நாணியெல்லா

மளத்தொப்பாநா

நட்சகவேனயாதி

லட்சுமிசமேதா

வசனம்.

இரண்டுகைகளைக் கிருக்கால்-எட்டு- பனிரண்டு-ஆறொண்ணேழு

சுகுனிசொல்-தரு

ஆட்டத்திலெல்லாம்

கொடுத்தாச்சலித்தான்

ஆடுமேத்தனம்போக

இப்படிபுகெளித்தேன்

வ-ம்-ந்-றுமூணேழு

பீஷ்மணர்-துரோணர்-அசுவத்தாமா-விதூரன்

இவர்கள் சொல்லுகிற-விருத்தம்

தொண்டறையவர்கொல்லாமற் சூதாடித்தவிட்டார்

விண்டிமடிமையான வில்லவகமினிமேவிலை

பண்டிறைசெய்யுமித்தப் பதின் மூன்றுவருஷின் சென்றம்

கொண்டிடுகாமெவாழ்வுவகொள்ளுவிர் செல்லுவிடு

வசனம்,

*கேளுங்கள் பாண்டவர்களே அம்மாதிரிபதையே அடுமையென்ற
வீர்த்தையை அவர்கள் சொல்லாமல் அந்தவிலக்கத்தைத்தீர்த்தவிட்டார்
கள் இனிமேல் நீங்கள் ஆரணியத்துக்குப்போய் பன்னிரண்டு வருஷம்
வனவாசமும் ஒருவருஷம் அக்கியாதவாசமுமிருதுவதால் மறுபடியும்
எப்போதுமேபோலே உங்களுடைய ச்சியமெல்லாம் பெற்றுக்கொள்ள
வீரர்கள்

தர்மர்-சபையோர்களுக்குச் சொல்-விருத்தம்

அருள்பெருந்திரோணர்தி ஐயமேபட்டனாரே

மருவுசிறப்பாவுங்கள் மலர்பதமபேரறிபோற்றி

கருதியபெரியோருக்கள கடாட்சம்வைத்தருளவேணும்

விரலியவனத்துக்கேக விட்டயதுதருகுவிடு

வசனம்

ஐயாதிரோணரே அசுவத்தாமரே பீஷ்மமேபட்டனாரே எங்கள் குருக்
கள்மாரே என்களசிறப்பா ச்சியவிதூரமகாராசன உங்களைவாக்கொடு
சீரணமசாணம் உங்கள் கிருக்கடாட்சம் கிருக்கவேண்டியமகாரை வன்
த்திறகுப்பேரவருகிறோம் செல்லு கொடுவகளைபெரியோர்களே

விஷயர்-தரோணர்-அஸ்வத்தாமர்-விதரர்,

இவர்கள்-சொல்-விருத்தம்

மறிகடல்வற்றினால் மகமேறுகுறுகினாலும்
அமைசரும்புவிசாழற்காலு மண்டககளிழந்திட்டாலு
குறையிலுமக்களுக்கா கொருதிருவருவதில்லை
குறைவளஞ்செனறுழிண்டு சுமூடவைவருகுவிசே

வசனம்,

மகாசக்திய கந்தரானபாண்டவர்களே இந்தசக்த சாகரங்கள்வற்றிப்
போனாலும் மகமேறுக்கு ஒருசஞ்சலமவந்தாலும் பூமியானதுஆழ்க்கி
ப்போனாலும் பிரம்மாண்டகட்கங்கள் இழந்தப்போனாலுமஉகைக்கு
ஒருதன்பமும் வருகிறதில்லை சுமாய்ப்பிய வாரூக்களமைந்தகலே.

சுர்மாசொல்-வசனம்

ஆப்படியேபோய்வருகிறோம் பெரியோர்களே

பாண்டவர்கள்-காட்டுக்குப்போகிறதரு,

இம்-தோடி-தளம் மீசாரம்

பல்லவி.

வனக்திற்பண்ணிரண்டுவருஷஞ்
வாரூத்தம்பிரமாரே

சஞ்சரிப்பேழும்

அதுபல்லவி

தொனீத்தசகுனிமாமன்சுழலின்
துரைத்தனமுமகாடு

லகப்பட்டோம்
சுதிற்றோறறுவிட்டோம்வனத்

சரணககள்

எம்மாலேயாதொன்று
எழுதினதுகதப்பிப்
தமமாலொன்றுமில்லை
தாழ்வுஞ்சிலகாலும்
பங்குமபுக்காளியாய்ப்
பாசொல்லாமலிடீத்
கொக்கலர்மலைமகுட

குறைபுஞ்சிலகாலும்
மனைவர்க்கிதுமெத்த
வருத்தப்பட்டபேர்க
இன்னமின்னந்தயொண்ணுவ
என்றைக்கமாலவனிரண்டு

மாருமோ-ஆயன்
போருமோ
யெவர்களுக்கானாலும்
வழ்வுஞ்சிலகாலும்-வனத்
பிறந்தோமே-இந்தப்
தற்காலேய
மன்னவருக்கும
நிலையுஞ்சிலகாலும்-வனத்
தொல்லையா-இந்த
விலையேய
தென்னபதி
பாதமேகெதி-வா

விருச்சம்-இராகம்-முகாரி.

தரியராப்பாண்டவாளு உணக்கினிற்சென்றுகாணும்,
 ஆரியதேர்ப்பிரண்டாண்ட அக்கினியாதவாசன செப்துஞ்
 தரியனாகினைக்கொன்று துரோபதைசமீகராக
 மருவியதர்மராசன் மருடரபிஷேகக்கொண்டார்

ஆசிரிய-விருத்தம்,

தாளத்திகம்மதி தலையிற்சூடுந்
 தற்பானும்செவ்வநதி நாதர்வாழி
 மாளத்துரோபதையின் கம்புக்காக
 மலரடியில் இயற்றமிழும்வாழி
 மீளாதசரகமுற்று தரியனோரை
 மெய்கடுகெகப் பேர்க்களததில்வென்றுவாழி
 நீளத்துயரகற்றி யஞ்சவர்க்கு
 நிகரில்லாவரசளித்த நெடுமால்வாழி
 கார்வாழிககிராமதியி னுடுக்கள்வாழி
 கற்புடையதுரோபதையாள கணவரைத்து
 பேர்வாழிபெரியோர்கள் தானுமவாழி
 பேசிடும்சாஸ்திரக்களறம பெருகவாழி
 ஊர்வாழி புரையம்பதியுமவாழி
 உற்றதோர்விவேகவிளக்கஅசுக்கூடம்வாழி
 ஞர்வாழிபாகவதர்கள் தானுமவாழி
 இதைப்பதித்தனமுமலைபிள்ளையவர்என்னுளும் வாழிவாழி

ஸ்ரீமகாபாரதவிலாசம்.

சூது-தகிலுரிதல்,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

முற்றிற்று,

MAHAMAHOPADHYAYA
 DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
 TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41.